

MALI RIJTAR

Informativno glasilo Občine Beltinci • številka 29 • december 2011 • letnik IX • ISSN-1581-7156

2012

Zavod za turizem in kulturo Beltinci

Vesele božične praznike in srečno novo leto.

Drage občanke in spoštovani občani!

Leto 2011 se izteka. Zagotovo je bilo to leto eno od turbulentnejših. Kljub temu, da sta ga zaznamovali gospodarska in politična kriza v Sloveniji želimo, da se ga spominjate po lepih in prijetnih dogodkih. Če se le nekoliko ozrete nazaj, smo prepričani, da se jih lahko spomnite kar nekaj. Štejejo že majhne stvari, to so tiste drobne radosti, ki nas razveseljujejo in nam vlivajo upanja ter dajejo novih moči. Želimo Vam, da bi imeli v letu, ki prihaja predvsem moči ter naj vas vedno prevajajo le pozitivne misli.

V občini Beltinci smo v preteklem letu izpeljali kar nekaj pomembnih projektov za dvig kakovosti življenja vas, naših dragih občanov. Upamo, da smo vam tudi mi, z našimi aktivnost-

mi, vsaj nekoliko polepšali kakšen dan v vašem življenju ter poskrbeli, da se v domačem okolju dobro počutite.

To, da boste srečni in zadovoljni vi, spoštovani občanke in občani, je naša največja skrb in tudi v prihodnje se želimo v občini truditi, da bomo izpolnili vaša pričakovanja.

Dragi naši otroci! Čar božičnih dni naj vas razveseljuje in lepo preživite počitnice, ki so pred vrati.

Vsi tudi lepo vabljeni na silvestrovanje zadnji dan tega leta, ko bomo nazdravili prihajajočemu novemu času v upanju, da bo za vse nas boljše, uspešnejše in predvsem srečnejše!

Z visokim spoštovanjem,

Vaš župan dr. Matej Gomboš

Naj obrodijo želje, skrite v srcih vseh ljudi.

Naj žarijo lučke, naj ne ugasne njih sij.

Naj ima novo leto tople, modre oči.

Naj v njih sta nebo in sanje ter sreča za vse ljudi.

Spoštovane občanke in občani Občine Beltinci!

V mesecu decembru zažari tisoč lučk in spomnimo se preteklih dni. Praznični duh veje skozi mesta in vasi ter nam daje vedeti, da je najlepši čas v

letu zopet med nami.

Naj bodo dnevi, ki se bližajo srečni in v radost odeti. Božični večer naj vaše notranjosti napolni z mirom in vam podeli obilo božjega blagoslova.

V letu 2012 vsem Vam, Vašim družinam ter najdražjim želim obilo zdravja, veselja ter uspehov.

Skupaj stopimo v novo leto napolnjeni z optimizmom, modrostjo ter vero v dobro.

Vaš župan, dr. Matej GOMBOŠ

Mali rijtar

informativno glasilo Občine Beltinci

uredniški odbor:

Simona CIZAR (odgovorna urednica),
Genoveta VIRAG (namestnica odgovorne urednice)
Snežana BRAČKO, Ivan MESARIČ, Bojan VERES

Uredniški odbor ne odgovarja
za vsebino objavljenih člankov.

zbiranje materiala:

Lilijana ŽIŽEK

jezikovni pregled:

Zlatka HORVAT

fotografije:

Sandra KAVAŠ, Tadej KIRINČIČ,
KUD Beltinci, Denis CIZAR, Suzana KUZMA,
ZTK Beltinci, Arhiv Občine Beltinci

gratično oblikovanje, priprava za tisk in tisk:
Tiskarna KLAR, Murska Sobota

december 2011

Glasilo ni naprodaj, vsako gospodinjstvo
v občini ga dobi brezplačno, drugi zainteresirani
pa na sedežu Občine Beltinci,
Mladinska 2, 9231 Beltinci, 02 / 541 35 35,
www.beltinci.si, obcina@beltinci.si

Spoštovane občanke in občani, cenjeni bralci,

december je in v naših domovih se v tem času pripravljamo na praznovanje božiča ter pričakovanje novega leta. Misli nam potujejo po minulem letu, vseh dobrih in manj dobrih rečeh, ki smo jih doživeli in jim bili priča. S pogledom vase vsak na svoj način delamo obračun in tehtamo svoje neuspehe in uspehe. Upam, da je slednjih bilo več!

O dosežkih, uspehih, veselih trenutkih govorijo tudi zgodbe tokratne številke Malega rijtara, ki vam ga ponujamo v branje v dolgih zimskih večerih. Vmes se najdejo tudi zgodbe, ki se nas dotaknejo na drugačen način,

nam dajo misliti in kličejo k dejanjem.

Ta praznični čas naj bi v ljudeh zbudil predvsem dobro, ljubezen do sebe in soljudi, odpuščanje, razumevanje, skromnost... in nas navdajal z upanjem v boljše in srečnejše življenje. Žal pa živimo v času, ko so te vrednote potisnjene na stran, pogosto celo zasmehovane. Pomendral jih je človek sam, s svojim pohlepom po materialnih dobrinah, v stremenju k zunanjemu blišču in lastni pomembnosti.

V svetu, kjer je vedno manj prostora za sočutje, je vedno težje (p)ostati dober človek. Vendar pa velja poskusiti, saj verjamem, da stopiti na pot hu-

manosti nikoli ni prepozno. Božični in novoletni prazniki nam nudijo priložnost, da začnemo graditi in obnavljati mostove do naših bližnjih in vnašati svetlobo v sivino sodobnega življenja.

Poskusimo se ogniti skomercializiranemu kiču, ki mu dandanes trgovci še vedno pravijo božič in si v teh prazničnih dneh namesto materialnih daril poklonimo medsebojno razumevanje, ljubezen in spoštovanje.

*Za uredniški odbor
Vaša urednica*

Simona Cizar

Zahvaljujemo se vsem občankam in občanom ter ostalim sodelavcem Malega rijtara, ki ste sooblikovali letošnje številke našega glasila, seveda pa vas že sedaj vabimo, da svoja razmišljanja in mnenja, ki se tičejo naše skupnosti, podelite s svojimi soobčani in da nam prispevke za naslednjo številko posredujete v elektronski obliki ter s podpisanimi fotografijami (besedilo pod fotografijo in navedba avtorja) v ustreznem formatu.

Hvala!

**Naj vam božični čas prinese obilo
notranjega miru in blagoslova,**

**V novem letu pa naj bodo vaši zvesti
spremljevalci zdravje, ljubezen
in veselje do**

življenja!

Vaš uredniški odbor

Deveta seja občinskega sveta Občine Beltinci

Deveta seja Občinskega sveta Občine Beltinci je bila izvedena 15. septembra 2011 z 10. točkami dnevnega reda. Zadnja točka je bila na dnevni red dodatno sprejeta na predlog župana dr. Mateja Gombošija.

Po potrditvi zapisnika in pregledu sklepov prejšnje, 8. redne seje občinskega sveta, je župan dr. Matej Gomboši, pod 3. točko, podal poročilo in obvestila o dogajanjih v občini od zadnje seje.

Pod 4. točko so svetniki in svetnica postavljali svoja vprašanja in dajali pobude. Župan je občinski svet obvestil, da se bodo v nadaljevanju odgovori na pobude in vprašanja pripravila po vsaki seji občinskega sveta in javno objavljena na spletnih straneh Občine Beltinci.

Nadalje je pod 5. točko bil v 1. obravnavi sprejeti predlog Odloka o ustanovitvi javnega zavoda Zdravstveni dom Murska Sobota v deloma spre-

njeni vsebini, ki se nanaša na 10. člen odloka – zahtevo, da ima Občina Beltinci stalno enega člana v svetu tega javnega zavoda.

Pod 6. točko je bil v 1. obravnavi sprejet Predlog Odloka o izvajanju gospodarske javne službe zbiranja in prevoza odpadkov na območju Občine Beltinci. Odlok predvideva podelitev koncesije za izvajanja teh javnih služb na podlagi razpisa.

Pod 7. točko dnevnega reda je občinski svet sprejel Pravilnik o oddaji zemljišč v lasti Občine Beltinci v najem (zakup), ki določa način in ceno najema ter način poročanja.

Občinski svet kot ustanovitelj OŠ Beltinci vsako leto odloča o tem, koliko sredstev bo namenil iz občinskega proračuna za sofinanciranje prevoza otrok z avtobusom v OŠ. Občinski svet je pod 8. točko sprejel odločitev o tem, da soglaša, da se v šolskem letu 2011/2012 iz proračuna Občine Bel-

tinci 100 % financirajo avtobusni prevozi učencev v OŠ Beltinci in nazaj domov in to iz vseh vasi v občini, iz katerih se ti avtobusni prevozi vršijo.

Pod 9. točko dnevnega reda je občinski svet potrdil spremembo programa ukrepov za dodeljevanje finančnih spodbud za razvoj podjetništva v Občini Beltinci. S tem so se vsa predvidena sredstva usmerila v ukrep spodbujanja začetnih investicij.

Pod zadnjo 10. točko dnevnega reda je bila sprejeta s strani občinskega sveta še obvezna razlaga 2. in 5. alineje 2. odstavka 11. člena Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Občine Beltinci. Razlaga natančneje definira kakšna dejavnost se lahko vrši na področju občine, ki je zajeto s prostorskimi ureditvenimi pogoji.

Lilijana Žižek

Deseta redna seja občinskega sveta Občine Beltinci

Deseta redna seja je bila izvedena 25. oktobra 2011. Na seji je bilo obravnavanih 12 točk dnevnega reda.

Pod točko 1 je bil potrjeni zapisnik in realizacija sklepov 9. redne seje, ki je bila 15.09.2011.

Nadalje je župan dr. Matej Gomboši pod točko 2 podal poročilo in obvestila prisotnim članom občinskega sveta o dogajanjih v občini od zadnje seje OS.

Pod točko 3 so člani občinskega sveta postavljali vprašanja, dajali pobude in mnenja. Na nje sta odgovarjala župan in direktor občinske uprave.

Pod točko 4 dnevnega reda je bil, po predstavitvi poročila in ugotovitev s strani Nadzornega odbora, sprejeti predlog Zaključnega računa proračuna

Občine Beltinci za leto 2010.

Pri točki 5 je občinski svet sprejel drugo dopolnitev Letnega načrta razpolaganja s stvarnim premoženjem Občine Beltinci v letu 2011.

Ker nalaga državna zakonodaja in Ministrstvo za okolje in prostor nujno uskladitev Odlokov občin o oskrbi s pitno vodo, so pri točki 6 člani dobili v prvo obravnavo predlog Odloka o načinu opravljanja gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo. Odlok je bil v 1. branju sprejet.

Pod točko 7 je bil prisotnim predstavljen predlog Odloka o urejanju javne razsvetljave v Občini Beltinci, ki predvideva razpis koncesije za opravljanje te javne službe. Po razpravi je bil odlok z manjšo dopolnitvijo v 1. bra-

nju sprejet.

Pri točki 8 je bil predstavljen predlog novega Odloka o oglaševanju in plakatiranju v Občini Beltinci, ki nadomešča obstoječ starejši odlok. Po razpravi je bil predlog odloka v 1. branju sprejet.

Pod točko AD 9 je bil prisotnim predstavljen predlog Odloka o predmetu in pogojih za dodelitev koncesije za opravljanje rednega vzdrževanja občinskih javnih cest in drugih predmetnih površin v Občini Beltinci. Po razpravi je bil odlok v 1. branju sprejet.

Občinski svet Občine Beltinci je pod točko AD 10 imenoval člane v Svet Pokrajinske in študijske knjižnice Murska Sobota. Postopek je po uvodu prisotnim predstavil predsednik Ko-

misije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja OS Občine Beltinci.

Člani OS so potrdili oba predloga in sicer: Terezijo Topoljski, Gubčeva 5, 9231 Beltinci ter Milana Kermana, Bratonci 148/a, 92312 Beltinci.

Odločitev o številu in višini štipendij Občine Beltinci v študijskem letu

2011/2012 je bila s strani občinskega sveta soglasno potrjena oz. sprejeta pod točko 11. Občinski svet se je strinjal in sprejel sklep, da se razpiše skupaj 10 občinskih štipendij v tem študijskem letu ter da višina štipendije znaša 120,00 evrov.

Občinski svet je pod zadnjo točko

12 obravnaval predlog kandidata za zastopnika pacientovih pravic na območju Zavoda za zdravstveno varstvo Murska Sobota. Člani OS so bili mnenja, da se gospodu Martinu Raju, univ. dipl.prav., Trstenjakova 32, Murska Sobota, soglasje ne podeli.

Lilijana Žižek

Prva izredna seja občinskega sveta Občine Beltinci

Prva izredna seja občinskega sveta je bila izvedena 15. novembra 2011 z dvema točkama dnevnega reda. Razlog za sklic izredne seje je bil projekt Oskrba s pitno vodo v Pomurju, saj je Ministrstvo za okolje in prostor zahtevalo sprejem dveh pomembnih dokumentov do 16.11.2011, ki sta podlaga za uspešno nadaljevanje projekta in vlogo za evropska sredstva.

Na sejo je bil posebej vabljen župan Občine Gornji Petrovci g. Franc Šlihthuber, ki je koordinator projekta Oskrba s pitno vodo Pomurja – Sistem B. Predstavil je stanje projekta, dokumenta pri obeh točkah dnevnega reda in odgovarjal na vprašanja svetnikov, predvsem glede bodočega upravljanja skupnega vodovoda.

Pod točko 1 je tako bil sprejeti Od-

lok o načinu opravljanja gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo v Občini Beltinci – II. Obravnava.

Pod točko 2 je bil sprejeti predlog Sklepa o potrditvi predinvesticijske zasnove za oskrbo s pitno vodo Pomurja – sistem B.

Občina Beltinci

Konvencija županov o zmanjšanju izpustov CO₂ – pomembna tudi za našo občino

Projekt Enescom, ki ga izvaja Regionalna razvojna agencija Mura (RRA Mura) vsebuje tudi promocijo Konvencije županov. Pri tem gre za vseevropsko pobudo katere cilj je do leta 2020 zmanjšati izpuste CO₂ za vsaj 20%. To bi naj dosegli z 20% povečanjem uporabe obnovljivih virov energije in z 20% povečanjem učinkovite rabe energije. Cilj EU je namreč že omenjeno zmanjšanje izpustov CO₂ za 20%, a želijo v tem primeru začeti na najnižjem – lokalnem nivoju. Če bodo lokalne skupnosti strmele k zmanjšanju, bo s tem tudi celotna EU zmanjšala izpuste. Nekatere države imajo tudi višje cilje: Velika Britanija namreč želi do leta 2050 zmanjšati izpuste celo za 100% (enako količino kot bo izpustov CO₂ bodo absorbirale rastline, ki jih bodo za ta namen vzgojili). Občina pristopi h konvenciji županov tako, da poobla-

sti župana za podpis Pristopnega obrazca. V nadaljevanju sledi svečan podpis Konvencije skupaj z ostalimi občinami

pristopnicami iz vse Evrope. Ta dogodek je običajno v prostorih evropskega parlamenta v Bruslju. Letošnji podpis

Župan dr. Matej Gomboši in županja Občine Ljutomer Olga Karba v Evropskem parlamentu v Bruslju.

je bil 29. novembra. Občina je po podpisu dolžna v roku enega leta izdelati Akcijski načrt, v katerem opiše kako namerava doseči vsaj 20% zmanjšanje CO₂ – katere aktivnosti bo za doseg tega cilja izvedla. Pri tem je treba poudariti, da se po sklepu EU zmanjševanje računa od izhodiščnega leta 1990. Če občina potrebnih podatkov iz leta 1990 nima, uporabi za izhodišče leto, ki je najbližje letu 1990. V zmanjševanje izpustov se štejejo vsi ukrepi, ki jih je občina v obdobju po izhodiščnem letu že izvedla. Občina nato spremlja izvajanje Akcijskega načrta in vsaki dve leti poroča o svojem napredku. Trenutno je Konvencijo županov podpisalo že preko 3150 občin iz celotne Evrope s skupno več kot 146 milijoni prebivalcev. V Sloveniji imamo trenutno

sedem uradnih podpisnikov (Ljubljana, Velenje, Maribor, Ljutomer, Beltinci, Vranksko in Lendava). Med pomurskimi občinami sta Konvencijo prvi podpisali občini Ljutomer in Beltinci, sledila je tudi občina Lendava. Občine podpisnice pa imajo tudi nekatere ugodnosti pri prijavi na projekte v okviru programa IEE (inteligentna energija Evrope). (*vir-citiranor: Milan Svetec, RRA Mura Murska Sobota*).

V mesecu maju 2011, na 6. redni seji je občinski svet sprejel sklep, na podlagi katerega je pooblastil župana za podpis konvencije za zmanjševanje izpustov CO₂.

Konvencije za podpis dokumentov ter srečanja evropskih županov, ki se je letos odvijala v evropskem parlamentu v Bruslju, se je udeležil tudi naš

župan, dr. Matej Gomboši. V torek, 29.12.2011 se je udeležil okrogle mize na temo »okoljska politika« in se srečal z Evropskim komisarjem za okolje, gospodom dr. Janezom Potočnikom. Gospod Potočnik je bil izredno vesel, da je lahko govoril s predstavniki lokalnih skupnosti iz svoje domovine v slovenskem jeziku. Konvencija je za vse evropske občine, vključno slovenske izrednega pomena. Izmenjava izkušenj, dobrih praks in mnenj je za razvoj vsake občine dobrodošla kot tudi navezovanje stikov z občinami iz drugih evropskih držav. Prav tako pa je dobro omeniti, da se je letošnjega srečanja udeležilo več kot 300 županov iz različnih držav, iz Slovenije kar štirje (Beltinci, Lendava, Maribor in Ljutomer).

Lilijana Žižek

Tudi občina beltinci prijazna do čebel!

V Občini Beltinci aktivno deluje Čebelarско društvo Beltinci od leta 1936, ki pokriva vseh 8 krajevnih skupnosti in s svojim strokovnim delom in veliko bogatih izkušenj članov skrbi za čebele in opravevanje, kar je tudi glavno poslanstvo čebelic. Občina Beltinci pomaga društvu, da skupaj ureni svoje poslanstvo, saj se v občini zavedamo, da je čebelarstvo pomembna veja v naravi in našem okolju. Občina sodeluje z društvom tudi pri »medenem zajtrku« v osnovni šoli in vrtcih ter Ob dnevu čebelarjev.

Tudi v letu 2011 smo se pridružili akciji »POSADITEV SONČNIC« v Občini Beltinci ter vseh krajevnih skupnostih. Semena smo prejeli od Čebelarске zveze Slovenije ter jih skupaj

Sončnice nudijo čebelam izvrstno pašo

z brošurami simbolično razdelili med vasi.

Semena so bogato obrodila in zrasle so lepe in rumene sončnice, ki so krasile Občino Beltinci in pomembne objekte v krajevnih skupnostih.

Lep šop sončnic je zrasel tudi pred skrbno urejenim čebelarskim domom, kateri društvu služi za strokovno dru-

ženje ter prijetna srečanja.

Prilagamo fotografije s predstavnikom Občine Beltinci, županom dr. Matejem Gombošijem ter predsednikom Čebelarskega društva Beltinci, Štefanom Šemenom ter članom OU, Perša Štefanom.

Lilijana Žižek

Širimo obzorja, združujemo ljudi

KDO SMO IN KAJ ŽELIMO

Smo »Društvo za izobraževanje za tretje življenjsko obdobje, pri Ljudski univerzi M. Sobota, imenovano tudi UNIVERZA ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO OBDOBJE – U3. Društvo šteje 290 članov, število članov se še vedno povečuje. Sedež društva je pri Ljudski univerzi M. Sobota, Slomškova ulica 33, 9000 Murska Sobota.

Osnovni smoter nastanka in delovanja društva je v tem, da se z našim delovanjem borimo proti socialni izključenosti iz družbe. Naš moto je »živi v sedanjosti ne v preteklosti in ne v pri-

hodnosti«. Reci zbogom zlatim včerajšnjim dnevom, - sicer se tvoje srce ne bo nikoli naučilo ljubiti sedanjosti, pravi neki mislec. Ne dovolimo si, da bi naša življenja kazila mračna obdobja. Svetloba je! Samo na stikalo moramo pritisniti.

Ko smo še vsak dan hodili v službo, smo mislili oh, kje je še upokojitev. Bili smo pod napetostjo, vsak dan v družbi z različnimi ljudmi, doživljali smo uspehe in neuspehe, želi smo zadovoljstvo nad rezultati dela in se potnjevali.

Potem pa nenadoma pride dolgo

pričakovana upokojitev. Sprva se je kar veselil. Ščasoma pa pričneš ugotavljati vedno večjo izključenost iz družbe. Loti se te občutek, da nisi več koristen, da te ne potrebujejo več. Manjka ti družba, manjka užitek nad delovnimi rezultati, manjka potrjevanje lastnih sposobnosti. Loteva se te občutek odrezanosti od družbe, nisi več na tekočem z dogodki in pričneš se počutiti nekoristnega in osamljenega. V mislih se zatekaš v preteklost, kar je skrajno neproduktiven odnos do sedanjosti.

Univerza za tretje življenjsko obdo-

bje je pravi naslov za reševanje takih človeških stisk ljudi po upokojitvi. Pri aktivnem sodelovanju v društvu pride do novih poznanstev, izmenjave različnih mnenj o aktualnih dogodkih našega vsakdanjika. Po končanih učnih urah so klepeti na kavici dogodek, ki ga komaj čakamo. Na zanimivih ekskurzijah spoznavamo še neodkrite lepote in se predvsem prijetno družimo. Osvežitev že pozabljenih znanj, ali celo »na novo« učenje tujih jezikov, nam daje samozavest, da še tudi mi kaj zmoremo. Ko se usposobimo za komuniciranje z računalnikom, se počutimo bolj enakopravne z mlajšimi generacijami, ki pa to redno uporabljajo pri svojem delu in doma. Celo pred vnuki smo rahlo ponosni na znanje računalništva in kakega od tujih jezikov.

V osnovi imamo naše društvo zato, da se preko njegovih programov lažje vključujemo v svet mlajših, v svet elektronskih medijev, v svet vse večje rabe tujih jezikov in v svet novih tehnologij, novih družbenih odnosov in drugačnih moralnih vrednot. Živeti želimo v sedanjosti, in se počutiti enakovredne člane te družbe, ki je zrasla na naših temeljih. Naše društvo bo zasledovalo ta cilj, smo na dobri poti in verjameмо v sebe.

Univerze za tretje življenjsko obdobje so severnoevropska ideja, ki se hitro širi tudi v Sloveniji. Uspevajo povsod, kjer se upokojenci ne zadovoljujejo zgolj z vlogo staršev, dedkov in babic in mogoče še sosedov. Želimo nadaljevati z lastnim izobraževanjem in želimo to početi v prijetnih skupinah, v katerih se dobro počutimo!

ZA SEZONO 2011- 2012 PONUJAMO SLEDEČE PROGRAME UDEJSTVOVANJA:

- Računalniško opismenjevanje na več stopnjah,
- Digitalna fotografija (fotografiranje, prenos slik na računalnik, urejanje slik, pošiljanje slik po e-pošti),
- Učenje angleškega jezika na več sto-

pnjah,

- Učenje nemškega jezika na več stopnjah,
- Učenje madžarskega jezika,
- Spoznavanje umetnostne zgodovine,
- Spoznavanje zgodovine in kulture ljudstev,
- Kako skrbimo za duševno zdravje,
- Cvetje od vzgoje do aranžiranja,
- Tečaj majhnih kuharskih skrivnosti,
- Razna zanimiva predavanja.

In kot dopolnilne dejavnosti ekskurzije, ples, masaže in telovadba.

KAKO SMO ORGANIZIRANI

Člani U3 delujemo v skupinah. Najpogosteje se skupine sestajajo enkrat tedensko, po dve šolski uri, načeloma v dopoldanskem času. Posamezni tečaji imajo obseg običajno 30 šolskih ur v sezoni.

»Klub U3« se odvija v zgodnjih večernih, oziroma popoldanskih urah.

Večina učnih programov računalništva in tujih jezikov se izvaja v prostorih Ljudske univerze, lahko pa tudi drugje, če na Ljudski univerzi ni proste učilnice.

Vsaka skupina na prvem srečanju izvoli svojega poverjenika – animatorja -, ki vodi evidenco udeležbe, skrbi za obveščanje članov, ubira članarino in prispevke za posamezne programe, vzdržuje informacijsko zvezo med skupino na eni strani in pooblaščenim predstavnikom Ljudske univerze, mentorjem in predsednikom društva na drugi strani.

Če vas žeja po pridobivanju znanj za osebno rast,

če čutite, da je treba pridobivati nova znanja, ki jih od nas terjajo novi časi, če bi radi spoznavali svet in domovino, če imate željo spoznavati zgodovino in stile umetnosti,

če mislite, da je treba v svetu, ki nas obdaja držati korak z mlajšimi generacijami,

če se želite usposablјati za delo z računalnikom in digitalnim fotoaparatom,

če čutite potrebo po obnavljanju znanj iz tujih jezikov,

če se morda želite od začetka naučiti osnov komuniciranja v katerem od svetovnih jezikov,

če nočete biti socialno izključeni,

če se želite prijetno družiti,

vas vabimo, da se nam pridružite.

KAKO SE VČLANITE

V društvo se včlanite, tako da izpolnite prijavnico, ki si jo natisnete iz internetne strani društva, ali jo dobite pri pooblaščenem sodelavcu na Ljudski univerzi M. Sobota. Izpolnjeno prijavnico oddate ali odpošljete na naslov društva. Včlanite se lahko tudi ob številnih drugih priložnostih ko se društvo javno manifestira.

Včlanite se lahko kadar koli med letom, članstvo pa se nanaša na koledarsko leto. Višino članarine določa za vsako koledarsko leto upravni odbor društva.

Za sodelovanje pri posameznih programih društva se načeloma prijavite na osnovi vsakoletne zgibanke, ki jo vsi člani prejmejo po pošti, pred pričetkom izobraževalne sezone, ali po E-pošti. Lahko pa tudi med izobraževalno sezono, če je v posamezni skupini še nezasedeno mesto. Denarni prispevek za posamezno izobraževalno skupino je odvisen od stroškov in števila udeležencev in ga za vsako sezono določa upravni odbor društva. Ta prispevek lahko plačate v dveh delih pri animatorju skupine.

Včlanite se tako, da izpolnite pristopno izjavo in plačate članarino. Za včlanitev je pogoj samo

ta, da ste v tretjem življenjskem obdobju in se želite kakovostno starati.

*Za društvo U3
Ivan Hanc*

V Občini Beltinci obeležili »dan brez avtomobila« in pristopili k vseslovenski akciji ob svetovnem dnevu spomina na žrtve prometnih nesreč

Ob Dnevu brez avtomobila je bilo pred občinsko hišo zelo živahno.

V okviru Evropskega tedna mobilnosti smo se tudi v Občini Beltinci, skupaj s Svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, pridružili akciji »DAN BREZ AVTOMOBILA«, ko smo zamenjali naše jeklene konjičke za telesu in okolju prijaznejše načine mobilnosti – javni prevozi, hoja, kolesarjenje.

V četrtek, 23. septembra 2011 so se otroci skupaj s svojimi starši odpravili v vrtec in šolo peš ali s kolesi. Zaposleni v občinski upravi, zaposleni v javnih zavodih so prav tako na delovno mesto prišli peš ali s kolesi. Za zaposlene v občinski upravi pa je bil tega jutra pripravljen zdrav zajtrk (črn kruh z medom, jabolka in voda).

Pred občinsko stavbo so osnovnošolci ter malčki iz vrtca Beltinci bili pogoščeni z domačo malico, ki so jo pripravile pridne članice Turističnega društva Beltinci. Izvedena je bila spretostna vožnja po improviziranem poligonu, najboljši so prejeli nagrade in priložnostna darila. Malčki iz vrtca so

ustvarjali svoje umetnije s kredami. Čebelarско društvo Beltinci je otrokom podarilo meden kruh, poslušali pa so zanimivo razlago o tem, kako zdrav je med in kako koristne so čebele za naše okolje in našo naravo.

Rdeči križ in Civilna zaščita sta prikazala reševanje ter primer polnjenja vreč ob poplavih. Zavod za zdravstveno varstvo Murska Sobota je obiskovalcem predstavil nordijsko hojo, izveden je bil test hoje in merjenje pritiska. Za osnovnošolce je Avtobusni promet Murska Sobota izvedel poučno predavanje in praktični prikaz o varnem vstopu in izstopu iz avtobusa.

Prireditve so popestrili tudi predstavniki društva ljubiteljev starodavnih koles Dimek, ki so s svojo promocijsko vožnjo po ulicah Beltincev s starodavnimi kolesi.

Na stojnicah je bil ponujen promocijski material občine s strani ZTK Beltinci kot tudi material o prometni varnosti. Svoje brošure ter praktične nasvete so obiskovalcem ponudili

tudi predstavniki Policije Murska Sobota in zavarovalnica Adriatic Slovenica Murska Sobota. Zelo zanimivo za obiskovalce je bilo policijsko vozilo za nadzor schengenske meje.

V Občini Beltinci se skupaj s Svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu zavedamo, da je pravilna prehrana, okolju prijaznejši načini mobilnosti – pešačenje, kolesarjenje, bistveno za zdravje naših občanov.

Prav tako se zavedamo, da je potrebno že najmlajše – naše otroke – osveščati o tem, kako pomembna je varnost v prometu ter da na cesti nikoli nismo sami. Skupaj z vrtcem Beltinci in Osnovno šolo Beltinci bomo tudi v prihodnje izvajali take in podobne aktivnosti, saj bomo s tem pripomogli k temu, da bodo naši malčki zrasi v samozavestne in odgovorne udeležence v prometu.

V Občini Beltinci tudi letos pristopili k vseslovenski akciji ob svetovnem dnevu spomina na žrtve prometnih nesreč

Svetovni dan spomina na žrtve prometnih nesreč 20. november je dan, ko se spomnimo vseh umrlih in poškodovanih v prometnih nesrečah. Spomnimo pa se tudi na njihove svojce, ki z bolečino v srcu premagujejo vsakdan brez svojih najdražjih. Smrt ali poškodba v prometni nesreči je nenaden, silovit in travmatičen dogodek, ki ima dolgotrajen ali celo trajen vpliv na celotne družine. (citirano: Zavod Varna pot – www.varna-pot.si).

S tem, ko smo tudi v Beltincih, kot v mnogih krajih po Sloveniji, prižigali svečke v spomin na vse umrle in ponesrečene ljudi v prometnih nesrečah, smo se jim dejansko poklonili in izrazili globoko spoštovanje ter sočustvo-

vanje.

Odnos javnosti in populacije do žrtev prometnih nesreč kot tudi do svojcev, ki ostanejo brez ljubljene osebe, mora biti spoštljiv, prijazen ter oplemeniten z veliko mero razumevanja ter čutenja.

S tem, ko se poklonimo žrtvam in njihovim svojcem s tem dajemo javno priznanje njihovemu trpljenju in trajni izgubi.

Zavod Varna pot se skupaj z Evropskim združenjem žrtev prometnih nesreč (FEVR-www.fevr.org), občinami ter številnimi vladnimi in nevladnimi organizacijami združuje meseca novembra, da skupaj obeležimo Svetovni dan spomina na žrtve prometnih ne-

sreč. V Občini Beltinci smo tudi letos, kot že leta poprej, skupaj z Svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, z predstavniki Policije Murska Sobota, javnimi zavodi in društvi pristopili k tej odmevni akciji,

V Beltincih smo tako v večernih urah, v soboto, 19.11.2011 pred občinsko stavbo pripravili kratki program v katerem je odigrala čudovito melodijo mlada glasbenica Glasbene šole Beltinci Eva Tivadar. Nato smo se z svečkami v rokah odpravili proti kapelici sv. Antona, kjer smo svečke odložili, se za trenutek zamislili in z minuto molka izkazali visoko spoštovanje do žrtev prometnih nesreč.

Vsi, prav vsi, se moramo zavedati,

da je prometna varnost izrednega pomena. Vendar pa moramo prometna pravila, signalizacijo in to, da na cesti nismo nikoli sami, strogo upoštevati, če želimo, da bo žrtev prometnih nesreč manj oz. da jih sploh več ne bo. Premalo se namreč vsi zavedamo, da je človeško življenje tako krhko in ranljivo in da časa, ko enkrat zagrešiš prometno nesrečo in ko v njej umre živo bitje, več ne moreš zavrteti nazaj. Kako hude posledice ima to še tudi za svojce, oz. koliko bolečine in travme ter trpljenja pa ostane za svojce žrtev, pa si ne moremo predstavljati.

*Tajništvo občinske uprave
Lilijana Žižek*

S prižganimi svečami smo se spomnili žrtev prometnih nesreč.

Vandali s svojim početjem ne prizanašajo niti stavbam, v katerih bivajo predšolski otroci

V zadnjem času zelo pogosto opazimo, da se v okolici enot Vrtca Beltinci, na igriščih in terasah odvijajo

dejanja, ki nikakor ne sodijo tja. Razgrajanje, razmetavanje, uničevanje igral in igrač, uporaba alkohola in to-

bačnih izdelkov, onesnaževanje površin, kjer se gibajo majhni otroci in še marsikaj. Vse to so pojavi, ki lahko posredno ogrožajo zdravje in varno bivanje naših otrok v vrtcu. Nad takim početjem smo ogorčeni, borimo se, da bi to preprečili. Zato smo postavili opozorilne table, o tem sproti obveščamo policijo, pa vendarle dogodkov v celoti še nismo uspeli odpraviti.

Pozivamo vse občane, ki bi imeli kakršnekoli informacije o morebitnih storilcih, da nam to sporočijo oz. o tem obvestijo policijo, ki bo ukrepala proti posameznikom.

V želji, da zaščitimo otroke in lahko svoje delo opravljamo nemoteno, se vam iskreno zahvaljujemo in vas prosimo za razumevanje.

Uprava Vrtca Beltinci

Posledice vandalizma pred stavbo vrtca Beltinci.

Projekt EVITA v sklepni fazi izvajanja

Razvojna agencija Sinergija je slovenski partner pri projektu EVITA, ki je sofinanciran iz programa INTERREG IVC in se izvaja od oktobra 2008, zaključuje pa decembra 2011. Skozi celotno obdobje implementacije projektnih aktivnosti, smo si prizadevali za trajnostni razvoj in transfer dobrih praks na področju rabe IT in e-poslovanja. In v veselje nam je, da smo uspeli po rezultatih in zadovoljstvu obravnavanih ciljnih skupin sodeč (mikro, mala in srednje velika podjetja, zaposleni ter drugi zainteresirani), prispevati k izboljšanju e-usposobljenosti zaposlenih in učinkovitejši rabi e-poslovanja v MSPjih.

Sodelovanje pri projektu EVITA se je pokazalo kot zelo dobra odloči-

tev, ki je največ koristi prinesla ravno MSP-jem ter njihovim zaposlenim. Posebej za njih smo izvedli MSP seminarje in pripravili različna gradiva na temo e-poslovanje, ki so vsem dosegljiva na t.i. EVITA platformi. Povezava: <http://vle.ftz.org.mt/login/index.php/>. Izvedene projektne aktivnosti so prispevale k obogatitvi in nadgradnji obstoječega e-znanja podjetnikov, k večji in učinkovitejši rabi informacijskih tehnologij v podjetjih (še posebej na področju e-poslovanja), saj spodbujajo inovativnost, učinkovitost in konkurenčnost. Ves čas izvajanja projekta pa smo posebno pozornost namenjali tudi sodelovanju, povezovanju, izmenjavi izkušenj in prenosu dobrih praks od uspešnejših k manj uspešnim part-

nerskim regijam.

Oktober 2011 smo izvedli še zadnji MSP seminar (seminar za mikro, mala in srednje velika podjetja) v prostorih območne obrtno podjetniške zbornice Grosuplje in se udeležili sestanka projektnih partnerjev in Zaključne - finalne konference EVITA v Marseillu v Franciji. Več o dogodku si lahko preberete na povezavi tukaj:

<http://www.evita-interreg4c.eu/Default.aspx?tabid=479>

Več informacij o projektu EVITA najdete na spletni strani: www.evita-interreg4c.eu/, Vabljeni k ogledu!

*RAZVOJNA AGENCIJA SINERGIA,
slovenski partner pri projektu Evita*

PoMoč

Brezplačne pomoči in podpore

Odrasli se, zaradi zahtev časa, potrebe dela ali želje po osebnem razvoju vedno pogosteje odločamo za različne organizirane oblike učenja in izobraževanja. Pred in med vključitvijo potrebujemo ustrezne pomoči in podpore zato, da se sploh vključimo in da smo pri učenju uspešni – od finančnih, informativno svetovalnih, učnih in drugih.

Za uspešnost učenja pa so pomembne tudi pomoči in podpore za vse različne prijetne in manj prijetne stvari, s katerimi se v življenju srečujemo. Vsaj enkrat v vsakem življenjskem obdobju se znajdemo v položaju, ko potrebujemo informacije, pomoč in nasvet zato, da bi za dilemo, težavo ali probleme, s katerim se srečujemo prvič, našli pravo rešitev. Z namenom, da na enem mestu zberemo različne oblike pomoči in podpor, ki so nam na voljo v regiji, smo pripravili spletno stran [http://](http://www.po-pomoc.si/)

www.po-pomoc.si/ in brošuro z naslovom PoMoč.

V projektu so sodelovali Andragoški center Slovenije, Zveza svobodnih sindikatov Slovenije, Zavod PIP M. Sobota in Svetovalno središče M. Sobota. Ponudba različnih brezplačnih pomoči in podpor je pestra in del tega nam je uspelo zbrati. V prihodnje želimo zbranemu dodati nove, s ciljem, da jih naredimo prepoznavne in dostopne vsem, ki jih bodo potrebovali.

Vabimo vas, da se s pomočjo spletne strani prepričate, da v Pomurju delujejo organizacije, ki vam lahko v vsakem trenutku in ob različnih težavah predstavljajo nujno potrebno oporo. Kot je rekla dr. Gabi Čačinovič Vogrinčič: »Kdor prosi za pomoč, se je napotil po moč.«

*Alojz Sraka, vodja svetovalnega središča
Murska Sobota*

V Svetovalnem središču M. Sobota, ki deluje pri LU M. Sobota (Slomškova 33), v osebnih in zaupnih pogovorih nudimo brezplačne informacije in svetovanje o možnostih učenja in izobraževanja odraslih – pred, med in po učenju in izobraževanju. **DELOVNI ČAS:** ponedeljek, torek, četrtek in petek od 7.30 – 15.30 ure, sreda od 10.00 – 18.00 ure. Za svetovanja se lahko dogovorite tudi po telefonu 536-15-76 in 031 637 243 ali po elektronski pošti sve-tovalno.sredisce@lums.si

Dejavnost ISIO – informiranje in svetovanje v izobraževanju odraslih se izvaja v okviru projekta Centra vseživljenjskega učenja Pomurje. Dejavnost je financirana iz sredstev Evropskega socialnega sklada in Ministrstva za šolstvo in šport.

Povabilo k sodelovanju

Na spletni strani http://www.pampers.si/sl_SI/dobrodelnost/#2833 poteka AKCIJA, kateri se vsi občani in občanke občine Beltinci lahko pridružimo in glasujemo, kjer bi naš VRTEC BELTINCI, če bi dobil dovolj glasov, lahko pridobil sredstva v višini kar 5.000 evrov za nakup novih igralk.

Sodelovanje v akciji ni pogojeno z nakupom, pravila so zelo preprosta, zato vabljeni k sodelovanju.

Naši malčki in njihovi starši nam bodo hvaležni.

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Občine Beltinci skupaj z Občino Beltinci ter Javno agencijo RS za varnost prometa pozivajo vse občanke in občane Občine Beltinci, da se pridružijo vseslovenski akciji

BODI VIDEN – BODI PREVIDEN !

bodi previden

V mraku, temi ali slabi vidljivosti – še posebej sedaj v jesenskih in zimskih dnevih, večerih ter nočeh je izredno pomembno, da smo vidni in da nas tako na cestišču kot na drugih površinah, udeleženci v prometu – šoferji avtomobilov, motoristi, kolesarji,

šoferji avtobusov in drugih prevoznih sredstev -opazijo!

Zato bodimo oblečeni v svetlejša oblačila, poskrbimo da obesimo za pas ali žep kresničko, saj jo le tako lahko

ko obsvetijo avtomobilski in drugi žarometi. Zelo zaželeno so tudi odsevne površine na oblačilih ali čevljih, na torbah, sprehajalnih palicah, dežnikih, mogoče še tudi na kapah, šalih.

Kot pešci vedno hodimo po pločniku, bodimo pozorni tudi mi na druge udeležence v prometu. Kot že dobro vemo, na cesti nikoli nismo sami in zato pazljivost nikoli ni odveč!

Vedimo, da voznik ponoči ali ob slabši vidljivosti opazi pešca s kresničko ali odsevnimi predmeti ter svetlimi oblačili veliko PREJ in na daljši razdalji, kot tiste, ki nosijo temna oblačila in so brez kresničke ali brez odsevnih predmetov.

SKUPAJ ZA VEČJO VARNOST!

IZVAJANJE DIMNIKARSKIH STORITEV

Požarna varnost in varstvo okolja

Za požarno varnost, varnost življenja in premoženja, varstvo okolja in varčevanje z gorivi potrebujemo pravilno vgrajene in vzdrževane kurilne, dimovodne in prezračevalne naprave, ki varno delujejo in služijo svojemu namenu. Dimnikarji se vsakodnevno srečujemo s pogostimi napakami, ki ogrožajo varnost ljudi in njihovega premoženja.

Z rednim in pravočasnim čiščenjem in pregledovanjem kurilnih, dimovodnih in prezračevalnih naprav skrbimo za požarno, okoljsko in zdravstveno varnost ter za racionalno rabo goriv. Vsak 1 mm saj v kurišču poveča porabo goriva za 3 do 4 %. Tako so toplotne izgube tudi večje in znašajo tudi do 20%.

Kurilne in dimovodne naprave v katerih prekomerno nastajajo sajne obloge prekomerno onesnažujejo okolje in predstavljajo veliko požarno nevarnost. Sajne obloge v kurilnih napravah zmanjšujejo prenos toplote na vodo ali zrak, kar pomeni slabši izkoristek in s tem večjo porabo goriva, ter tudi slabši vlek dimnika.

Zakaj nastanejo sajne obloge?

V kurilnih napravah na trdno gorivo sajne obloge nastanejo zaradi nepravilnega goriva (mokra drva, kurjenje iverice, lepil, plastike, svinjske kože, čevlji...), nepravilnega kurjenja (preveč nalagamo v kurišče, prenizka temperatura kurilne naprave), nepravilnega prezračevanja (ni urejen dovod svežega zraka, ki je nujno potreben za pravilno zgorevanje).

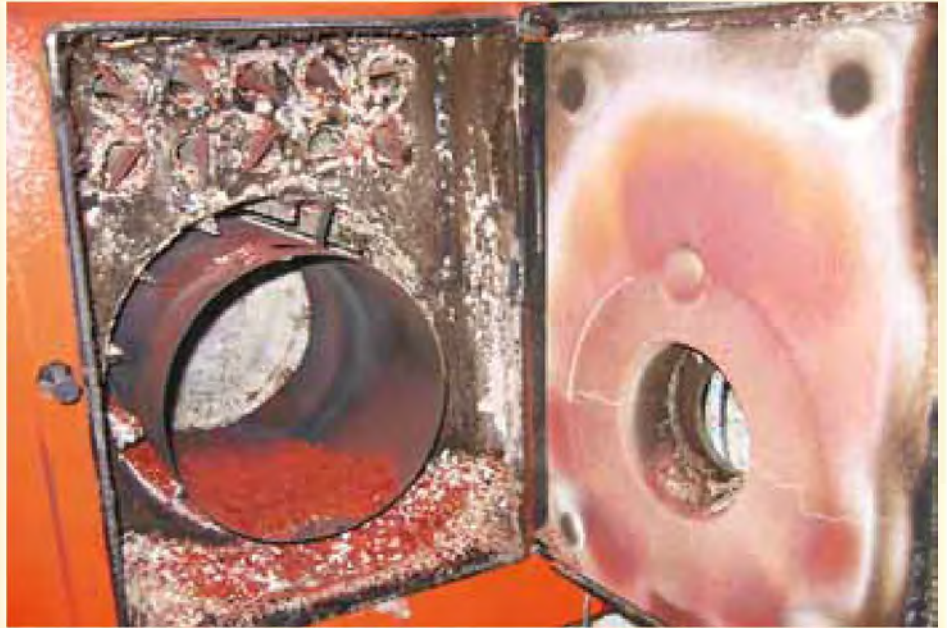
Sajne obloge nastajajo predvsem v kurilnih napravah, ki so premočne za ogrevalno površino, ki jo ljudje ogrevajo in v kurilnih napravah na trdno

gorivo, ki dosegajo nizko temperaturo vode v kurilni napravi. Voda v kurilni napravi mora biti najmanj 70 stopinj. V kolikor je voda izpod 70 stopinj, nastanejo mokre saje v kurilni in dimovodni napravi, ki se ob bolj intenzivnem kurjenju vnemajo. Zaradi tega pride do dimniškega požara, ki ogroža ljudi in njihovo premoženje. Zaradi dimniškega požara pride do večjega onesnaževanja okolja.

V kurilnih napravah na tekoče in plinasto gorivo z nadtlačnim gorilnikom nastanejo zaradi nerednega servisiranja gorilnika, slabega prezračevanja in tudi zaradi slabega goriva. Servis gorilnika je potrebno opraviti najmanj enkrat na leto. Pri servisiranju je potrebno zamenjati izrabljene dele, očistiti dovod svežega zraka in zamenjati cevi za dovod in odvod goriva.

Kakšno je nepravilno gorivo?

Nepravilno gorivo je tisto gorivo, ki vsebuje veliko vlage. Problem ni pri gorivu, kot je ekstra lahko kurilno olje ali plin, problem so bolj trdna goriva (drva, premog). Trdna goriva morajo vsebovati največ do 15% vlage. Drva ne smemo kuriti takoj, ko smo jih posekali, ampak jih moramo sušiti najmanj dve leti. Čim bolj suha so drva, tem boljši je izkoristek in tudi sama poraba goriva je manjša. V kurilnih napravah ne smemo kuriti odpadke, kot so plastika, avtomobilske gume,.....

Prekomerno onesnažena kurilna naprava je velik porabnik goriva in onesnaževalec okolja.

Kje nastanejo dimniški požari?

Dimniški požari nastanejo na kurilnih in dimovodnih napravah, ki se ne vzdržujejo, oziroma se slabo vzdržujejo. Nastajajo tudi na napravah, ki so nepravilno vgrajene.

Kako preprečimo nastajanje sajnih oblog?

Z pravilno vgradnjo, uporabo in vzdrževanjem kurilnih, dimovodnih in prezračevalnih naprav. Nastajanje sajnih oblog preprečimo z uporabo pravilnega goriva.

Dolžnost vsakega uporabnika.

Vsak uporabnik kurilnih, dimovodnih in prezračevalnih naprav je dol-

žan prijaviti svoje naprave izvajalcu dimnikarskih storitev, ki jih mora strokovno pregledati in očistiti. V kolikor se pri pregledu ugotovijo pomanjkljivosti, se lastniku izda pisno opozorilo o napakah in se določi tudi rok, do katerega se morajo napake odpraviti. Po preteku roka dimnikar ponovno pregleda naprave. V kolikor uporabnik ni odpravil pomanjkljivosti, mora dimnikar o tem obvestiti pristojno inšpekcijsko službo.

ABD - dimnikarstvo Murska Sobota d.o.o.
Trstenjakova ulica 2a,
9000 Murska Sobota
tel.: +386 (0) 2 535 13 10
fax: +386 (0) 2 535 13 11
e-mail: abd.info@siol.net
<http://www.dimnikar.si>

AVTOBUSNI VOZNI RED 2011/2012

Velja od 01.09.2011 – pridržujemo si pravico do sprememb voznega reda.

Veljavni vozni redi in ostale povezave do G. Radgone, Maribora in Ljubljane

so tekoče objavljeni na spletni strani: www.apms.si

Za kraje v: OBČINI BELTINCI

INFORMACIJE O VOZNIH REDIH

02/ 530 16 60

Kraj Cena v eno smer	Ura ODHODA iz kraja v Mursko Soboto	Ura ODHODA iz Murske Sobotе v kraj
Beltinci	05:26, 05:28, 06:12, 06:16 , 06:23, 06:27, 07:24, 07:27, 07:38, 08:21, 08:27 , 08:34, 08:42, 09:37, 09:39, 10:27, 10:39, 10:49, 11:36 , 11:37, 12:09, 12:27, 13:08 , 13:32, 14:37 , 15:37, 18:17, 20:27, Nedelja: 18:51 , vozi do Maribora	05:00, 06:00, 06:45, 06:50, 08:15, 09:00, 10:00 , 10:15, 10:50 , 11:30, 12:20, 12:25, 12:35, 13:15 , 13:20, 14:10, 14:15, 14:30, 15:10 , 15:15, 15:25, 15:30, 15:35, 16:30, 17:10, 17:45 , 19:05, Nedelja: 16:30, 17:10 ,
Beltinci K	05:24, 06:10, 06:14, 06:20 , 06:21, 06:25, 07:22, 07:25, 08:19, 08:25, 08:40, 09:35, 09:37, 10:25, 10:37, 11:34, 11:35, 10:07, 12:25, 13:30, 14:35, 15:35, 18:15, 20:25 Nedelja: 18:49 vozi do Maribora	05:00, 06:00, 06:45, 06:50, 08:15, 09:00, 10:00 , 10:15, 10:50 , 11:30, 12:20, 12:25, 12:35, 13:15 , 13:20, 14:10, 14:15, 15:10 , 15:15, 15:25, 15:30, 15:35, 16:30, 17:10, 17:45 , 19:05, Nedelja: 16:30, 17:10 ,
Beltinci pok.	05:26, 06:21, 07:36, 08:32, 10:47 , 11:31	10:00 , 10:50, 13:15, 14:10, 14:20 , 15:30,
Ižakovci kapela	05:24, 06:19, 07:34, 08:30, 10:45 , 11:34	10:00 , 10:50, 13:15, 14:10, 14:20 , 15:30,
Melinci	05:19, 06:34, 07:29, 08:25, 10:40 , 11:29	10:00 , 10:50, 13:15, 14:10, 14:20 , 15:30,
Bratonci K	05:30, 05:33, 06:14, 06:20 , 06:25, 06:29, 07:26, 07:29, 07:40, 08:23, 08:29 , 08:36, 08:44, 09:39, 09:41, 10:29, 10:41, 10:51, 11:38, 11:39, 11:40, 12:19, 12:29, 13:10, 13:34, 14:39, 15:39, 18:19, 20:29, Nedelja: 18:53 vozi za Maribor	05:00, 06:00, 06:45, 06:50, 08:15, 09:00, 10:00 , 10:15, 10:50, 11:30, 12:20, 12:25, 12:35, 13:15 , 13:20, 14:10, 14:15, 14:30, 15:10 , 15:15, 15:25, 15:30, 15:35, 17:10, 17:45, 19:05, Nedelja: 16:30, 17:10 ,
Dokležovje	05:25, 06:20, 07:10, 08:32, 10:32 , 11:27, 14:32 , 15:37	06:10, 07:10, 09:10, 10:10 , 11:10, 12:15 , 13:20, 14:10, 15:20
Lipovci K	05:31, 05:34, 06:15, 06:21 , 06:26, 06:30, 07:27, 07:30, 07:41, 08:24, 08:30 , 08:37, 08:45, 09:40, 09:42, 10:30, 10:42, 10:52, 11:39 , 11:40, 12:20, 12:30, 12:37, 13:11 , 13:35, 14:40, 15:40, 18:20, 20:30 Nedelja: 18:54 vozi za Maribor	05:00, 06:00, 06:45, 06:50, 08:15, 09:00, 10:00 , 10:15, 10:50, 11:30, 12:20, 12:25, 12:35, 13:15 , 13:20, 14:10, 14:15, 14:20, 14:30, 15:10 , 15:15, 15:25, 15:30, 15:35, 17:10, 17:45, 19:05, Nedelja: 16:30, 17:10
Lipovci križ	05:24, 06:23, 06:31 , 12:17,	
Gančani	05:22, 06:21, 06:29 , 12:15,	06:45, 09:00, 10:00, 11:30, 13:15 , 14:10, 14:30 , 15:25
Gančani Hraščica	05:24, 06:16 , 09:18, 10:18, 11:48, 13:01	06:45, 09:00, 10:00, 11:30, 13:15 , 14:10, 14:30 , 15:25
Lipa	05:19, 06:09, 06:16 , 07:17, 08:14 , 09:32, 10:32, 11:29 , 12:02, Nedelja: 18:26 vozi za Maribor	09:00, 10:00, 10:50, 11:30, 12:25, 13:15, 14:10, 14:30, 15:25

LEGENDA

Črna: – vozi od ponedeljka do petka

Rdeča: – vozi v dneh šolskega pouka

Modra: – vozi v dneh šolskih počitnic

Oranžna: – vozi ob delov. dneh Mura

Zelena: – vozi ob delavnikih razen sobote, ne vozi v letnih šolskih počitnicah

Vijoličasta: – vozi ob nedeljah oz. zadnji dan praznikov v času šolskega pouka

41. srečanje slepih in slabovidnih planincev

03.09.2011 smo se člani Medobčinskega društva slepih in slabovidnih Murska Sobota in njihovi spremljevalci odpravili na Mali Golak. V pričakovanju kakšen bo vzpon, smo se peljali krepke 4 ure in prvi prispeli na dogovorjeno zbirališče. Ko smo se vsi zbrali, so nam razdelili kupončke za čaj, kosilo in žrebanje nagrad. Odpravili smo se na pot, ki je bila dokaj zanimiva in ne preveč naporna. Na pol poti smo prišli do kočice, od kjer nas je šla večina do vrha, nekateri pa so nas tam počakali. Ob prihodu na vrh smo si ogledali čudovito okolico, ki obdaja Mali Golak ter se po nekajminutnem počitku odpravili nazaj. Pri koči smo se okrepčali s čajem, nato pa nadaljevali pot do restavracije, kjer nas je že čakalo kosilo. Po kosilu je sledilo žrebanje nagrad in eno izmed dveh glavnih, skok s padalom v tandemu, je dobil član našega

Tudi mi zmoremo!

Društva, Ciril Kavaš. Pozno popoldne smo se polni novih občutkov in v pričakovanju naslednjega druženja odpravili proti domu.

Barbara Erjavec - Medobčinsko društvo slepih in slabovidnih Murska Sobota

Živeti v lastnih iztrebkih, a vseeno imeti rad – samo žival je sposobna kaj takega!

Rada bi nekaj povedala glede stanja zaščite živali v naši dragi deželi, Sloveniji. Na začetku pa bi rada nekaj razčistila. Z vami. Sita sem ugovorov: »Za ljudi se rajši brigaj, kot pa za živali!« Te izjave so mi na podobnem nivoju, kot: »Bedaki, tja v Afriko hodijo pomagat, namesto, da bi pri nas!« Ne vem, od kdaj se je pomoč znašla na vrednosti lestvici? Kaj ni vsako življenje življenje? Kaj si afriški otrok ne zasluži pomoči, ker je iz Afrike? Kaj si žival ne zasluži sočutja, ker je žival?

Področje zanemarjenja in mučenja živali je eno izmed bolj problematičnih področij. Poleg tega pa je med ljudmi zelo necenjeno in veliko ljudem se zdi celo nepotrebno. Jaz pa vidim to področje kot še eno, na katerem bi se lahko veliko spremenilo, če bi se le

hotel. Ne mislim govoriti in pridigati o tem, da je treba psa nujno imeti na kavču, mu kupovati posebno hrano in oh in sploh ne vem kaj. Nisem noben čudak, veste. Le včasih malo bolj odprem oči in srce, in vidim nekaj, česar ne bi hotela. Naj vam povem kaj vidim, samo zato, ker si pustim. Ker ne zapiram oči.

Dva kilometra od mojega doma vidim psa v boks. Pes je vedno v boks. Boks velikem meter krat meter. Ta pes je v boks že 7 let – od takrat, ko so ga prvič vtaknili v to kletko, še ni stopil ven. »Zakaj ne?«, vprašam. »Ker je nevaren, ker bo pobegnil, ker nimamo časa, ker skače, ker je samo pes - kaj se brigas!« Če ima vsaj vodo, gremo potolaženi od tam. Ko odhajamo, se še zadnjič obrnem, in vidim, kako zme-

šan je postal ta pes. V lastnih iztrebkih se vrti v boks – v krogu. Že sedem let je v kletki. Njegove oči so nore, obupane, proseče, skromne, smešno; tudi hvaležne. Zakaj? Zakaj in kako lahko svojega »gospodarja« gledaš hvaležno, ko pa je vse kar je naredil za tebe, da te je zaprl in pozabil na tebe? Kako mu lahko odpustiš, da te zapira v lastni iztrebek? Si res tako obupano želiš družbe? Res ne vidiš, da ti z žejo, lakoto, umazanijo, brezbriznostjo in zapiranjem ne ponuja ljubezni? Juri gremo nazaj. Ne boš ostal v dreku zaprt.

In jutri je danes, in spet smo tam. Vprašam jih, zakaj sploh imajo tega psa. Ko je pa očitno, da jim je v napoto – ali pa niti to ne. »Ker čuva hišo«, pravijo. »Kako lahko čuva hišo, če pa je v boks zaprt? In zakaj ga ne spusti-

te ven? Glede na to da imate ograjeno, bi lahko bil pes prost in bi dejansko čuval hišo. Zakaj ne zaprete vhodnih vrat?» «Mogoče kdo z avtom pride,» je odgovor. «Prosim?», ne razumem. «Ja, včasih kdo z avtom pride, zato imamo vrata odprta.» «Zakaj pa ne morete vrata odpret in zapret, ko kdo pride?» skušam biti potrpežljiva. Odgovor na to se pa glasi: »Pa kaj bi vi sploh radi? Kaj se brigade za tega prekletega psa? Kaj me nadlegujete?» Pa jaz: »Gospa, tudi pes čuti lakoto in žejo, in rabi gibanje, in malo pozornosti, ter čisto bivalno okolje.« Sledi sicer nepričakovan odgovor, ampak v kontekstu: »Ja, ja. Pes, pes. Kaj ga naj zakoljem, da mi boste dali mir?» «Ne, ne rabite ga zaklat, lahko pa malo lepše za njega poskrbite, ali pa ga daste komu. Nekomu, ki bo mel čas zanj.»

Potem se pogajanje nadaljuje, postaja vedno bolj mučno, vključi se policija, ki pa ne more kaj dosti. Gospa pove, da psa vsak dan ven spušča, čeprav nam prizna, da ga ne. In se hinavsko pri tem smeji. In ko smo že na koncu z živci in upanjem, le reče: »Pa pelajte ga! Kaj me briga! Se toliko za tega psa tu trgate!« Oh, končno, Končno! Še danes pridemo po njega. Končno.

Na srečo smo že od začetka upali, da ga bo dala, in je zato dom za njega že čakal. Drugače pa je še veliko takih psov. In mačk. In tudi drugih živali, ki živijo v strašnih razmerah. Mislim, kakšna lakota to more biti, da žival pogine od lakote? In koliko jih. Nekaj jih hvala bogu rešimo. Nekaj jih najdemo. Veliko tudi ne. Nekaj živalim uspemo poiskati nov, dober dom. Nekaterim

pa tudi ne. Vse preveč živali je ujetih, zaprtih, privezanih, nekje zdaj, v temi, daleč od oči in še dalje od srca.

Kaj vam hočem povedati? Skrbite za svojo žival, ukvarjajte se z njo. Posvajajte živali iz zavetišč, kjer jih večinoma čaka po tridesetih dneh gotova smrt. Če vidite kje mučenje, ali zanemarjanje, ukrepajte, ali pa prijavite. Nočem vam delati slabe vesti, ampak če pustite da se mučenje nadaljuje, ste praktično sokrivec. Malo sočutja si tudi živali zaslužijo, pa četudi so »samo živali«. Vsaka pomoč je dobrodošla, in vsaka lepa gesta zaželjena. Ni tu vrednostnega sistema. Tu je samo dobra volja in dober namen.

Veliko dobrega vsem skupaj!

Ana,
članica Društva za zaščito živali Pomurja

20. Bujraški dnevi, 11. do 14. avgust 2011

Koncert ŽIVE LJUDSKE GLASBE - STARE MUZIKE smo izvedli v sodelovanju z Javnim skladom za kulturne dejavnosti Republike Slovenije; in se ga je udeležil tudi direktor JSKD mag. Igor Teršar. S starimi muzikami namreč nadgrajujemo godčevske vsebine, ki se v svoji izvirni podobi vse redkeje pojavljajo. Govorimo o glasbi, ki je v obdobju pred in nato po drugi svetovni vojni izoblikovala svojo podobo in predvsem v neurbanem okolju izpolnjevala poslanstvo ljudske glasbe. Gre torej za obliko godčevstva, ki pa zaradi svojega razvoja ni bilo več strogo zaprto v ljudsko glasbeno izročilo, temveč se je dopolnjevalo z vplivi t.i. starih šlagerjev, pozneje pa tudi z narodno-zabavno glasbo. In vendar je ostala taka glasba ljudska, vezana na celotno obdobje družabnega življenja pred splošno elektrifikacijo in elektronizacijo glasbil. Je pa v današnjem času popolnoma zanemarjena in v zavesti mlajših generacij ni več prisotna.

V okviru prireditve Bujraški dnevi smo to glasbo obudili na način igranja v živo, nenazadnje tudi zato, ker v našem okolju še živijo godci, ki so bili sestavni del tega pojava; kar želimo seveda nadaljevati, obenem pa ji dati možnost še strokovnega proučevanja in seveda dokumentiranja.

Pred samim koncertom smo v sodelovanju z lokalno radijsko postajo Murski val predstavljali skupine godcev akustične glasbe.

Na samem koncertnem delu na Otoku ljubezni na Muri v Ižakovcih pa se je predstavilo sedem godčevskih zasedb (skupin) in več posameznikov, ki so se formirali v nove neformalne sestave. Udeleženi muzikantov je bilo štirideset. Nastop je moderiral Milan Zrinski, (tudi na Murskem valu), strokovna sodelavca sta bila Tomaž Rauch, Tomaž Kuhar in domačin Tine Mlinarič.

Večer MITOLOGIJE, POEZIJE in GLASBE smo oblikovali z ustano-

vo Imago Slovenije, z Društvom slovenskih pisateljev, ki je prispevalo pesniško branje – , letos so brali Erika Vouk, Barbara Simoniti, Tine Mlinarič in gostja madžarske narodne skupnosti v Sloveniji, pesnica Judit Zagorec Csuka, domačini pa smo prispevali mitološko predstavo s plesom murskih vil.

Omenjena trilogija se vključuje v projekt Društva slovenskih pisateljev – SLOVENSKA PISATELJSKA POT – PISATELJI IN REKE.

Gre za živi dogodek, ki kot prireditev na slovenskih rekah nudi nov umetniški doživljaj, po principu izmenjave domači in gostujoči pesniki (pisatelji) pa spodbuja nastajanje novih »literarnih poti«. Na etnografsko-kulturni in turistični prireditvi Bujraški dnevi na tak način populariziramo literaturo, ob njej še umetniško glasbo in mitologijo reke. Hkrati pa povečujemo skrb za naravno okolje reke Mure in njeno kulturno dediščino.

Büjraši so izdelovali starodavne büjraške naravne gradnje na reki Muri, VOLCLINE ALI TONJAČE. Ki so jih kot nekdanj sestavljali iz butar vrbovih vej, učvrščenih z murskim gramozom, kar potlej tvori veliko gmo-to, s katero büjraši zagradijo poškodovano brežino. Vejevje v vodi odžene (se ukorenini) in na tak način utrdi brežino. Dogodek je bil tudi neposredno predstavljen obiskovalcem. Obenem je služil za snemanje dokumentarnega filma: Črna Mura.

V brežni hiši na Otoku ljubezni pa je že nekaj let na ogled stalna razstava Pokrajinskega muzeja iz M. Sobote, na temo Büjraštvo na reki Muri.

Za osvežitev zgodovinskega spomi-

na povejmo, da je büjraše je v prireditve Büjraški dnevi uvedel sicer že pokojni Franc Krapeč, njegovo začetno delo pa zavzeto nadaljuje Franc Režonja.

EKOLOGIJO, ki je stalnica prireditve Büjraški dnevi je oblikovala strokovno-civilna skupina, ki jo sestavljajo Fakulteta za strojništvo v Ljubljani, Fakulteta za energetiko v Krškem in naša civilno-büjraška iniciativa. Z Dravskimi elektrarnami Maribor smo namreč dosegli, da bosta fakulteti v sklopu njihove koncesijske pogodbe z državo izvajali strokovni študiji iz naslova geotermalna energija v Pomurju in kinetična energija reke Mure, torej njenega toka – , kot potencialni možnosti

za koriščenje obnovljivih energetskih virov v Pomurju.

PESEM IN BESEDA je naslov našega stalnega kulturnega programa na Büjraških dnevih, v katerem so letos nastopili: harmonikar, študent v Gradcu, Matjaž Balažic in pevka Klarisa Jovanovič, ter domači mešani pevski zbor. Kulturo smo povezali z nastopi (nagovori) gostov prireditve. Ti so bili: direktor JSKD, predsednik Turistične zveze Slovenije in literarni gost, pisatelj in urednik Evald Flisar.

Izdali smo še spominski bilten, programsko zloženko, plakate in spominke majice.

Tine Mlinarič.

Godbeniki so poskrbeli za veselo vzdušje na Otoku ljubezni.

Kak je inda bilou

"Nocoj je ena luštna noč,
ka mesec svejti cejlo nouč..."

Člani DPM Dokležovje smo okotobra pripravili prireditev z naslovom KAK JE INDA BILOU. K sodelovanju smo povabili vse generacije – najmlajša je stara 5 let, najstarejša pa jih šteje že 85 let. Z našim delom ohranjamo bogato izročilo prednikov, ki so se v dolgih jesenskih in zimskih večerih zbirali v "iži", se gredli ob krušni peči, kjer je gospodinja pekla kruh in sušila šklojce." Ob delu so izmenjevali vsakdanje novice in pripovedovali »naklone« saj drugega razvedrila rakrat niso imeli. Prikazali so šege in običaje, ki jih danes mladi več ne poznajo. Mladi, ki so "vlekli" na ušesa in spraševali starejše, so se ob tem učili in z njimi prepevali. Živeli so skromno, velikokrat v revščini, zato jih je druženje povezovalo in plemenitilo. Zadovoljni in srečni so bili z majhnimi stvarmi. Tako jim je kruh pomenil nekaj svetega", spoštovali so ga, saj so ob pesmi in kruhu začutili ljubezen. Starejši so jim s svojim delom in vzgledom privzgojili ljubezen do zemlje, ki jim je dajala vsak-

danji kruh, ki so ga cenili in imeli do njega poseben odnos, saj so do njega prišli v "potu" svojega obraza. Hvaležni so bili za DAR, ki jim ga je podarila zemlja, kot pravi pesnik:

Od vseh preprostih besed, od vseh preprostih imen, meni najlepše zveni ZEMLJA.

Vsa mi diši po trpljenju in znoju,
Vsa mi diši po tisočletnem opoju
ljubezni in tople krvi.

Zbrani so v topli »iži« pri vertinji Micki in vertu Jožeku čistili orehe in luščili koruzo in fižol. Tetica Anika pa je krpala vreča, ki so jih pregizle miši. Ker je že zmanjkovalo moke so morali peljati v mlin. Poslušali so mlado vino, ki jim ga je postregel skrben gospodar, gospodinja pa je zraven postregla vrtnke, jabolke in šklojce. Otroci so se med delom tudi igrali in se šli RIHTARA.

Ob koncu pa so se jim pridružili še mladi, ki so se vračali s obiska pri sosedovi Trejziki, kjer so se pripravljali na gostovanje. Razveselili so nas s pesmijo in plesom.

To so bili naši gostje iz Beltrinec, člani »KD MARKO«, med njimi pleše tudi domačin

Iztok. S svojim nastopom so navdušili obiskovalce dvorani, da so še sami pritegnili in zapeli.

Ob tej priložnosti smo se spomnili dveh prekmurskih mož, ki sta se pred kratkim poslovila od nas. S svojim delom in bogatim življenjem sta obogatila in zaznamovala slovenski prostor, sloves naše domovine pa sta ponesla tudi po svetu. Oba sta bila zavedna Slovenca, preprosta a dobra človeka; književnik, pesnik in prevajalec TONE PAVČEK in glasbenik LOJZE SLAK, ki sta bila tudi velika prijatelja, oba DOLENJCA.

Ob zaključku našega druženja se je v dvorani razlegal Slakov ČEBELAR in legendarna pesem V DOLINI TIHL.

Z našo prireditvijo bomo gostovali tudi v okoliških krajih in prve bomo obiskali krajane v Černelavcih.

Marija Zver
DPM Dokležovje

Pri vertinji Micki in vertu Jožeku smo čistili orehe in luščili koruzo in in fižol.

Pevci nam pojejo, godci nam godejo

22. oktobra 2011 je v Gradišču na Kozjaku pod tem naslovu potekalo regijsko srečanje pevskih in godčevskih skupin.

Veseli smo bili, ker smo dobili povabilo na regijsko srečanje. Izbrani smo bili na območnem srečanju pevskih in godčevskih skupin za Pomurje in Maribor z okolico. V Gradišču na Kozjaku se je zbralo 12 skupin in štiri smo bile iz Prekmurja, kar potrjuje, da je ljudsko petje v pokrajini na levem bregu Mure zelo razvito. Avtobusni prevoz sta organizirala JSK za Kulturne dejavnosti Murska Sobota in Lendava. Pevce je spremljala ga. Jasna Magdič, predsednica JK za Kulturne dejavnosti iz Lendave.

Avtobus so napolnile skupine iz: Žižkov, -KD F.S. Finžgar- ljudske pevke, ljudske pevke iz Črenšovec, pevci Melinčki ciglarji iz Melinca in naše pevke Jesensko listje iz Dokležovja. Podružnična šola v Gradišču na Kozjaku nam je nudila učilnice za vaje, vse je bilo skrbno pripravljeno in gostoljubje na višku.

Prireditev je bila lepo organizirana pod vodstvom JS RS za kulturne dejavnosti območna izpostava Ruše pod vodstvom ga Zvezdane Remšak. Omočili so jo še : občina Selnica ob Dravi, občina Ruše in Lovrenc na Pohorju. Čeprav j bila dvorana majhna in se stisnili skupaj s številnimi obiskovalci. Prireditev je bila v živo predvajana na radio Ognjišče in so jo lahko spremljali poslušalci po Sloveniji. Nastop skupin so spremljali strokovni sodelavci za ljudsko glasbo – ga,. Jasna Vidakovič, dr. Bojan Knific, g. Tomaž Rauch in drugi, ki so nam po končanem nastopu podali strokovno mnenje o zapetih pesmih in vižah in nam dali koristne napotke za nadaljevanje naše pevske poti. Rdeča nit prireditve je bila JABOLKO, saj je bilo vse v dvorani v znamenju jabolka.

Naše pevke med nastopom na regijskem srečanju v Gradišču na Kozjaku.

Povezovalka nam je opisala grb občine Selnica ob Dravi, ki ima v sredini jabolko. Kraj je zelo znan po prireditvah o jabolkih, saj se je v začetku oktobra odvijal pri njih praznik jabolk.

Praznovanje ima že 16-letno tradicijo in ga organizirajo pod okriljem TD občine. Ob tem so bile zanimive razstave sadja, cvetja, likovnih izdelkov otrok iz vrtca in šole. Letošnja prireditev je bila mednarodno obarvana.

Gostili so traktoriste iz sosednje Avstrije in oldtajmerje iz republike Hrvaške. Izbrali so tudi kraljico jabolk in ta naslov je pripadel domačinki Kseniji Žaucer in je ob zaključku prireditve podelila nastopajočim košarice z jabolki. Priznam, domiselno in pristrčno!

Povezovalka nam je med posameznimi točkami nastopajočih povedala znane in manj znane misli o jabolkih. Tako smo se ob tem spomnili na že pozabljene zgodbe o jabolkih.

V grški mitologiji je postalo jabolko simbol za znanje, nesmrtnost, skušnjavo in predvsem za padec človeka v greh. Vse to ponazarja logotip jabolko

minus košček, ki ga je odgriznil Adam in ga najdemo na najnaprednejši tehnologiji računalništva mobilne tehnologije in zabavne elektronike Apple. Jabolko se ohranja skozi vsa obdobja človeškega življenja. Prav zato ima jabolko v zgodovini, legendah in medicini pomembno vlogo.

Čeprav gre v mitologiji za prepovedan sadež se je danes uveljavil rek: ENO JABOLKO NA DAN PREŽENE ZDRAVNIKA STRAN !

Nastopajoči in organizatorji smo bili veseli, ker je prireditev uspela, saj smo drug drugemu polepševali večer. Pesmi in viže so izpolnile dvorano v Gradišču na Kozjaku, nas pa so osrečila sočna jabolka, ko smo se posladkali z njimi. Še dolgo bomo v mislih z domačini, ki so nas gostoljubno sprejeli. Na skupnem druženju pa seveda ni manjkala pesem, s katero smo se tudi poslovili. »A zdaj gremo, a zdaj gremo, nazaj še pridemo«.

*Marija Zver
DPM Dokležovje*

Ljudje odprtih rok

"Ko hodiš, pojdi zmeraj do konca.
Spomladi do rožne cvetice,
poleti do zrele pšenice,
jeseni do polne police,
pozimi do snežne kraljice,
v knjigi do zadnje vrstice,
v življenju do prave resnice,
v sebi do rdečice čez eno in drugo lice.

A če ne prideš ne prvič ne drugič
do krova in pravega kova
poskusi:
vnovič
in zopet
in znova.

Za ljudi dobrega srca in odprtih za sočloveka še kako veljajo pesnikovi verzi. Letos je revija Naša žena (ki je praznovala že 7 križev) že osemnajstič organizirala akcijo LJUDJE ODPRTIH ROK in tako postala polnoletna.

Prireditev se je odvijala v Narodni galeriji v Ljubljani 16.11.2011 pod pokroviteljstvom ministra za delo, družino in socialne zadeve. Zahvalne listine izbranim ljudem za njihova dobra, plemenita in človekoljubna dejanja sta podelila minister g. Svetlik in glavna ter odgovorna urednica Naše žene ga. Marta Krpič.

Vsi vabljeni ljudje, ki so se izkazali s svojimi človekoljubnimi deli so bili

predstavljeni v prilogi Naša žena Ljudje odprtih rok. Slovesnost je popestrila pevka Julija Kramar in folklorna skupina Veseli Marki iz OŠ Beltinci, povezovala pa je Ida Baš.

Zahvalni listini sta prejeli tudi dve dobri ženski iz naše občine - Anika Sreš iz Dokležovja in Jelka Breznik iz Beltincev. Vsi, ki smo prireditev spremljali, smo bili navdušeni nad izvajalci in toplim ter pristrčnim sprejemom. Bilo je res prijetno in enkratno doživetje.

Čestitamo obema!

Marija ZVER
DPM Dokležovje

Ambasada Štefana Kovača Marka na strani dobrega

Najprej pregled preteklih dogodkov:

Oktobra smo organizirali v sodelovanju s **Krajevno organizacijo združenja borcev za vrednote NOB Beltinci** proslavo ob 70. obletnici smrti Štefana Kovača. Poleg kulturnega in ostalega programa je bila častna govorka filozofinja in predavateljica na Filozofski fakulteti dr. Cvetka Toth. Proslava tako ni bila namenjena samo v čast spominjanja na pogum, aktivizem in borbenost Štefana Kovača, temveč tudi za premislek o trenutnem družbenem in socialnem stanju, o izgubljenosti vrednotah, upadanju solidarnosti med ljudmi, povečevanju egoizma, ki ga vzpodbuja trenuten kapitalističen sistem in o vizijah za boljšo prihodnost.

V sklopu neprekinjeno trajajočega džezovskega festivala Bijazzy smo gostili švicarske Pussywarmers in francoske Dure Mare, novembra pa še slovenske Balžalorsky Drašler 3o. Kot vsako leto smo v sodelovanju z Radiem Študent v sklopu Klubskega maratona, ki traja

že deseto leto in je namenjen podpori novim, še neuveljavljenim, vendar zanimivim, alternativnim, drugačnim glasbenim skupinam, gostili dve slovenski zasedbi - Dabazadaba in Karmakoma. V prihodnje se pa seveda obeta še mnogo koncertov, filmskih in debatnih večerov ter tudi plesnih in

gledaliških predstav.

Naj opozorim, da letos mineva že deseto leto našega aktivizma, zavzemanja za osvoboditev prostorov v katerih delujemo in (še zmeraj nedokončane) borbe za legitimacijo našega delovanja. Zakaj še zmeraj vstrajamo? Zato, ker še vedno upamo in verujemo v izboljša-

Koncert Balžalorsky Drašler 3o. Foto: sobotainfo.com

nje kvalitete življenja v lokalnem in širšem okolju.

Pokazatelj kvalitete življenja v določenem okolju je število možnih izbir, za katere se lahko posameznik odloči glede prakticiranja različnih slogov ži-

Predavanje dr. Cvetke Toth na proslavi ob obletnici smrti Štefana Kovača.

Foto: Matej Sobočan

vljenja, mišljenja ter ustvarjanja. Ambasada ni »mladinski center« in ne deluje za »večino«, temveč za marginalne skupine, vendar pa nagovarja večino na ta način, da vsem, s svojo ponudbo in ideologijo, enakovredno in brez izključevanja ponuja izbiro, ki jo noben drug (institucije, občinski svetniki, politiki, župniki, itd.) ne nudi. S tem je na strani dobrega. Kar je dobro pa ni slabo. Seveda, ampak kako prepoznati, videti dobro?

Način, ki si nasilno prilašča pojem dobrega in se množično prakticira, je vstrajanje pri preverjenem in zavračanje vsega novega. Alternativa temu pa je odprtost za preizkušanje in dajanje priložnosti novostim. Aktivisti Ambasade že dolgo stojimo za slednjim. Vaško okolje lahko nudi umirjeno, predvidljivo, varno življenje, prav tako pa lahko sčasoma deluje zelo utesnjujoče, celo samomorilsko. Otoki svobode in drugačnosti, kakršen je klub Ambasada ŠKM, so nujni za oddih v takem

utesnjujočem okolju. Žal marsikdo tega ne razume in to dojema kot nekaj ogrožujočega.

Potrebno je pač nekaj časa in poguma, da se podere nekaj nepotrebnih umetnih umskih blokad ter tako ugotovi dobro v takem delovanju in stremljenju, ki se prakticira v Ambasadi (pri tem je lahko v pomoč tudi »prostovoljni izgon« iz regije, kjer se iz distance lažje vidi, kako Prekmurje vpliva na mišljenje, čustvovanje in dožemanje).

Kakorkoli že, pa si vsak človek sam ustvarja svojo »živlensko pot« in je tudi sam popolnoma odgovoren za njo. Najbolj pomembno pri tem pa je, da mu je omogočeno, da se lahko čim večkrat srečuje s situacijami, kjer ima možnosti za čim več izbir ter s tem tudi čim več možnosti za samouresničitev. Naj Prekmurje ne bo kraj kjer neopazno umirajo sanje!

Iztok Koren, DIM Beltinci & Ambasada Štefana Kovača Marka Beltinci

Mednarodni 9. praznik buč-Pozdrav jeseni v Lipovcih 2011

Tradicionalni Praznik buč – pozdrav jeseni, ki je bil od 9. do 12. sept. 2011 na ŠRC Lipovci, je letos bila že četrty mednarodna prireditve. Tri-dnevni program smo zastavili oziroma sprejeli v UO Turističnega društva, pa tudi v sodelovanju z Zavodom za zdravstveno varstvo iz M. Sobote, ki je bil soorganizator te odmevne prireditve. S prireditvijo smo obveščali javnost v Sloveniji z internetnim obvestilom, pisnimi vabili ter zloženkami, plakati, pa tudi z radijskimi ter TV vabili in oglasi. Internetna obvestila in pisna vabila so dosegla tudi v tujino.

Sama priprava prireditve je zahtevala veliko ur prostovoljnega dela članov turističnega društva, kar je potrebno poudariti. Vse od sajenja buč, njihovega gojenja, pobiranja, priprava zahtevane dokumentacije, zbiranje sreče-

lovnih dobrikov, iskanje donatorjev in zbiranje sredstev, raznih prevozov, po-

stavljanje šotora, aranžiranje prizorišča in množica drugih opravil. Svoj delež

Domisleni aranžmaji iz buč so krasili marsikatero domačijo v Lipovcih.

Kraljica buč Tadeja Sraka med bučami velikankami.

so prispevali tudi drugi posamezniki in gospodinjstva.

Prvi dan Praznika je bila delavnica za mlade na temo »zdrav življenjski slog«. Razne otroške igre za učence osnovne šole in malčke iz vrta so bile pod vodstvom sodelujočih iz ZZV M. Sobota. Ročno čiščenje buč, ki so se ga lotili učenci, jim je bilo zelo zanimivo opravilo, prav tako poslikava buč. Mladi so spoznavali številna zdravilna zelišča z vrta turističnega društva in poskusili tudi dober zdravilni čaj. Teknile so jim pa tudi slastne bučne palačinke in razni zeliščni namazi.

Drugi prireditveni dan je bil prava paša za oči. V lepem sončnem vremenu so prasketale drva izpod kotličkov in marsikomu so pritekale solze. Zaradi dima namreč. Bučno enolončno jed po propozicijah Zavoda za zdravstveno varstvo M. Sobota je kuhalo 17 ekip iz treh držav. Večina ekip je bila iz raznih krajev in občin Slovenije. Prvič letos je kuhala tudi ekipa treh županov: M. Sobote, Turnišča in Beltince. Seveda ni manjkala ekipa PTZ in ekipa pobratenega TD Vuhred ter ekipa ZZV. Obiskal nas je tudi predsednik TZS Peter Misja, ki je v nagovoru povedal, da je v Sloveniji videl že marsikatero turistično prireditev, nekaj takšnega pa še ne.

Strokovna ocenjevalna komisija ZZV je ocenila skuhane jedi, ločeno pa tudi komisija iz prisotne publike. Prvo mesto je po oceni strokovne komisije, letos že drugič zapored, zasedla ekipa TD Vuhred. Komisija publike pa je največ točk prisodila enolončnici, ki jo je skuhala ekipa OŠ Beltinci. Podelitev priznanj vsem ekipam je bilo z vmesnimi točkami ljudskega petja in se je zaključilo z zabavnim nastopom tete Tončke »življenje in zdravje skozi smeh«. Pri ponujenih jedeh seveda ni manjkalo bučnih in zeliščnih specialitet. Dan oziroma noč je zaključila glasbena skupina Horizont.

Tretji prireditveni dan se je začel s pestrim kulturnim programom z nagovori in pozdravi. Slavnostna govornica je bila direktorica ZTK Beltinci Ela Horvat. Slavnostno smo razglasili najdomačijo v Lipovcih za leto 2011. Priznanje in nagrado je prejela domačija Žizek, Lipovci 205. Simbolično nagrado smo podelili komisijsko ugotovljeni najtežji oziroma največji buči na prizorišču. Tehtala je kar 200 kg, pripekljali pa so jo iz Križevca pri Ljutomeru. Simbolično smo nagradili tudi komisijsko izbrani najlepši aranžma med tistimi, ki so bili postavljeni v času praznika pred domačijami v Lipovcih.

Vse tri dni je pozdravila goste prva kraljica buč v Sloveniji Tadeja Sraka, ki smo ji nadelo krono na mednarodnem 8. Prazniku buč-pozdrav jeseni v letu 2010 in jo bo nosila po sklepu UO TD dve leti, torej do 10. praznika.

Zadnji dan je v nočnih urah zaključila glasbena skupina Trio šalabajzarji.

Tridnevna prireditev v Lipovcih je prava promocija turizma v našem kraju, pa tudi v naši občini in regiji. Je tudi krajevni praznik, vsako leto sodelujejo številna gospodinjstva, ki pred svojimi domačijami postavijo domiselne skulpture iz buč.

Ob zaključku tega mednarodnega projekta velja zahvala vsem, ki so nam pomagali, da smo ga uspešno uresničili: Zavodu za zdravstveno varstvo MS, vsem sodelujočim posameznikom, gospodinjstvom, KS, občini, donatorjem sredstev, srečolovnih dobrotkov ter predstavnikom medijev in Milanu Zrinskemu, ki je prireditev vodil; seveda pa tudi vsem članom našega turističnega društva, ki so sodelovali in upravnemu odboru.

VSEM OBČANOM ŽELIMO MIRNE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO 2012!

Janko Bezjak, predsednik TD

Vestičke iz delovanja KUD- a Beltinci

Mrzlo turobno vreme nas vedno bolj opozarja, da se nam zimski čas nezadržno bliža in da je pred koncem leta potrebno položiti račune o opravljenem delu.

V našem društvu smo izredno ponosni na našo tamburaško skupino, ki je s štirimi pevci razširila svoj repertoar s katerim se predstavljajo na različnih nastopih po Pomurju.

Zelo uspešno so nastopali na prireditvi ob 30. obletnici pevskega zbora Vladimir Močan iz M. Sobote, nastopajo na različnih proslavah, kamor jih povabijo druga društva, tako, da smo z njihovim delovanjem vsi zadovoljni.

Ob Svetovnem dnevu osteoporoze 22.10.2011, je v Ljubljani sodelovala v kulturnem programu tamburaška in veteranska folklorna skupina.

23.10.2011 smo imeli nastop na Vaneči ob proslavi Občine Puconci in Zveze združenj borcev za ohranjanje vrednot NOB M. Sobota.

Sodelovali so tudi na Reviji tam-

buraških skupin in orkestrov v organizaciji JSKD, izpostava M. Sobota 18.11.2011.

19.11.2011 so gostovali skupaj z veteransko folklorno skupino na Srečanju Prekmurskih Istranov v Kopru.

Resnično so trenutno najbolj zasedena sekcija v našem društvu, zato se jim ob tej priliki tudi javno zahvalim za ves prosti čas, ki ga vlagajo v naše društvo in za promocijo naše občine.

Folklorna skupina je opravila nekaj nastopov v M. Toplicah, nastopali pri Kulturno turističnem društvu Moščanci na njihovi prireditvi »Ode ka zapleševa«, sodelovali so pri snemanju predstavitve Občine Beltinci v oddaji Slovenski magazin pod naslovom »Na lepše«.

Sodelovali smo na Mednarodnem festivalu v Nimisu v Italiji.

Gledališka skupina je trenutno v fazi priprave nove gledališke predstave, sicer pa pripravljajo scenarij proslave ob državnem prazniku dnevu samo-

stojnosti, ki bo 26. decembra.

Kvartet Slavček je aktiven na posebnih slovesnostih, ko imajo nastope na povabilo ob raznih priložnostih.

Otroška folklorna skupina že tudi pridno vadi za nastop na Območni reviji otroških folklornih skupin.

Pred kratkim smo imeli sestanek strokovnega odbora za pripravo festivala v letu 2012, katerega smo že dodelali, čakamo samo potrditev nastopajočih za petkov večer tuje folklore.

V mesecu decembru smo pripravili skromen zaključek leta v zahvalo za opravljeno delo vseh članov in sodelavcev pri organizaciji Mednarodnega folklornega festivala Beltinci.

Pred nami je najbolj čaroben čas leta, ko polni pričakovanj sprejemamo tople želje in voščila, zato vsem ljudem odprtega srca in dobrih misli voščim v imenu KUD-a Beltinci SREČNO, ZDRAVO IN LJUBEZNI POLNO NOVO LETO.

Lizika Zadavec

Tamburaši KUD Beltinci so s pevci navdušili primorske Prekmurce.

Poročilo o delovanju krajevnega združenja ZB Beltinci

V združenju za ohranjanje vrednot NOB Beltinci smo v mesecu oktobru opravili glavni del svojega dela, ki ga imamo zapisanega v programu dela.

Ostalo nam je še samo obisk ostarelih in bolnih članov našega združenja, ki ga opravimo v času božičnih praznikov.

Prvega oktobra smo imeli Pohod po poti Demsove čete, ki smo ga na povabilo družine Zadravec Alojza iz Lipe opravili v Lendavskih gorica. Bil je čudovit dan, ko je sonce oblivalo z goricami zasajene griče, po nakaterih goricah je odmevala pesem bračev, mi pohodniki pa smo bili prijetno preseščeni, ko so nas kar pogosto vabili na pokušnjo vin.

Družina Zadravec nas je bogato gostila, za kar se jim lepo zahvaljujemo.

Hodili smo tudi mimo kleti pisatelja Miška Kranjca, si ogledali notranjost zidanice, ki tega imena ni več vredna nositi, saj so jo lastniki prepustili zobu časa, da žalostno propada.

Če obstaja v naši zavesti vsaj kan-

ček vesti, se kaj takega ne bi smelo zgoditi. Pisatelj Miško Kranjec nam je zapustil bogato knjižno dediščino, v zgodovino naše izobraževalne institucije je zapisan kot ustanovitelj Bralne značke, urednik Ljudske pravice... Žalostna je duša vseh, ki vidijo ta kulturni spomenik, ki je lahko tudi opomnik lakomnih dedičev.

Na predvečer praznika 17. oktober-praznik spomina Občine M. Sobota, ko je v bližini vasi Gančani okupator ustrelil Narodnega heroja Štefana Kovača – Marka, smo v sodelovanju z mladimi intelektualci, študenti in ostalimi člani združenja pripravili proslavo ob 70. obletnici teh dogodkov. Položili smo venec k spomeniku v Gančanih, kjer so ljudske pevke iz Dokležovja zapele pesem Počiva jezero v tihoti, predsednica pa je v nekaj besedah povzela takratne dogodke.

V Ambasadi Štefana Kovača Marka, pa nam je profesorica na Filozofski fakulteti dr. Cvetka Hedžet Toth povedala nekaj zanimivih dogodkov, ki so bili povezani z delovanjem advo-

kata Štefana Kovača – Marka v času madžarske okupacije v Prekmurju. Prepričana sem, da marsikdo o teh dogodkih ne ve veliko, so pa del naše zgodovine in so vredni spomina.

23. oktobra smo se udeležili osrednje proslave ob 17. oktobru na Vaneči, kjer je bila slavnostna govornica ministrica za obrambo Ljubica Jelušič v kulturnem programu, ki ga je povezoval Milan Zrinski pa so sodelovali beltinski tamburaši in veteranska folklorna skupina KUD Beltinci.

Na prireditvi so podelili tudi plakete in zahvalne listine za dolgoletno delo v Zvezi borcev.

Srebrno plaketo, ki jo podeljuje Odbor za priznanja pri Zvezi združenj borcev za vrednote NOB Slovenije, je za leto 2011 prejela predsednica KO ZZB Beltinci Elizabeta Zadravec.

Tako smo zaokrožili letošnjo okroglo obletnico smrti heroja Štefana Kovača – Marka in vseh njegovih sodelavcev, ki so padli v bližini Vaneče.

Lizika Zadravec

Med pohodm po poti Demsove čete smo se ustavili tudi pri propadajoči zidnici Miška Kranjca.

Sodelovanje na kuhanju bujte repe v hotelu Diana, M. Sobota

Članice TD Sodar Gančani med kuhanjem bujte repe pred hotelom Diana.

Na razpis kuhanja bujte repe, ki je bil objavljen s strani hotela Diana v Murški soboti, smo se odzvali tudi mi, člani TD "SODAR" GANČANI. Za ta projekt sva se odločili midve s Pepko Vinkovič. Dne 8.10. smo se zbrali v hotelu Diana, kjer smo dobili vse potrebne napotke. Ob pozdravnem kozarčku "dobro jutro" so nam razdelili rumene majice z napisom: 2. Festivalu

bujte repe v hotelu Diana in bele papirnate kape. Odpravili smo se proti stojnicam, katere so bile označene z imenom društva in imeni sodelujočih. Na stojnicah so nas čakale vse sestavine, ki so potrebne, da se skuha dobra bujta repa. Ta se je kuhala v visečem kotličku. S kuhanjem smo začeli točno ob 10. uri. Pod kotličkom sva najprej zakurili, nalili vodo. V vrelo vodo

sva dali na kocke narezano meso, repo, ter proti koncu še proseno kašo. Med kuhanjem so se nam predstavili člani komisije, le teh je bilo šest, kateri so po koncu kuhanja, vse pregledali in razdelili nagrade. Ko je bilo vse dovolj kuhano, smo vse oplemenitili z lepim rožnatim prežganjem. Kuhanje se je moralo dokončati točno ob 12. uri, ko so člani komisije vzeli vzorce jedi. Preostalo repo smo lahko prodajali. Zelo hitro nama je zmanjkalo repe in če bi je še toliko skuhal, bi se vsa prodala, kajti zanimanje je bilo veliko. Ljudje so se ustavljali, spraševali to in ono, vsak je dobil tudi zadovoljivi odgovor, saj je od naju odšel zadovoljen in srečen. Po končanem kuhanju smo med družabnimi igrami, ki jih je vodil naš domačin Boštjan Rous, čakali na ocene komisije. Ves ta čas nas je zabaval Halgato bend, tako, da nam ni bil dolgčas. Prišel je torej tudi trenutek delitve nagrad, katerih smo se vsi zelo razveselili. Zadovoljni in srečni, ter z še eno življenjsko izkušnjo več, smo se odpravili proti domu. In čeprav v jeseni najin življenj, sva še vedno pripravljena na nove izzive, če bodo seveda na voljo.

Zapisala: Rozika Zadravec

Ličkanje koruze oz. lüjpanje kukurce

Večina, predvsem starejših, se nas spomni ličkanja koruze. To je bil star običaj, pri katerem se je včasih zbrala cela vas. Ljudje so si pomagali pri ličkanju, hodili so od hiše do hiše, dokler ni bila vsa koruza pospravljena v koruznjakih. Vsaka družina je vse, ki so pomagali pri ličkanju koruze, pogostila s pijačo in jedačo. Še posebej otroci smo se radi razveselili »vrtanka« ali kakšne druge pogače, saj jih niso pogosto pekli. Pri ličkanju pa je bilo tudi vedno zabavno, ker smo se obmetavali

z ličjem, se vanj zakopali ali se šli skri-valnice. Bilo je vedno veliko smeha, saj so nas odrasli zabavali z vici. Včasih pa se nam je pridružil še kakšen godec, tako da smo ob »odomašu« še zapeli.

V Turističnem društvu »Sodar« Gančani smo se odločili, da ta star, že skoraj pozabljen običaj ne bo odšel v pozabo. Tudi letos smo ga pripravili in k ličkanju koruze povabili najmlajše, saj še tega nekateri niso videli.

Da bi pa lahko koruzo ličkali, smo jo morali najprej potrgati in pripelja-

ti domov. Člani društva smo se tako v petek popoldne odpravili na njivo, kjer smo ročno trgali koruzo. Ob tem smo se zabavali in tako hitro opravili naše delo. Gospodinja Pepca je poskrbela tudi za pijačo in jedačo po opravljenem delu. Koruzo smo pripeljali domov. Naslednji dan, v soboto zvečer, smo se zbrali člani društva od najmlajših otrok, pa vse do najstarejših. Pred nami je bil velik kup koruze in ko smo se lotili dela, smo mislili, da bomo morali kar nekaj časa sedeti, da

Pri ličkanju je bilo vedno zabavno.

bo vsa koruza pospravljena.

Delo smo si dobro razdelili, in sicer so eni ličkali koruzo, drugi pa nosili polne košare na prikolico. Še naj-

bolj so bili navdušeni najmlajši, ki so sedeli kar na kupu koruze in jo ličkali. Bilo jim je zabavno, saj česa takega še nikoli niso delali. Beseda je dala bese-

do, vmes je kdo povedal kaj zabavnega, da smo se vsi od srca nasmejali in koruze je kmalu zmanjkalo. Bil je tako lepo, da bi še kar sedeli in delali naprej. Sledilo pa je presenečenje za nove člane društva, in sicer čakal jih je tradicionalni »krst« novincev. Novim članom so stari člani natlačili ličje za majice, hlače in kamor koli drugam je šlo. Gledalcem je bilo to zabavno, novim članom pa nič kaj prijetno, saj je bilo ličje precej trdo in ostro. Še dobro, da je bilo »krsta« hitro konec in so si lahko ličje odstranili.

Na koncu pa nas je gospodinja vse, tako kot nekoč, pogostila s pijačo in jedajo, ki pa je bila seveda obilnejša kot nekdanj. Še posebej so bili veseli najmlajši, ki jim bo ta večer ostal v nepozabnem spominu.

Cvetka Gomboc Alt

Razstava umetniških del, nastalih v Likovni koloniji Izak Lipovci 2011

Likovna kolonija Izak Lipovci je v letu 2011 potekala že devetnajstič po vrsti.

S svojo udeležbo so letošnjo lipovsko kolonijo obogatili naslednji umetniki: Roberto Micol (Trst, Italija), Stanislaw Stach (Olkusz, Poljska), Marek Andala (Zyrzyn, Poljska), Alenka Vice-ljo (Portorož), Zmago Kovač (Kamnica), Nejc Slapar (Kranj), Anton Buzeti (Bakovci), Milena Gregorčič (Ljubljana), Janja Jozelj (Sebeborci), Irena Gajser (Maribor), Vesna Čadež (Ljubljana) in Tone Seifert (Ljubljana).

Poleg vseh številnih spremljajočih aktivnosti, ki so jih bili deležni v koloniji, so umetniki v koloniji tudi plodno ustvarjali. In jesen je čas, ko ta ustvarjena umetniška dela, društvo ponudi na ogled tudi širši zainteresirani publikli.

Petek, 4. november je bil dan odprtja razstave umetniških del, nastalih v letošnji lipovski koloniji. V obnovljenih prostorih beltinskega gradu, kjer

društvo že tradicionalno prireja svoje razstave, so bila tudi tokrat na stenah obešena kvalitetna umetniška dela letošnjih udeležencev. Po nagovoru predsednice Jožice Jakob in pozdravu župana Občine Beltinci dr. Mateja

Gombošija je v osrednjem delu programa stalni sodelavec Društva Aquila umetnostni zgodovinar mag. Franc Obal na svoj strokoven, pa vendar zelo zanimiv način predstavil udeležence kolonije in predvsem njihova umetni-

Lepo število ljubiteljev umetnosti na odprtju razstave del udeležencev letošnje lipovske kolonije.

ška dela. Odprtje razstave so v glasbenem programu obogatili učenci Glasbene šole Beltinci.

Na odprtju se zbralo veliko število obiskovalcev in nekaj sodelujočih udeležencev kolonije. Nekateri so celo, podobno kot v sami koloniji, tudi prespa-

li pri domačinih v Lipovcih. Sledilo je še zanimivo in veselo družabno srečanje v Vaškem domu v Lipovcih, kjer so prisotni člani društva, slikarji, sodelavci in ostali obujali spomine na kolonijo, izmenjali strokovna mnenja, obudili prijateljstva in se poveselili.

Ob odprtju razstave je društvo Aquila izdalo tudi ličen barvni katalog s podatki o poteku kolonije, o umetniških in z barvnimi reprodukcijami nastalih del.

- JoP -

Martinov tek, pohod in kolesarjenje

29 let je lepa obletnica in drugo leto bo že kar 30. obletnica in moja želja je, da bi se nas takrat zbralo več, zato se mi zdi potrebno, da podam svoja osebna razmišljanja in nekatere spomine o tej prireditvi.

Ideja je padla nekega jesenskega dne, ko sva s Stankom Sreš šla teč. Po nekaj kilometrih je padla ideja, da bi rekla v Radence na obisk k njegovemu bratu Martinu Sreš. Po dveh urah teka po rahlem deževju in ko so naju zaskrbljene žene našle pri Tineku Sreš, je Stanko dal idejo, da bi stvar ponovili na Martinovo soboto. Ženske so se uprle z besedami: »Kaj pa me?« Pa smo sklenili, da bodo one šle z otroki peš, saj se nam je takrat zdela razdalja 21 km kar kratka. In tako se je začelo čisto družinsko, z nekaj prijatelji v čast praznovanju godu sv. Martina in sv.

Stanislava. Z leti pa smo k sodelovanju povabili še kolesarje.

Drugo leto so se nam pridružili še prijatelji in tisti, kateri so že takrat začutili, da človek ni ustvarjen le za sedenja in ležanje, temveč predvsem za gibanje. Po preteku nekaj let se je to gibanje spremenilo v slog »zdravega življenja«. Teki, pohodi in kolesarjenje je dobila mnogo organizatorjev pa tudi praznovanje sv. Martina. V gledanju poplave teh prireditev smo bili v začetku nekoliko nejevoljni, saj se nam je zdelo posnemanje naših idej nepravilno, saj nam je zmanjševalo obisk. Toda ostali smo zvesti naši prireditvi in ponosni smo, da se je kljub svoji dolžini (dobrih 20 km za pohodnike in tekače ter praktično čez 40 km za kolesarje, ki morajo priti s kolesom tudi na start) ta prireditev »prijela«. Drugo leto bo ju-

bilejna in takrat si želim, da bi organizirali svečano prireditev, da bi jo prebivalci Bratoncev, kot tudi cele občine Beltinci sprejeli za svojo, saj organizacija take prireditve zahteva ogromno prevoženih kilometrov za označevanje proge, za varovanje, za plaketiranje, za iskanje donatorjev, mnogo prostovoljcev za pogostitev udeležencev na začetku, na okrepčevalni postaji in še več na cilju.

Prireditev je namenjena vsem, tudi tistim, ki bi se radi le malo družili, se nasmejali, mogoče malo zaplesali. Torej pridružite se nam, se gibajte, zdravo živite, se veselite in se družite! Pa srečen »vesel december!«, vam želimo člani TD Bratonci!

Martin Virag

Martinov tek, pohod in kolesarjenje je tudi prijeten družabni dogodek za vse generacije.

6. Kostanjev spust DčD

Društvo čolnarjev iz Dokležovja je že šesto leto ob koncu sezone pripravilo zaključni spust, ki je letos ob poletnem vremenu potekal od Petanjskega mostu do priveza v Dokležovju. V okviru letnega plana društva in pa programa prireditev v občini Beltinci, društvo v času kostanjev in mošta vsako leto v oktobru pripravi jesensko čolnarjenje po Muri za vse člane, simpatizerje, donatorje, sponzorje, krajanje, občane ter druge udeležence, ki se želijo v jesenskem času popeljati po Muri in si ogledati njeno porečje v nekoliko drugačnih barvah kot čez leto.

Tudi letošnja udeležba na spustu je bila velika, saj se je skoraj osemdeset čolnarjev z rafti spustilo po Muri v spremstvu toplega sonca in bistre Mure. Vesela družba je najprej čolnarila do avtocestnega mostu pri Bakovcih, kjer je že tradicionalno v objemu stebrov nastala skupna fotografija vseh udeležencev spusta.

Ob pristanku na privezu v Dokležovju so se vsi udeleženci lahko posladkali z pečenimi kostanji, ki so jih čolnarji nabrali v dneh pred spustom, ter domačimi mesnimi dobrotami in mladim moštom.

Člani DčD pa se lahko pohvalijo tudi s tem, da so tudi letos na zaključnem spustu prejeli donacijska

sredstva, ki jim jih je ob koncu spusta podaril njihov zdaj že »častni« čolnar. Sredstva so bila namensko koristno uporabljena za nakup visoko tlačnega čistilca s katerim bomo čolnarji prali svojo opremo.

To v današnjih časih prav gotovo ni običajna gesta zato naj je to spodbuda še ostalim donatorjem, da s takšnimi gestami spodbudijo člane društev k še bolj uspešnemu in kvalitetnemu delovanju in s tem tudi k še večjemu druženju ljudi na prireditvah, ki jih društva pripravljajo v ta namen.

Člani društva čolnarjev si z delom čez leto nabiramo točke v obliki delovnih ur, ki so po internem pravilniku potrebne za »aktivno« delovanje članov zato smo se odločili, da za vse člane, ki so opravili nabor obveznih delovnih ur čez vse leto organiziramo »čolnarski piknik« na katerem smo krstili tudi novo pridobitev v društvu t.j. prikolico za prevoz čolnov in ostale opreme, ki je letos poleg številnih pridobitev v društvu prav gotovo dodatna spodbuda in motivacija za še bolj kakovostno in prijetno opravljanje dejavnosti društva.

V novembru smo se zbrali na »predzimskem« pranju opreme, ki smo jo skrbno spravili v naši čolnarni, za vrhunsko ohranjanje njene kondicije pa

bo skrbela tudi na novo zmontirana klimatska naprava, ki za letos predstavlja zadnjo zelo koristno in častitljivo pridobitev v društvu.

Konec novembra smo organizirali tudi predavanje iz prve pomoči, na katerem smo se poučili o novostih in tehnikah nudenja pomoči, s katerimi je možno rešiti marsikatero življenje v trenutku, ko je to najbolj pomembno.

V predbožičnem času smo se vsi člani društva in posamezniki, ki skozi leto tako ali drugače hvale vredno pomagajo društvu zbrali še na »Veseli božično-novoletni čolnarski zabavi«, ki jo je popestrila domača skupina Power.

Ob začetku sedme sezone delovanja našega društva v letu 2012, bomo v januarju kot že leta poprej v drugem tednu opravili tudi zbor članov, na katerem bomo izvolili nove organe društva, prav gotovo pa sprejeli tudi nič kaj manjši in skromnejši plan dela za naslednje leto. Tudi v temeljnem aktu društva se obetajo spremembe saj bomo dodali nekaj točk o nalogah ter ciljih društva.

Tudi v 2012 vabljeni vsi čolnarji novim izzivom naproti, da svojo energijo usmerimo na tradicionalne dejavnosti društva, ki so vezane na pokrajino in našo reko.

Marko Žižek

Množična udeležba na konstanjem spustu ob sončnem vremenu na valovih Mure.

1. Srečanje KORK Lipa in KORK Domanjševci, Lipa 22. 10. 2011 ob 11.00

POZDRAV GOSTOV

Spoštovane krvodajalke in krvodajalci ter članice in člani KORK Domanjševci in KORK Lipa lepo pozdravljeni na 1. družabnem srečanju.

Med nami z veseljem pozdravljam:

- Sekretarko OZRK M. Sobota go. Albino Knapp s člani odbora
- Predsednika KS in svetnika v občini Beltinci, g. Jožeta Ferčaka ter prisotne člane sveta KS
- Svetnika občine Beltinci g. Bojana Žerdina
- Predsednike domačih društev (NK, TD, PGD, KUD)
- Dr. Eriko Kavaš
- Dr. Jožefa Magdiča
- Predsednice KORK-ov iz občine Beltinci
- Poseben pozdrav je namenjen predsedniku KORK Domanjševci g. Simonu Časarju
- Opravičilo in pozdrave nam pošilja župan občine Beltinci dr. Matej Gomboši.

BESEDA O DELU IN SODELOVANJU KORK

Že nekaj let so se tkale vezi za sodelovanje obeh KORKov. To se nam je uspelo dogovoriti 15. 11. 2010 v Bogojini. To je datum katerega štejemo za obeležitev podpisa. Iz vabila je razvidno, česa si želimo, pojasnim pa lahko še, da bomo sodelovali na vseh delovnih in tekmovalnih področjih ter humanitarnih akcijah, tako kot nas zavezuje Kodeks dela OZRK M. Sobota ter na lokalnih ravneh obeh KORKov. Seveda se sodelovanje lahko razširi tudi na ostala društva, kar bi doprineslo k še globlje zastavljenemu cilju, morda tudi sodelovanje na občinski ravni.

Delo v KORK Lipa je bilo v letošnjem letu spet pestro in razgibano. Poleg dveh prostovoljnih krvodajal-

Obvezovanje s pavoji prve pomoči je lahko tudi zabavno početje.

skih akcijah smo še intenzivneje kot vsa leta prej delali na humanitarni pomoči. Obiskali smo bolnike v domu, razdelili 194 različnih paketov humanitarne pomoči ter ostalih oblik pomoči.

V občini in KS smo se odzvali na vse skupaj načrtovane prireditve in dobro sodelovali z ostalimi društvi v KS. Prav zaradi tega smo v odboru sprejeli sklep, da bomo iz privarčevanih sredstev, članarine in donacij namenili 1.000 za skupno nabavo inventarja z društvi in KS. Pridobili smo še en nov aparat za merjenje krvnih substanc, za katerega se je po svojih najboljših močeh potrudil g. Simon Zdravec. Tako bomo meritve izvajali z dvema aparatom in bo čakalni čas veliko krajši.

Ob dnevu zdravja, v mesecu aprilu, smo kolesarili na Otok ljubezni v Ižakovce, pridružili pa so se nam še kolesarji iz Velike Polane.

Skupaj s TD smo organizirali izlet v Podčetrtek in okolico, priključili so se

nam še člani KORK iz Domanjševca. Zahvala gre vsem, ki so nas sprejeli, pogostili in se čez dan družili z nami. Posebna hvala pa g. župniku Jožefu Rogachu, našemu rojaku iz Bogojine, ki je bil naš vodič in organizator poteka izleta.

V začetku junija, ob dnevu krvodajalcev smo se udeležili mednarodnega srečanja v Veržetu, kjer so se nam pridružili krvodajalci iz Domanjševca in Košarovec.

Oktobra smo ob mednarodnem dnevu hrane sodelovali na stojnici RK v Murski Soboti.

Tudi letos vas bomo v mesecu decembru obiskali s koledarji in popisali članstvo.

Toliko na kratko o našem delu.

Želim si, da se danes vsi potrudimo po svojih močeh in pripomoremo k temu, da bo današnje popoldne potekalo čim lepše in v dobrem vzdušju.

Olaj Štefan

Uspeh beltinskega hokejskega kluba Horobek Fčle v avstrijski ligi

V letošnjem letu je hokejski klub Horobek Fčle že tretje leto zapovrstjo predstavljal Slovenijo v avstrijski deželni inline-skaterhokejski ligi, ki zajema avstrijske hokejske klube s področja gradiščanske. Po dvakratni osvojitvi bronastih odličij v sezonah 2008/09 in 2009/10 je bil letošnji cilj kluba prvi nastop v finalu prvenstva. V ligi je letos nastopalo 6 avstrijskih ekip, novost letošnje izvedbe tekmovanja pa je bila vključitev madžarskega moštva Pingvinek iz Szombathelya. V rednem delu prvenstva so Beltinčani po dvokrožnem sistemu odigrali 14 tekem, od tega 10 v Stegersbachu, 4 pa v Wiener-Neustadtu. Priigrali so si 12 zmag, dvakrat pa so tesno izgubili prav z madžarskim predstavnikom in tako zasedli 2. mesto po rednem delu tekmovanja. Izmed igralcev Horobek Fčel sta se v seštevku golov in asistenc najbolj izkazala Jernej Činč s 77 točkami in David Matko z 59 točkami ter zasedla 2. oziroma 3. mesto v ligi. V prvem delu razigravanja, ki se je igral 23.7.2011 v Stegersbachu, so tako beltinčani dobili za nasprotnika sedmouvrščeno ekipo HC Tigers iz Hartberga. Ekipa iz Hartberga se je izkazala za zelo trdoživno, tako da so naši hokejisti zmagali komaj po podaljškju z izidom 8:7. Na tej tekmi sta se s po dvema goloma in podajo najbolj izkazala Niko Matko in Roman Činč, slednji je zadel tudi odločilni gol v podaljškju. Tako so se Beltinčani uvrstili v polfinale, kjer jih je čakala ekipa SG Mad Dogs iz Wiener-Neustadta. Tekmo so Fčle zaigrale bolje kot četrtfinale in so po 19 minutah igre vodile že s 5:1. Kljub temu je igralcem iz Wiener-Neustadta skoraj uspel preobrat, vendar kaj več kot tesnega izida 6:5 za Fčle niso mogli iztržiti. Po točkovnem zbiru so se v tej tekmi najbolj izkazali David Matko, Jernej Činč, David Ošljaj in Grega Benko, prva s po tremi točkami, druga pa s po dvema. V finalu, ki se

Zgoraj od leve proti desni Sara Hašaj, Polona Majcan, Vesna Lebar, Rebeka Matečko, Petra Činč, Roman Činč, spodaj od leve proti desni Tina Pogorelčnik, Katja Šimonka.

je odvijal 30.7.2011 v Stegersbachu, so se Fčle pomerile z madžarskim predstavnikom Szombathelyi Pingvinek. Tekmo so bolje začeli Madžari, ki so iz protinapadov prišli do vodstva s 3:0. V nadeljevanju tekme so pobudo odločno prevzele Fčle, vendar kljub številnim priložnostim niso uspeli premagati vratarja nasprotne ekipe Pála Siposa. Drugi polčas tekme je prinesel popolno ofenzivo Beltinčanov. Trud se je naposled le obrestoval v končnici tekme, ko so Fčle z dvema goloma Nika Matka slabi dve minuti pred koncem tekme prišle do priključka 4:3. Sledil je razburljiv zaključek tekme v katerem so Fčle, ob bučni podpori navijačev in navijačic s tribun, po borbeni nepopustljivi akciji Davida Ošlaja in odličnem zaključku Mateja Balažica le sekundo pred iztekom rednega dela srečanja izenačile izid in izsilile podaljšek. V podaljškju so pomurski hokejisti še stopnjevali ritem igre, vendar v zaključku akcij nikakor niso uspeli premagati vratarja nasprotne ekipe. Naposled so bili za neučinkovitost v napadu kaznovani, kajti Pingvinekom je v eni izmed redkih akcij v podaljškju uspelo z nekaj

sreče iz mrtvega kota doseči gol. Hokejisti Horobek Fčel so še poskušali z napadi v zaključku petminutnega podaljška vendar jim gola ni uspelo doseči. Pomembno vlogo v polfinalu in finalu je s številnimi obrambami odigral tudi naš vratar Zoran Zorković. Tako so se morali pomurski hokejisti zadovoljiti s srebrnim odličjem. Statistiko vseh odigranih tekem in posameznih igralcev kakor tudi tabelo razvrstitev po rednem delu, poročila o aktualnih dogajanjih, je mogoče najti na spletnem naslovu avstrijske inline-skaterhokejske organizacije www.isha.at.

V Avstriji so bile prav tako uspešne beltinske Fčelice, ki so se udeležile dekliškega turnirja v Stegersbachu 18.11.2011. Na turnirju so nastopale tri ekipe, poleg Fčelic še ekipe iz Güssinga in Dunaja. Vsaka ekipa je odigrala 4 tekme, Fčelice pa so odpravile nasprotnice z 8:1, 7:1, 18:0 in 9:0 ter tako zanesljivo zasedle prvo mesto. Vse Fčelice so bile odlično strelsko razpoložene, saj je vsaka prispevala vsaj en gol, prav tako pa je bila odlična tudi vratarica Petra Činč.

Inline-skaterhokej je različica hoke-

ja na rolerjih, ki se igra s plastično žogico, ne s ploščkom, po čemer se poglavitno razlikuje od inline hokeja. Ekipo sestavljajo štirje igralci in vratar. Igrišče velikosti 40m×20m je razdeljeno na dve polovici, z običajnim hokejskim golom na vsaki strani. Podlaga na igrišču je lahko asfritna ali betonska, za boljšo kvaliteto igre in manjšo porabo opreme pa so bolj zanimive podlage premazane s posebno manj drsečo maso ali pa prekrite s plastičnimi ploščami. Tekma traja enako dolgo kot pri hokeju na ledu, torej 3×20 min, v nižjih ligah 2×15 min. Pravila so podobna kot pri hokeju na ledu, strožje so omejitve glede fizičnega kontakta, ni prepovedanega dolgega strel in ofsajda, uveden je tudi prosti strel.

V klubu si želimo, da bi se na ta način športno udejstvovalo še več rekreacije željnih občanov pa tudi rolerskih zanesenjakov od drugod. Vse zainteresirane vabimo, da se nam pridružijo, za začetne poskuse vam bomo priiskrbeli vso potrebno zaščitno opremo.

Zgoraj od leve proti desni David Matko, Niko Matko, Štefan Brest, Matej Balažič, David Ošlaj, Leon Marič, Jernej Činč, spodaj od leve proti desni Grega Benko, Zoran Zorkovič in Roman Činč.

Rabili bi še kakšnega vratarja in vratarjo, saj nam le teh primanjkuje. Klub razpolaga s profesionalno vratarsko opremo, tako da boste 100% zaščiteni.

Za več informacij nas lahko povprašate v facebook skupini Horobek Fčele, aktualne dogodke pa si lahko

ogledate na spletni strani www.horobek.si

Za konec naj vam izdamo naš moto:
„Naša folklor tretjega tisočletja je „folkrola“!“

Horobek Fčele

Novice iz judo kluba Klima center Tratnjek Beltinci

Jesenski del sezone se počasi preveša k koncu. Čakajo nas še nastopi z celotno ekipo na »Nagaoki« v Ljubljani, turnir v Celju za mlajše selekcije in 17.12. 2. Pokal Beltinec.

Z dosežki v jesenskem delu sezone smo zelo zadovoljni, saj je članska ekipa v II. Slovenski ligi osvojila drugo mesto (lansko leto smo bili 3.). na turnirju v Ljutomeru smo premagali domačine s 5:2, Velenje in Ravne pa kar s 6:1. V finalu smo morali priznati premoč ekipi Bežigrada z 2:5. Pohvaliti valja vse fante za res izjemne predstave. Tekmovali so Filip Tratnjek, Tim Kovačič, Dominik Dominko, Darko Nemec, Bogdan Lešnjak in Niko Jankovič. Žal zaradi poškodb nismo imeli v ekipi nobenega teškaša, a so bile zmagave izbojevane brez težav.

Naša največja skrb pa je namenje-

na našim mladim tekmovalcem, ki so nastopili na turnirjih v Oplotnici, Mariboru, Kopru, Zagrebu, Ljutomeru in Slovenj Gradcu. Kot je že navada se z nobenega tekmovanja ne vračamo brez medalj, pa če je še tekmovanje na najvišjem evropskem nivoju, kot je bilo to v Zagrebu ali Slovenj Gradcu.

Septembra smo bili odlični v Mariboru, saj so v konkurenci 204 tekmovalcev iz Slovenije, Hrvaške, Italije in Madžarske, Mitja, Rok, Hanna in Miha zmagali, Manuel je bil drugi, Uroš in Marsel pa tretja. Naslednji teden sta v Oplotnici zmagala Gabriel in Hanna, Mitja in Teo pa sta bila tretja. Tekmovalo je 214 tekmovalcev iz Slovenije in Hrvaške. Oktobra je bila najprej tekma v Kopru, kjer je bilo 500 tekmovalcev iz sedmih držav. To pa n prestrašilo naših tekmovalcev, saj so se

vsi odlično odrezali. Hanna je zmagala, Miha in Gabriel sta bila druga, Jan tretji Mitja pa peti. V Ljutomeru sta zmagala Lara in Rok, Miha je bil Drugi, Teo, Mihaela in Marsel tretji, Monika peta in Manuel sedmi. Tekmovalo je 160 tekmovalcev iz 20 slovenskih klubov. Istočasno pa je bil v Zagrebu »Zagreb Open«, kjer je nastopilo 480 tekmovalcev iz desetih držav. Jan in Hanna sta prišla v finale, sicer izgubila, a je to vseeno izjemen rezultat, prav tako kot Gabrielovo tretje mesto, če bi tekmoval v Ljutomeru bi skoraj sigurno bili vsi trije prvi, a je bila konkurenca v Zagrebu bistveno močnejša, tako, da jim ta nastop pomeni bistveno več za njihov nadaljnji razvoj. Sredi novembra pa smo bili na Koroškem, kjer so organizatorji privabili 420 tekmovalcev iz kar 18 držav (od Rusije

na vzhodu do Francije na zahodu in od Romunije na Jugu do Belgije na severu) za kar jim gre vse priznanje. V tej izjemni konkurenci pa smo tudi imeli dobre rezultate, Hanna je zmagala, Benjamin je bil tretji Teo peti, Jan, Gabriel in Manuel so bili sedmi, Miha in Marsel sta bila deveta, le Mitja je žal ostal brez uvrstitve.

Vsi ti rezultati nam dokazujejo, da v klubu delamo dobro in da smo na pravi poti, da iz teh neobrušenih kamnov naredimo bisere.

Rezultate še lahko dopolnimo s srednješolskim državnim prvenstvom, kjer sta Filip in Tim osvojila zelo dobri tretji mesti.

Vsekakor pa ne smemo pozabiti na naš vrtec, ki se je septembra okrepil z desetimi novimi člani, ki se zelo lepo učijo in igrajo. Dokaz, da se imajo med nami lepo je to, da je vseh 12, ki so bili prejšnjo sezono vključenih v program septembra prišlo nazaj, kar pa je tudi velika zasluga Laure, ki je res vztrajno in potrpežljivo delala. Žal nas je sedaj skoraj v celoti zapustila zaradi študija v Mariboru, tako da nam lahko pomaga le občasno.

Okrepili pa smo se tudi na kadrovske področju, v naše vrste je prišla Maja Uršič, ki je bila večkratna državna prvakinja, a je žal zaradi poškodb končala tekmovalno kariero, v klubu bo pa pomagala pri delu z mladimi, kot je to prej počela v Celju. Kot dodano vrednost pa je iz Celja pripeljala še fanta Marka, ki bo prav teko pomagal

Številne medalje so odraz dobrega dela in odličnega vzdušja v klubu.

pri delu z mladimi, hkrati pa bo še aktivno tekmoval. Tako bodo Bogdan, Tarik in Niko malce razbremenjeni, saj so praktično vse vikende od doma (če niso na tekmah so v službi), in za dobrobit kluba pozabijo na precej dni dopusta.

Pred vrati je naš domači turnir, ki bo 17.12.2011 v šolski telovadnici. Če bo ste ta članek prebrali prej Vas vljudo vabim, da si pridete ogledat tekmovalje, zagotavljam Vam, da ne boste šli domov razočarani, ko boste videli, kaj vse ti mladi ljudje zmorejo.

Po turnirju bomo šli na priprave v Ljutomer, takoj po novem letu pa še v Italijo, da bomo januarske tekme dočakali v najboljši formi in da bom na-

slednjič spet lahko poročal o dobrih rezultatih.

Kot zmeraj na koncu Vas vabim, da se nam pridružite, če ne drugače pa vsaj na naši internetni strani ali facebooku.

Vpis novih članov je mogoč skozi vse leto, lahko nas obiščete na treningu, lahko nas pokličete po telefonu, ali pa na naši spletni strani www.judo-ms.si in facebooku »judo klub beltinci«.

Kontakt: Iztok Jerebic 031-506-707, Bogdan Lešnjak 031-791-826, Tarik Mazouzi 041-550-015.

Športni pozdrav

*JK klima center tratnjek Beltinci
Iztok Jerebic*

Kolesarski klub TIM MLIN BELTINCI

V društvu Tim Mlin Beltinci smo v zadnjem kvartalu leta pripravili dva zanimiva grajska večera. Svojo pot po znameniti poti Camino je oktobra predstavila domačinka Mateja Hochstätter. Camino, romarska pot po Španiji, ki ima cilj v kraju Santiago de Compostela, se začne pred tvojim domom. Legenda pravi, da je v Santiagu

de Composteli grob apostola Jakoba, h kateremu ljudje romajo že stoletja. Vsako leto po poti hodi okrog sto tisoč ljudi, ki se na pot odpravijo večinoma peš ali s kolesi in prihajajo iz vseh koncev sveta. Nekateri resnično odhajajo na pot izpred domačega praga, Mateja pa se je odločila za tradicionalno pot Camino Frances, ki je tudi najbolj zna-

na in najbolj množično obiskana. Začne se v majhni vasici Saint Jean Pied de Port na francosko španski meji, cilj je Santiago de Compostela oz. Finisterre ob Atlantskem oceanu, kar je okrog 850 km. Pridružila se ji je nečakinja Anja, vendar nista hodili skupaj druga ob drugi, kakor tudi večina ostalih, ki skupaj pridejo na pot. Camino

Mateja Hochstätter na grajskem večeru KK TIM MLIN.

moraš namreč prehoditi sam, vsak ima svoj ritem hoje, srečaš ljudi na poti, se pogovarjaš, greš naprej, poveš romarski pozdrav Bouen Camino in se zopet srečaš zvečer v prenočišču.

Mateja nam je pripovedovala, da je Camino junija ena sama pomlad, vsepovsod so namreč rože. Ob vsej poti so cvetele, kakor da bi jih sam Bog posejal, da polepšajo pot romarjem. Neskončna kombinacija barv in oblik, rastle so ob gozdu, v kamniti poti, ob poti med polji.

Vse pa Mateji ni šlo po načrtih.. Vnetje pokostnice na desni goleni je bilo namreč vzrok za obisk zdravnika. Diagnoza je bila: »no caminato«. Potreben je bil počitek in obkladki. Vztrajala je še tri dni, nato pa dojela, da mora vzeti, kar ji je prinesel tisti dan in to je bilo, znati se zaustaviti in poslušati svoje telo. Po treh tednih se je vrnila v domačo prekmursko ravnico. Cilj je bila pot. Santiago de Compostela čaka Matejo do prihodnjega leta. Vrnila se bo in nadaljevala, kjer je obstala. Z izkušnjami španskega Camina tako nadaljuje svoj domači »Camino«. Prehojena pot ji je bila užitek, dopust malo drugače. Vrnila se je bogatejša za izkušnjo odločitve oditi na tako pot in mnogo težje izkušnje prekiniti jo. Vendar poti

ostajajo in čakajo na nas, sami jih izbiramo in od nas je odvisno, kaj najdemo na teh svojih poteh.

Matejin potopis je v grajski dvorani spremljalo več kot 60 obiskovalcev.

ČLOVEK IN REKA

Drugi grajski večer je bil 5. novembra, ko smo gostili Dušana Kovača iz Bakovcev. Njegovo drzno pot s kanujem po Muri, Dravi in Donavi do Črnega morja, smo zasledili v medijih. Spomnim se, da me je poklical podpredsednik kluba Simon in sklenila sva, da takoj stopimo v stik z Dušanom, takrat je bil na polovici svoje poti. Po elektronski pošti nam je Dušan potrdil, da se bo z veseljem odzval na naše povabilo in tako je bil prvi Dušanov potopis na temo »Človek in reka« prav v Beltincih. Grajska dvorana je pokala po šivih, saj se je zbralo več kot 80 obiskovalcev. Pri dogodku, ki ga je povezoval Milan Zrinski, nam je bila v pomoč tudi prijateljica našega kluba Vida Toš, ki je mimogrede, pred leti na grajskem večeru KK TIM MLIN predstavljala svoje potovanje po Vietnamu in Kambodži. Del tega zapisa je povzet na podlagi intervjuja, ki ga je Vida opravila z Dušanom v Vestniku.

Zakaj se človek odloči za tak, na

prvi pogled, »nor« podvig? 59-letni Dušan pravi, da že ko je v šoli izvedel, da je Mura del Podonavja, si je rekel – enkrat bom šel po Muri do Donave. Šlo je torej za neizpolnjeno željo iz otroštva. S sabo je vzel le nujno opremo, nekaj oblačil, šotor, prenosni računalnik in pa veliko vode. Hrane je bilo bolj malo, pravzaprav je bil Dušan bolj lačen kot sit. Priznal je, da si ni mislil, kako ga bo pot izčrpala, saj je izgubil 15 kilogramov. Njegovo prevozno sredstvo je bil torej kanu. Izbral si je kanu od domačega proizvajalca Roto. Dušan je družaben človek, zato je na svoji poti iskal družbo, ljudi, v katerih je iskal pozitivno energijo. Svoboda je tisto, kar mu pomeni največ. »Samo z naravo si lahko popolnoma svoboden«, nam razlaga v zgodbi, ki se prepleta s čustvi na mesec in pol dolgi poti. Veliko mu je pomagal Štefan Varga, ki je bil njegov trener in svetovalec. Pravi, da je bil tudi edini, ki je verjel, da bo to tudi naredil. Drugi, kot pravi, niso verjeli v njegov podvig. Na svojem blogu je pred odhodom zapisal: »Odprava v sodelovanju z Društvom za sobivanje z naravo, Murska straža Bakovci. En človek, en čoln, eno veslo. Čaka me približno dva tisoč kilometrov poti po rekah in 30 dni popolne svobode.« Naj tej poti »popolne svobode« je Dušan iskal zvezde, pa ne tiste na nebu, ampak na zemlji. Zvezde so namreč čudoviti ljudje, ki jih je srečeval na svoji poti.

Začel je v Avstriji, v Wildonu. Ker je okoljevarstveno naravnan, se je izognil namreč elektrarnam, s tem pa tudi izviru Mure. S sabo je vzel sendvič in 90 evrov gotovine. Dnevno je preveslal 50 – 60 kilometrov, še najbolj je moral veslati na Donavi, ker je zelo razlita reka. Presunila ga je lepota reke Mure, ki je tudi za slovensko mejo čudovita in polna življenja. Opazoval je živalski svet okrog sebe. »Žabe so tako regljale kot takrat, ko sem bil majhen«, pravi Dušan.

Mura se izlije v Dravo pri Legradu. Na blogu je 18. junija zapisal: »Vče-

raj je bilo, uh, ne morem povedati. Do poznega popoldneva sem pojedel dve krpušnici, eno čebulo, pol malih brajd grozdnih vršičkov in spil deci domače rdečke pri ribiču. Brez ene kaplje vode.« Drava ves čas po Hrvaški, včasih, pravi Dušan, pa pobegne prek, na Madžarsko. »Vedno sem se moral prijaviti in odjaviti v državi, v katero sem prišel. A nikjer nisem imel problemov.« Dušan se je vozil na pamet, brez zemljevidov. Saj se nikjer ne moreš izgubiti, če pa hočeš vedeti, enostavno vprašaj. »Drava se z Donavo zlije pri kraju Kopački rit na meji Hrvaške in Srbije.« Dušanov blog, 27. junija: »Prijavil sem se v luški kapetaniji Novi Sad. Ljudje ne morejo verjeti, da se da s tem čolnom toliko prepotovati.« Na Donavi je moral s kanujem tudi čez elektrarni – Đerdap 1 in 2. Prek so ga spravili tako kot ladje – s pomočjo prekatov. Blog, 10. julija: »Zamislite si, da vas žive pokopavajo in gledate gor iz jame, dimenzij 2 metra krat 90 centimetrov. Bognomagaj.« In kje ter kako je spal? »Kjer me je dobilo. Ko se je delala tema, sem samo gledal breg – aha, tukaj, šotor ali pa tudi brez, pa sem že spal. Nikoli me nihče ni gnjavil, sicer sem vedno prosil, ali lahko, pa je vedno šlo.« Nato Bolgarija, še ve-

dno pa Donava. Blog, 27. julija: »Silištra je moja zadnja postaja na poti po Bolgariji, dobri in zanimivi gostitelji. Kar enajst dni sem po njej škrabal (kar pomeni veslal, op. p.). Jutri se odjavim in stopim čez povedat Romunom, da še njih poškrablem, kolikor potrebujem do cilja. Tu sem v čudni četrti mesta. Sem me je dostavil taksist, da sem zamenjal deset evrov za njihove leve. Imam dober nož, porinjen za copate. Kupiti sem ga moral, ker sem bil brez njega kot kmet brez traktorja. Nohtov si s sekiro ne morem rezati, bi se mi še galebi smejali.«

Zadnji dnevi Dušanu niso bili naklonjeni. Bilo je v četrtek, malo pred dvanajsto. Zaloge so bile polne, dokumente in občutljivo opremo je vodotesno zaprl. Preden je nameraval nadaljevati pot, je skočil še po vodo do bližnje fontane z dvema kanistroma po pet litrov. Tri minute so bile dovolj, da so mu ukradli dokumente, prenosni računalnik, zapiske, kable za fotoaparater in nekaj denarja. In pa čoln! Ostal je sam. S tem, kar je imel na sebi, in s fotoaparatom v žepu. Sledili so problemi s policijo, ki ni pisala zapisnika. To je bil črn dan pred Črnim morjem. Bil je lačen, žejen, besen, neprespan, umazan. Baterija telefona prazna. Do

denarja – brez dokumentov – ni mogel, kot človek je postal za njih nula. Nato je dobil nadomestek potnega lista in se iz Sofije do Ljubljane vrnil z avtobusom. Dušan pove: »Projekt sem končal. To manjkajočo piko na koncu stavka skozi Romunijo bom še naredil. Morda še letos, morda prihodnje leto.«

Dušan pred avanturo in Dušan po avanturi ni ista oseba, saj človek nikoli ne stopi v isto reko. Pravi, da mu pot ni nič vzela, ampak mu je ogromno dala. Odkril je, da popolna svoboda ni ideal. Obstaja, ampak ne s človekom, temveč le z naravo.

Če je Dušana skoraj na koncu poti čakalo negativno presenečenje, pa ga je na koncu potopisa v Beltincih ob ploskanju polne dvorane čakalo pozitivno, saj so mu predstavniki podjetja Roto in društva Tim Mlin Beltinci predali nov, popolnoma enak kanu, kot so mu ga ukradli. Tako bo lahko nadaljeval svojo pot do zelenega cilja – Črnega morja, vmes pa obiskal svoje »zvezde«. Darilo podjetja Roto je bilo popolno presenečenje in Dušan ni mogel skriti svojih čustev. »Odrinem, načrt že imam v glavi«, je odvrnil in pogled usmeril v nov kanu. Srečno, Dušan!

Leon Mihalič

Dušan v novem kanuju. Ob njem predstavniki KK TIM MLIN in podjetja Roto.

Učitelji OŠ Beltinci tudi odlični kuharji

Turistično društvo Lipovci (Občina Beltinci) je v sodelovanju z Zavodom za zdravstveno varstvo Murska Sobota v športno-rekreacijskem centru v Lipovcih od 9. do 11. septembra 2011 pripravilo 9. mednarodni praznik buč. Sobotno popoldne je bilo v znamenju tekmovanja amaterjev v kuhanju bučne enolončnice, kjer je sodelovalo 17 ekip, med temi sta bili tudi ekipe iz Poljske in Hrvaške. Letošnja posebnost tekmovanja je bila tudi ekipa županov, ki so jo sestavljali Anton Štihec iz Mestne občine Murska Sobota, Matěj Gomboši iz občine Beltinci in Slavko Režonja iz občine Turnišče.

Strokovna komisija je izbrala najboljše, najizvirnejše in najbolj zdrave jedi, okusne jedi pa so lahko poskusili tudi vsi obiskovalci, ki so lahko posameznim jedem dali tudi svoje ocene. Tako so obiskovalci bučno enolončni-

Kuharska akcija se začne!

co, ki so jo pripravili učitelji OŠ Beltinci, ocenili kot najboljšo.

Praznik buč se je pred osmimi leti v Lipovcih pričel kot lokalni dogodek. V vseh teh letih pa je dogodek že prešel občinske in državne meje. V za-

dnjih letih se dogodka z velikim veseljem udeležuje tudi ekipa učiteljev iz OŠ Beltinci, ki se na tak način povezuje z okoljem, vzpostavlja nova poznanstva in krepi medsebojne odnose.

Cvetka Rengeo

Strokovna razstava na OŠ Beltinci

Na naši šoli je od 17. do 28. oktobra 2011 gostovala razstava mag. Valentina Kubaleta z naslovom Pomen razvoja didaktike-metodike učnih predmetov v šoli.

Bogata poklicna pot mag. Valentina Kubaleta je v celoti povezana z vzgojno-izobraževalnim delom. V svoji pedagoški praksi je vedno iskal nove poti in metode poučevanja, saj je kmalu spoznal, da je za sodobno vzgojno-izobraževalno delo poleg izobraževanja učiteljev zelo pomemben razvoj didaktike in metodike posameznih učnih predmetov. Valentin Kubale se je zavedal, da učitelji vedo, kaj morajo učence naučiti, težje za njih pa je, kako to doseči. To zavedanje je bilo razlog, da se je intenzivno posvetil metodiki poučevanja posameznih učnih predmetov in na tem področju vztraja še danes. Pri tem delu je v marsičem oral ledino.

Dojel je stisko učiteljev in zanje pripravil nekatere inovativne oblike dela z učenci. Delo usmerja v didaktiko poučevanja posameznih učnih predmetov, o čemer pričajo tudi njegove številne knjižne izdaje in strokovni članki, ki so

bili objavljeni v številnih revijah. Leta 2010 je prejel nagrado Republike Slovenije za življenjsko delo na področju šolstva.

Cvetka Rengeo, šolska knjižničarka

Gostujoča razstava mag. Valentina Kubaleta na OŠ Beltinci.

Nova pridobitev Vrtca Beltinci

Enota »Sodček« je urejena po naj-novejših standardih, zaradi večje površine pa lahko odslej sprejme 51 otrok.

(Beltinci, 7. oktober 2011) – Občina Beltinci je v tednu otroka, v četrtek, 6. oktobra 2011, uradno odprla vrata novega oddelka v enoti vrtca »Sodček« v Gančanih. Iz dosedanjih dobrih 200 kvadratnih metrov, se lahko sedaj otroci igrajo na 266 kvadratnih metrih, urejenih po najnovejših standardih. Investicija, v vrednosti 75.000 EUR, je bila realizirana s strani Občine Beltinci, kot ustanoviteljice

ce vrtca. Enota »Sodček« lahko sedaj sprejme 51 otrok, s 1. septembrom pa se jim je pridružilo 19 otrok. Občina Beltinci je izvedla večjo investicijo tudi v enoti »Sonček« Dokležovje.

Zaradi povečanega vpisa otrok v vrtec, je bilo treba poiskati dodatne prostore. Kot najprimernejša se je izkazala nekdanja šolska učilnica v Gančanih, ki jo je za ta namen odstopila KS Gančani. Za prilagoditev učilnice igralnici je bila potrebna temeljita prenova. Od stare učilnice je ostal le obod. Zamenjane so bile vse inštalacije, okna, tla-

ke, urejene so sanitarije, talno gretje, prav tako je bila nabavljena nova oprema za igralnice. V tem letu je bila v enoti Gančani zamenjana tudi ograja z avtomatskimi in varnimi zapirali vrat.

Občina Beltinci je izvedla večjo investicijo tudi v enoti »Sonček« Dokležovje. Uredili so sanitarije za prvo starostno obdobje, v celoti obnovili stenske in talne obloge ter zamenjali okna. Vrednost investicije znaša 36.000,00 EUR.

»Izkazalo se je, da ima Občina Beltinci velik posluš za potrebe predšolske vzgoje in da se predstavniki zavedajo, da je naložba v predšolske otroke naložba, ki se izplača. Iskrena hvala vsem predstavnikom Občine Beltinci, ki so kakorkoli pripomogli k temu, da je novi oddelek zaživel. Hvala tudi KS Gančani, ki je odstopila svoje krajevne prostore v korist vrtca. Sodelovanje s KS Gančani je skozi vsa leta zgledno in zelo dobro, zato si želimo, da tako ostane tudi v bodoče«, je povedala ravnateljica Vrtca Beltinci, Martina Vidonja.

Dodatne informacije:

Občina Beltinci

Iztok Jerebic, strokovni sodelavec

Kontakt: (02/5413-535,

iztok.jerebic@beltinci.si)

Vrtec Beltinci:

Martina Vidonja, ravnateljica

Kontakt: (02/5422-090,

vrtec.beltinci@v-beltinci.ms.edus.si)

Svečanost ob odprtju novega oddelka enote vrtca Sodček.

Oktober - mednarodni mesec šolskih knjižnic smo praznovali tudi v knjižnici OŠ Beltinci

V Sloveniji in zamejstvu je projekt izpeljala Sekcija za šolske knjižnice pri Zvezi bibliotekarskih društev Slovenije v sodelovanju z Društvom šolskih knjižničarjev Slovenije. Središče letošnjega gesla – ŠOLSKE KNJIŽNICE OPOLNOMOČAJO UČENCE ZA ŽIVLJENJE – je izraz opolnomočenje, ki poudarja, da se v šolskih knjižnicah dogaja večdimenzionalni socialni proces, ki pomaga mladim ljudem pridobiti nadzor nad svojim življenjem in sprejemati prave odločitve. Govorimo o dvigu kulturnega in socialnega kapitala.

Slovenski knjižničarji smo letos praznovanje pričeli v začetku oktobra ob tednu otroka in jih osredinili na 22. 10., na stoletnico rojstva Kristine Brenkove. S praznovanjem smo želeli slovensko javnost opozoriti na delo šolskih knjižnic in izpostaviti njihov pomen pri pridobivanju znanja in krepitevi samopodobe.

Praznovanju se je pridružila tudi

šolska knjižnica OŠ Beltinci s pestro paleto dejavnosti in glavnim ciljem, tj. promocijo branja in bralne kulture:

- radijska ura o mednarodnem mesecu šolskih knjižnic,
- sprejem prvošolcev (trije oddelki) v šolsko knjižnico: podelitev članskih izkaznic, branje knjige Racman in knjiga, pogovor, poustvarjanje v razredih, navajanje na samostojno iskanje knjig;
- obisk učencev kombiniranega oddelka 1. in 2. razreda podružnične šole iz Melincev: (podelitev članskih izkaznic, orientacija v knjižnici, samostojno iskanje knjig),
- tedenski obiski vseh oddelkov razredne stopnje z razredniki, vračanje in izposoja gradiva,
- obiski oddelkov podaljšanega bivanja,
- ura branja zunaj,
- več branja v skupinah podaljšane bivanja,

- začetek izvajanja novih interesnih dejavnosti: BRALNE URICE (razredna stopnja), KNJIŽNIČARSKI KROŽEK (predmetna stopnja),
- razstava v obliki slikanice za zunanjo postavitev ŽABJA ALERGIJA, ALERGIJA NA VODO pisateljice Aleksandre Pinterič,
- razstava ob 100-letnici rojstva Kristine Brenkove in učne ure o njenem življenju in delu,
- dodatne dejavnosti:
- literarna dejavnost: ustvarjanje pesmi, kratke zgodbe na temo "knjižnica".
- likovna dejavnost: narišimo našo knjižnico.
- fotografiranje: dan v šolski knjižnici.
- o dejavnostih ob mednarodnem mesecu šolskih knjižnic smo poročali v lokalnih in strokovnih časopisih ter na spletni strani šole na naslovu: <http://www.osbeltinci.si/index.php/obvestilaknjižnica>.

Z zagotovostjo lahko trdim, da je naša knjižnica v oktobru zopet "ožive-la". Pokazalo se je, da je dobro, da so dejavnosti pestre in dobro načrtovane ter da so pravočasno predstavljene učiteljem in učencem. Tako smo upravičeno zadovoljni z odzivom in povečanim obiskom šolske knjižnice, kar je seveda tudi glavni cilj.

Naše vodilo pri vsakodnevnem delu je misel H. Hesseja: Kdor bere knjige tako, kot prisluhne prijatelju, se mu bodo odprle in bodo postale njegove. Kar bere, bo ostalo pri njem in ga bo razveseljevalo in tolažilo, kot znajo samo prijatelji.

Cvetka Rengeo

Ljudske pripovedi, ki jih je zbrala Kristina Brenk v knjigi Babica pripoveduje, navdušujejo že generacije bralcev.

Ustvarjalen začetek dneva

Ustvarjalen začetek dneva v jutranjem varstvu na OŠ Beltinci.

Jutranje varstvo na OŠ Beltinci obiskuje kopica otrok prvih razredov. Do

začetka pouka počnemo marsikaj: rišemo, plešemo, igramo družabne in dru-

ge igre, pojemo, recitiramo ...

Pol ure pred koncem pa se zberemo na preprogi, se umirimo in preberemo pravljico ali rešujemo uganke. Učenci knjige prinašajo od doma ali iz knjižnice. O prebranem se pogovarjamo in ustvarjamo v različnih delavnicah.

Ker je tema letošnjega otroškega parlamenta Junaki našega časa, smo se z učenci pogovarjali o njih. Izbrali smo Piko Nogavičko in slončka Elmerja. Oba sta iskriva, sproščena, polna idej in vragolij, pa tudi odločna, pogumna, vztrajna in štrlita iz povprečja.

Piko Nogavičko so otroci izdelali iz kartona, volne in starih kosov oblačil. Slonček Elmer pa je iz blaga, zato so učenci koščke blaga lepili na karton.

Učenci so v delavnicah zelo uživali, zato skupaj z njimi že snujeva nove delavnice.

*Renata Vlaović in Brigita Čeh,
učiteljici v oddelku jutranjega varstva*

Tradicionalni slovenski zajtrk na POŠ Dokležovje

Zajtrkovati je zdravo!

Tudi naša šola je v petek zjutraj svojim učencem ponudila tradicionalni slovenski zajtrk: kruh, maslo, med, mleko in jabolko. Pripravili smo ga v jedilnici. Ko so učenci prišli v šolo, smo najprej pozajtrkovali. Seveda ni smo pozabili na umivanje rok pred

obrokom. Učenci so bili navdušeni nad hrano in dejstvom, da vsi osnovnošolci Slovenije prav ta trenutek zajtrkujejo. Večina jih ta dan doma ni zajtrkovala, saj so vedeli, da jih čaka zajtrk v šoli. Ob razgovoru o zdravi prehrani in primernih dnevnih obrokih, smo izvedeli, da tudi nekateri naši učenci ne zajtrkujejo doma. Tako da jih kar nekaj pride v šolo, ne da bi karkoli pojedli in popili. Seveda so pred malico že pošteno lačni in misel na malico jih odvrča od šolskega dela. Zato se učitelji trudimo, da bi jih motivirali za zdravo prehranjevanje. Kuharica pa nam pripravlja primerne malice in kosila. S skupnimi močmi doma in v šoli bo uspeh iz leta v leto boljši.

Metka Behek

Zajtrk v šoli

Zjutraj sem s svojo sestro Klaro prva prišla v šolo. Z učiteljico smo pripravili mizice za zajtrk. Ko je bilo že vse pripravljeno, so začeli prihajati tudi ostali učenci in učenke. Skupaj smo pojedli naš tradicionalni zajtrk. Zajtrk mi je bil všeč in želim si, da bi to jedli večkrat.

Jaz vsako jutro zajtrkujem. Lepo mi je, ko zajtrkuje cela naša družina. Žal to ni vedno mogoče. Kadar ni očka in mame doma, zajtrkujeva z babico in dedkom. Med tednom pripravljata zajtrke mama in babica, ob vikendih pa vsi skupaj.

Valentina Kreft, 4.b

Tradicionalni slovenski zajtrk v vrtcu Beltinci

Vrtec Beltinci se je pridružil vseslovenskemu projektu Tradicionalni slovenski zajtrk, v organizaciji Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Ta, malce drugačen zajtrk smo izvedli v petek, 18. novembra v vseh enotah našega vrtca.

Otroci so na mizo dobili obrok, sestavljen zgolj iz sestavin domačega porekla. Domač kruh, maslo, med, mleko in jabolka. Pomembno je omeniti, da so vsa živila bila donirana s strani pridelovalcev. Kruh je podarilo domače podjetje Mlinopek, maslo Pomurske mlekarne, med Društvo čebelarjev Beltinci, jabolka nam je podaril g. Ludvik Novak, prava posebnost pa je bilo podarjeno mleko, ki smo ga ta dan prejeli s kmetije gospoda Stanka Glavača iz Beltinec. Pri organizaciji nam je priskočila na pomoč tudi Kmetijska svetovalna služba Beltinci.

Tradicionalni slovenski zajtrk smo podkrepili tudi z različnimi vsebinami pri neposrednem pedagoškem delu v oddelkih vrtca. Tako so otroci spoznavali pomen zdrave prehrane, predvsem pa pomen zajtrka v vsakodnevni prehrani. V vrtec smo povabili donatorje živil, ki so našim otrokom predstavili postopek pridelave in dobave hrane v

Ustvarjalne delavnice pod vodstvom čebelarja Franca Tratnjeka.

vrtec. Z velikim navdušenjem in zanimanjem so prisluhnili čebelarjem, ki so otroke spodbudili k pravilnemu ravnanju s čebelami in uživanju čebeljih izdelkov, kmetovalcu, ki je podrobno predstavil pridobivanje mleka na kmetiji. Predstavljeno je bilo pridelovanje jabolk in pomen le - teh za zdravje otrok. V nekaterih enotah so čebelarji pripravili ustvarjalne delavnice, v katerih so si otroci lahko izdelali izdelke iz naravnega čebeljega voska. Medse smo povabili tudi g. župana, ki se je povabi-

lu odzval in v svojem pozdravnem nagovoru poudaril kako zelo pomembno je, da vsak dan zaužijemo zdrav zajtrk.

Zahvaljujemo se vsem donatorjem, ki so bili pripravljeni sodelovati in podariti izdelke, Kmetijski svetovalni službi Beltinci ter vsem, ki so se udeležili naše prireditve.

V zdravem duhu, s poudarkom na zdravi, domači prehrani, bomo pri svojem delu nadaljevali tudi v bodoče!

*Za otroke in zaposlene Vrtca Beltinci,
Martina Vidonja, ravnateljica*

Planinske priprave na tekmovanje mladina in gore

Kot vsako leto, smo se tudi letos pri planinskem krožku odločili, da se na 23. državno tekmovanje Mladina in gore pripravimo na Hodošu v Mladinskem domu, ki je preurejen iz stare karavle JLA. Tekmovanja Mladina in gore se udeležujemo že sedem let. Že večkrat smo se uvrstili na državno tekmovanje in dosegli zelo dobre rezultate. Uvrstili smo se namreč že med pet najboljših ekip v državi.

V letošnjem letu smo bili s planinskim krožkom že v Mojstrani v planinskem muzeju, si ogledali severno steno pod Triglavom in prespali v Šlajmerjevem domu. Pri pohodih in pripravah nam vedno priskoči na pomoč Planinsko društvo Matica Murska Sobota, v katerega smo tudi vsi včlanjeni.

Planinske priprave na Hodošu smo pričeli najprej s predavanjem o orientaciji mlade vodnice Kaje Čeh, prak-

tično v naravi z vsemi ekipami in nato še povzetek vsega teoretično, s pomočjo računalniške projekcije v predavalnici. Po večerji sta se nam pridružila vodnika Ignac in Darko Prša, ki sta nam pokazala vse vozle, ki so potrebni za tekmovanje in seveda tudi pri planinarjenju.

Sledil je zasluženi počitek, a kljub pestremu dnevu nismo mogli hitro zatisniti oči.

Naslednje jutro je bilo težko vstati, a zajtrk, ki nam ga je pripravila vodnica Darinka s pomočjo učiteljic Brigite in Mire, je dišal vse do vrat naših sob. Po krepkem zajtrku je sledilo predavanje o zgodovini planinstva predsednika Jožeta Ružiča. Nadaljevali smo s predavanjem o prvi pomoči v gorah v izvedbi Ivanke Vučak. O gorskem svetu, vremenu in nesrečah v gorah pa nam je predaval učitelj Vojko Vučak.

Po okusnem kosilu smo reševali teste, da smo preverili, kaj vse smo »spredalčkali« v svoje glave. Testov nismo slabo reševali, zato lahko sklepamo, da smo se v teh dveh dneh na Hodošu veliko naučili.

V prvi vrsti moram pohvaliti vse mlade planince, ki so ves čas zavzeto in pridno poslušali, si delali zapiske in aktivno sodelovali. Zahvala pa gre tudi

V dolini Vrat septembra 2011.

vsem predavateljem in planincem, ki so pomagali pri celotni izvedbi.

In na koncu še: Vsem ekipam želim **VELIKO USPEHA NA REGIJ-**

SKEM TEKMOVANJU MIG 2011 V BOGOJINI!

*Mentorica planinskega krožka:
Brigita Čeh, OŠ Beltinci*

Obisk Vestnika in Murskega vala

Mladi novinarji v studiu Murskega vala.

Mladi novinarji naše šole smo se enega sončnega torka odpravili v Mursko Soboto, v uredništvo naših regijskih medijev Vestnik in Murski val. Sprejela nas je urednica otroške strani v Vestniku Aleksandra Nana Rituper Rodež in nas povabila, da z njo malo poklepetamo. Odšli smo v sejno sobo, kjer smo debatirali o raznih stvareh. Povedala nam je, da vse, kar potrebu-

je novinar, so beležka, pisalo, fotoaparat in snemalnik. Povedala nam je nekaj malega o nastajanju časopisa, kaj vse delajo in nam dala nekaj nasvetov za naš časopis. Lahko smo jo tudi kaj vprašali. Po pogovoru smo se odpravili na ogled prostor, v katerih vse nastaja. Najprej smo šli v zgornjo nadstropje, kjer smo podrobneje spoznali nastajanje Vestnika. Spoznali smo tudi foto-

grafinjo Natašo Juhnov, ki nam je več povedala o tem, kako uredi fotografijo, kako jih izbira, kam se vse odpravlja ter nam pokazala nekaj fotografij, ki sem jih potem videla v novem Vestniku. Lahko smo videli že tudi strani, ki bodo v novem Vestniku. Potem smo se vrnili nazaj v sejno sobo, kjer smo naredili dva intervjuja na temo Facebook. Potem nas je sprejel novinar Murskega Vala Bojan Rajk. Povedal nam je, kako dolgo že deluje Murski Val in s katerimi postajami je povezan. Da je bilo bolj zanimivo, smo se raje odpravili na kratek potep po prostorih radija. Pokazal nam je studia, glavnega in rezervnega, ki je namenjen predvsem temu, če kaj zaškripa v glavnem studiu. Tudi 10 minut smo bili »slavni«, saj smo se oglašali v živo!

Ampak kot vsak tak zanimivi dan, se je tudi ta bližal koncu. Nazadnje smo se še poslovili in jim obljubili izvod našega časopisa.

Urška Raduha, 9. razred

Theaterprojekt

Mladi gledališčniki z mentorji v Györu na Madžarskem.

Tina Horvat, Janja Zadravec, Gregor Horvat, Lucija Erjavec in Dominik Jona smo skupaj s petimi dijaki Gimnazije Murska Sobota v okviru projekte

ta PASCH od februarja 2011 naprej raziskovali in odkrivali junake v sebi in v svoji okolici ter postavili na oder novo gledališko predstavo v nemščini.

Naša mentorja sta bila Lidija Žabot in Tomi Bušinovski. V štiridnevni delavnici na naši šoli pa se nam je v mesecu marcu pridružil tudi gledališki pedagog iz Berlina.

Zaključna prireditev je potekala od 20. do 23. oktobra 2011 v Györu na Madžarskem. Zelo veliko smo vadili in se na koncu z našo igro tudi predstavili. Prvo noč smo prespali pri družinah učencev iz madžarske ekipe. Naslednji dve noči pa smo prespali v dijaškem domu, kakšnih 20 minut oddaljenemu od šole, v kateri smo imeli vaje. Ogledali smo si tudi mesto. Šola je zelo velika ter neverjetno – v neposredni bližina zapora. Vendar pa je vseeno bilo lepo in tega druženja ne bomo tako hitro pozabili.

Lucija Erjavec, 9.c

Moje nepozabne počitnice v Nemčiji

V poletnih počitnicah sem 3 tedne preživela v Nemčiji, v kraju Sonnenberg. Naša šola sodeluje z Goethe Institutom, ta pa nam je omogočil udeležbo na tečaju nemščine. Med izbranimi učenci naše šole smo bila jaz, Katja Vöröš in Matej Slana. 10. julija smo se z starši odpravili na letališče v Graz, tam smo se tudi poslovili. Nestrpno sem čakala letalo, saj me je čakal prvi polet z letalom. In bilo je super, nepozabno! V Hannover smo prispeli okrog 18. ure. Na letališču v Hannoveru nas je že pričakala spremljevalka Dobi. Z drugimi udeleženci tečaja smo se z kombijem odpravili proti Sonnenbergu. Čez 2 uri smo končno prispeli na cilj. Vsi smo bili neučakani in v pričakovanju, da se bomo spoznali med seboj. Namestili smo se po sobah, ampak ker smo bili zelo utrujeni od dolge poti poleta, smo se odpravili spat.

Naslednje jutro smo se vsi učenci in animatorji spoznali. Moje sostanovalkke, Maria Fernanda iz Kostarike, Lena iz Iraka in Jana iz Češke so bile super!

Bile so prijazne, vsak večer smo se zabavale, skratka, imela sem najboljše sostanovalkke! V Sonnenbergu smo se zbrali otroci iz Argentine, Urugvaja,

S sostanovalkami smo se odlično razumele.

Vietnama, Kitajske, Poljske, Bosne in Hercegovine, Makedonije, Ukrajine,.. skratka, iz celega sveta. V tem času smo spoznali raznolikost naših življenj, navad, običajev, kultur, hrane, šolanja. Animatorji, ki so skrbeli za naše dobro počutje in učitelji, so bili zelo prijazni. Pogovarjali smo se v nemščini, prav tako pa tudi v angleščini. Poleg vsakodnevnega učenja nemščine smo obiskali veliko krajev, znamenitosti, obiskal nas je župan mesta. Ogledali smo si mesto Wolfsburg, kjer izdeluje

jo avtomobile, hišo eksperimentov v Hannovru, gledališče na prostem, peljali smo se z gondolo, obiskali terme, nakupovali in še mnogo, mnogo več. V prostem času smo se veliko pogovarjali, spoznavali, igrali razne igre, se ukvarjali s športom in imeli razne delavnice. Tudi naši večeri so bili zabavni: disco, Hawaii party, spoznavni večer... Dnevi so zelo hitro minevali. V času bivanja v Nemčiji sem spoznala mnogo prijateljev. Najtežje je bilo zvečer pred našim odhodom domov. Solze so tekle

v potokih, nikakor se nismo želeli posloviti in oditi vsak na svoj konec sveta. Zame je bila to velika in pomembna izkušnja, ki mi bo pomagala pri nadaljnji poti v življenju. Stike še zmeraj ohranjamo preko Skypa, Facebooka in Messengerja, pa tudi poštar prinese razglednico iz drugega konca sveta. Veselja, da sem bila med izbranimi, se ne da opisati.

Tina Bencak, 9.c

PASCH – Schulen: Partner der Zukunft /Šole: Partnerji prihodnosti

Naša šola je po treh letih vključitve v projekt PASCH, ki ga podpira in financira Goethe Institut in Nemško zunanje ministrstvo, v tem šolskem letu pogodbo podaljšala za naslednji dve leti. V Sloveniji smo edina šola, ki je vključena v ta projekt, na kar smo še posebej ponosni. Ponujajo se nam številne možnosti za učenje nemščine, ki jih z velikim veseljem izkoriščamo tako učenci kakor tudi učitelji. Za nami je spet eno pestro, zanimivo in seveda tudi delovno leto.

POLETNA ŠOLA 2010 V NEMČIJI

Trije učenci naše šole (Ines Horvat, Alen Horvat in Urška Raduha) so se julija 2010 udeležili 3-tedenske poletne šole v Varenholzu v Nemčiji.

LUTKE Z OLAFOM MÖLLERJEM

7. september 2010 je bil za našo šolo prav poseben dan. Učenci naše šole, vsi učitelji in tudi učitelji iz drugih pomurskih šol smo preživeli vznemirljiv, zabaven in nepozaben dan. Pri nas se je v okviru projekta PASCH mudil znani nemški socialni in gledališki pedagog, igralec in lutkar Lars Olaf Möller. S svojo lutko Lotti, svojim šarmom, neizmerno energijo in pozitivizmom nas je začaral v svet lutk in gledališča, na katerega bomo še dolgo mislili. Nad njegovim predavanjem in

negovimi dragocenimi nasveti, kako lutko uporabiti pri našem pouku, smo bili vsi navdušeni.

1, 2 oder 3 na ZDF

6. in 7. oktobra 2010 so se ga trije učenci 4. in 5. razredov Sara Zver, Primož Tratnjek in Erik Kučan, ki se učijo nemščino kot prvi tuji jezik, spet udeležili snemanja oddaje 1, 2 oder 3 v Münchnu. Oddaja je bila na sporedu 17. oktobra 2010 kot prva oddaja z novim konceptom in novim voditeljem.

BERLIN – UČITELJSKA AKADEMIJA

Od 9. do 15. januarja 2011 sta se učiteljica nemščine Polonca Kolbl in učiteljica za naravoslovje Monika Žižek udeležili učiteljske akademije v Berlinu. Cilj akademije je bil, da se učitelji naučijo vse faze, ki so potrebne za izpeljavo nekega projekta in ga na koncu izobraževanja tudi načrtujejo.

THEATERPROJEKT

Polni pozitivnih izkušenj in navdušenja nad lansko predstavo Blume, Streit & C(l)o. / Roža, prepir & C(l)

Učenci OŠ Beltinci v oddaji 1, 2 oder 3 na ZDF z voditeljem.

o., ki smo jo v sklopu Theaterprojekta postavili na oder, smo tudi letos nadaljevali z gledališčem. Tina Horvat, Janja Zadavec, Gregor Horvat, Lucija Erjavec in Dominik Jona so skupaj s petimi dijaki Gimnazije Murska Sobota raziskovali in odkrivali junake v sebi in v svoji okolici. Prva tridnevna delavnica je potekala v Budimpešti na Madžarskem. Druga delavnica je spet potekala na OŠ Beltinci, kjer smo skupaj z učiteljem gledališke igre Jensom Neumannom iz Berlina preživeli štiri dni v zanimivem svetu gledališke igre. Pri dobili so veliko novih in pozitivnih izkušenj ne le s področja gledališke igre, temveč tudi z jezikovnega področja, saj je vse potekalo v nemškem jeziku. Zadnja in hkrati zaključna delavnica je potekala v mesecu oktobru 2011 v Pescu na Madžarskem.

EVALVACIJSKO SREČANJE

4. marca 2011 smo na šoli organizirali srečanje s predstavniki Goethe Instituta. Udeležili so se ga Hendrik Kloninger, direktor GI Ljubljana, Katja Bradač, strokovna delavka za jezike na GI Ljubljana, Michael Hauke, ekspert za nemški jezik z GI Budimpešta, strokovni svetovalec Centralne agencije za šole v tujini, dr. Reinhard Zühlke, dve praktikantki GI Ljubljana, Mateja Horvat, ravnateljica OŠ Beltinci, ter Liljana Babič, Lidija Žabot, Polonca Kolbl in Monika Žižek, učiteljice naše šole, ki sodelujejo v projektu PASCH. Prvi del srečanja je bil namenjen evalvaciji in pregledu aktivnosti preteklega leta. Po skupnem kosilu smo se v drugem delu posvetili planiranju dela v tekočem koledarskem letu.

»kulturweit« - PROSTOVOLJEC JOHANNES

Vsako leto ponudi nemški projekt

„kulturweit“ 400 mest za delo prostovoljca na področju kulture in izobraževanja. V veliko čast si štejemo in veselimo bili izjemne priložnosti, da smo na našo šolo dobili mladega nemško govorečega človeka, ki nas je učitelje, predvsem pa učence spremljal pri pouku nemščine. Johannes Lindenthal je prišel iz Nemčije in je naši šoli preživeljaj dneve od 4. marca do 24. junija 2011.

IZPITI GOETHE INSTITUTA FIT1 in FIT2

11. aprila 2011 je na šoli potekal redni pisni del izpitov Goethe Instituta FIT1 in FIT2. K izpitu FIT1 je pristopilo 20 učenek in učencev 6., 7. in 8. razredov ter 9 učenek in učencev 8. in 9. razredov k izpitu FIT2. Nekaj dni kasneje so učenci pristopili še k ustnemu delu. Na šolo sta prišli izpraševalki Goethe Instituta. Vsi učenci so izpite zelo uspešno opravili in si tako pridobili certifikat o aktivnem znanju nemščine.

TEHNIŠKI DAN – ALLES MÜLL ODER WAS?

1. junija 2011 je na šoli potekal tehniški dan, ki je hkrati bil zaključek zastavljenega projekta, ki sta si ga na Učiteljski akademiji v Berlinu zamislili učiteljica nemščine Polonca Kolbl in laborantka Monika Žižek. Učenci so v različnih delavnicah iskali nove možnosti za uporabo odpadne embalaže in se naučili osnove ekologije. Nastali so različni izdelki, ki jih bo naša šola uporabila tudi kot spominska ali zahvalna darila: darilne vrečke, škatle in vaze. Ob tej priložnosti je nastal video o postopku izdelave vaze v nemškem in slovenskem jeziku. Med nami pa je bila tudi mag. Katja Bradač, strokovna sodelavka za jezikovne programe

na Goethe institutu v Ljubljani, ki si je z zanimanjem ogledala delo po delavnicah. Na skupni predstavitvi so se nam kot gostje pridružili še g. Drago Dervarič, direktor podjetja Saubermacher-Komunala iz Murske Sobote, g. Venčeslav Smodiš, direktor občinske uprave Občine Beltinci, g. Danijel Žižek, predsednik sveta staršev OŠ Beltinci in ga. Darija Roš, pomočnica ravnateljice.

PISMA V BRAZILIJU

Na željo učencev 7. b razreda, ki se učijo nemščino kot drugi tuji jezik, je prosti koncu šolskega leta stekla akcija izmenjave pisem s partnersko šolo iz Brazilije. Učenci so pokazali velik interes in se ob tem tudi zelo zabavali.

Novo šolsko leto je v polnem teku, tudi naše aktivnosti v projektu. Čaka nas veliko dela, številne nove priložnosti in izzivi. Iz poletne šole v Nemčiji so se vrnili trije naši učenci, učiteljica nemščine Liljana Babič se je julija udeležila 2-tedenska seminarja za učitelje v Schleswig-Holsteinu, učenec Dominik Jona se je v oktobru en teden potepal po Berlinu, gledališniki so zaključili svoj projekt v Györu na Madžarskem, na 2-tedenski tečaj nemščine v Nemčijo odhaja učitelj biologije, nestrpno pričakujemo novoletni paket iz Brazilije, se družimo na kino-popoldnevih, se pripravljamo na karaoke, ki jih organizira Goethe Institut v Ljubljani v mesecu decembru, se pripravljamo na dvodnevni izlet v München v začetku decembra in se pri nemščini imamo nasploh zelo lepo!

*Lidija Pelc Mes, prof.
Koordinatorica PASCH-Projekta na OŠ
Beltinci*

Novo brodišče v Ciglarskem naselju v Melincih

Slovesno odprtje novega brodišča s prerezom traku sta opravila dr. Matej Gomboši, župan Občine Beltinci in Andrej Duh, predsednik Krajevne skupnosti Melinci.

Občina Beltinci je v sklopu aktivnosti projekta Ekomuzej Mura v okviru OP IPA Slovenija-Hrvaška 2007-2013 uredila novo brodišče v Melincih. Razvoj Ekomuzeja Mura temelji na ohranjanju tradicije v smislu povečanega in kakovostnejšega povezovanja naravne in kulturne dediščine v turistično ponudbo.

Skupaj z Zavodom za turizem in kulturo Beltinci, nosilcem projekta

Ekomuzej Mura in Krajevno skupnostjo Melinci je v soboto, 12.11.2011 potekalo slovesno odprtje novega brodišča. Sončen sobotni popoldan je k reki Muri privabil številne obiskovalce, ki so se po uradni slovesnosti udeležili še tradicionalnega »Martinovanja« v organizaciji Turističnega društva »Brod« Melinci.

ZTK Beltinci:
Elica Horvat

Odprtje IV. lova s sokoli v Pomurju

Skupna fotografija udeležencev lova z organizatorji dogodka.

Zavod za turizem in kulturo Beltinci, Sokolarsko društvo Pomurja in Slovenska zveza

za sokolarstvo in zaščito ptic ujed so v soboto, 05. novembra 2011 ob 09.30 v parku pred gradom v Beltincih organizirali IV. lova s sokoli v Pomurju

Svečano odprtje lova je spremljal krajši kulturni program in predstavitev ptic ujed. Dogodka so se udeležili sokolarji iz Slovenije in tujine. Več sto obiskovalcev je z zanimanjem spremljalo program in občudovalo različne ptice ujede, ki jih je v naravi od blizu mogoče videti zelo redko.

ZTK Beltinci:
Elica Horvat

Spominska soba Ivanu Jeriču

Postavitev stalne razstavne zbirke Ivanu Jeriču »POKONČNI RODO-LJUB«

Zavod za turizem in kulturo Beltinci je v letu 2011 uspešno kandidiral s projektom Pokončni rodoljub - razstavna zbirka Ivanu Jeriču na razpis Ministrstva za kulturo za izbor izvajalcev kulturnih projektov na področju kul-

turne dediščine.

Razstavno zbirko »POKONČNI RODO-LJUB« je pripravil zavod skupaj z Občino Beltinci, Krajevno skupnostjo Dokležovje, Društvom prijateljev mladine Dokležovje ter mnogimi posamezniki s področja strokovne in laične javnosti. Izvedba projekta je potekala pod strokovnim vodenjem Po-

murskega muzeja Murska Sobota.

Sama razstava je postavljena v prostoru Vaškega doma Dokležovje, kjer se nahaja tudi Kulturni dom.

Zajeten obseg zbranega gradiva predstavljajo številne fotografije, tekstovni opisi, rokopisi obeh Jeričevih knjig, pohištvo iz domačije Ivana Jeriča odlitek doprsnega kipa Ivana Jeri-

ča in drugo gradivo. Večji del gradiva so za zbirko prispevali sorodniki Ivana Jeriča. Hkrati s postavitvijo razstavne zbirke smo izdali promocijsko zloženko v nakladi 3.000 izvodov.

Za celovito predstavitev tako pomembne osebnosti kot je Ivan Jerič smo v okviru projekta izvedli še posvet na temo Jeričevega življenja in dela. V uvodnem pozdravu je prisotne nagovoril dr. Matej GOMBOŠI, župan Občine Beltinci. V posvetu so sodelovali:

Franc KUZMIČ: Biografski portret Ivana Jeriča

Franc ČUŠ: Vloga Štajercev in Ivana Jeriča pri pridruževanju k matični domovini

Alojz BENKOVIČ: Ivan Jerič kot generalni vikar, poslanec in duhovnik

Jože MAGDIČ: Moje znanstvo z Ivanom Jeričem

Prispevki vseh predavateljev bodo objavljeni v rednem Zborniku Pomurskega muzeja iz Murske Sobotice.

ZTK Beltinci:
Elica Horvat

IVAN JERIČ

Ivan Jerič je bil rojen 24. 6. 1891 v Dokležovju. Bil je tretji po vrsti med devetimi otroki. Sprva je pomagal doma pri delu na kmetiji, delal pa tudi pri gradnji železniške proge Sobotič-Hodoš, v elektrni v Lebringu v Avstriji in pri regulaciji Mure. Želel je postati vodni mojster. Znani zbiralec ljudskega blaga Štefan Kúhar ga je nagovoril, da je nadaljeval s šolanjem. Šolal se je na meščanski šoli in se nato vpisal v gimnazijo. Leta 1913 je bil vpoklican v vojsko in naslednje leto ga je

Stalna razstavna zbirka Ivanu Jeriču je postavljena v prostoru vaškega doma Dokležovje.

doletela vojna. Dobil je tri odlikovanja za hrabrost. Vrnil se je v novembru 1918 in pomagal urejati roparske napade v Beltinci v času revolucionarnega vrenja. Nato je v Ljubljani končal gimnazijo z maturo.

Jerič je bil narodno zelo zaveden, k čemur so mu pomagale tudi mohorjeve knjige. Zato se je samoumevno pridružil prekmurski osvobodilni legiji, ki so jo na pobudo generala Maistra ustanovili leta 1919 v Ljutomeru. Jerič je bil med njenimi voditelji in prav tako v stiku z dr. Slavičem, ki je v Parizu zastopal naše narodne pravice.

Po maturi je nadaljeval študij na mariborskem bogoslovju in bil posvečen v duhovnika 29. 6. 1924 v Mariboru.

Kot kaplan je služboval v Ljutomeru in Soboti, kjer je bil tudi urednik prekmurskega tednika Novine. V njih je zastopal koristi naših ljudi.

Leta 1927 je postal na listi Slovenske ljudske stranke poslanec, se boril za popolno gimnazijo v Soboti, za ustanovitev okrožnega sodišča in za pravice sezonskih delavcev, ki jih je bilo med obema vojnoma iz Prekmurja zelo veliko.

Po letu 1930 je postal župnik in dekan v Lendavi. Čez pet let je prevzel župnijo v Turnišču, bil še naprej dekan. Zaradi svojega lepega nastopa in govorenja je postal takrat najuglednejši duhovnik. Odločno se je postavil na narodov stran tudi ob zasedbi Madžarov leta 1941, tako pri posvetni kot cerkveni oblasti. Po vojni so ga nekateri poskušali odstraniti, a je bil po eni strani premočna osebnost, po drugi pa se je znal modro izogniti. V Turnišču je ostal vse do leta 1950.

Naposled je postal duhovni pomočnik v Soboti ter župnik v Bakovcih, kjer je popolnoma oslepel in 21. decembra 1975 umrl.

Po njegovi smrti sta bili izdani dve njegovi knjigi, ki sta ostali v tipkopisu, in sicer Moji spomini (2000) in Zgodovina madžarizacije v Prekmurju (2001).

V zgodovino se bo zapisal kot vzor resničnega in pokončnega rodoljuba ter ljudskega duhovnika.

Franc Kuzmič

S posveta na temo Jeričevega življenja in dela. Od leve: Franci Čuš, Franc Kuzmič, Beno Horvat, dr. Jože Magdič in Alojz Benkovič.

7. mednarodno srečanje harmonikarjev

Od 13.- do 15. maja 2011 je v organizaciji Glasbene šole Beltinci (Zavod sv. Cirila in Metoda Beltinci) in Društva harmonikarjev Murska Sobota potekalo 7. Mednarodno srečanje harmonikarjev, na katerem je sodelovalo preko 200 aktivnih udeležencev iz Slovenije, Italije, Nemčija, Ukrajine, Rusije, Hrvaške, Bosne in Hercegovine ter Srbije. Prireditve so se odvijale v Grajski dvorani, Kulturnem domu in Župnijski cerkvi sv. Ladislava v Beltincih. V okviru srečanja smo lahko prisluhnili štirim izvrstnim koncertom:

OTVORITVENI KONCERT (Matjaž Balazic, Soboški harmonikarski orkester)

KONCERT NAGRAJENCEV (Glasba Slavka in Vilka Avsenika, Diatonična harmonika)

JAZZ KONCERT (Marsell Marinšek)

ZAKLJUČNI KONCERT NAGRAJENCEV (najbolje ocenjeni tekmovalci klasične glasbe)

Tekmovalce, ki so bili razvrščeni v starostne kategorije znotraj disciplin **KLASIKA** - solisti, **KOMORNA GLASBA**, **VARIE-TE** - solisti, **GLASBA SLAVKA IN VILKA AVSENIKA** in **DIATONIČNA HARMONIKA**, je ocenjevala strokovna žirija v sestavi: Tatjana Lajić (HR), Andriy Stashevsiy (UKR), Miljan Bjelčić (SRB), Primož Parovel (SLO), Tomaž Marčič (SLO), Dejan Berden (SLO), Borut Mori (SLO), Fulvio Jurinčič (I).

Najbolje ocenjeni tekmovalci po disciplinah in kategorijah so:

KLASIKA - solisti:

- A - Timotej Rešetič (GŠ Marjana Kozine Novo Mesto)
- B - Jernej Jerebic (GŠ Beltinci)
- C - David Novak (KGB Maribor)
- D1 - Gašper Kundih (KGB Maribor)
- D2 - Jan Juršnik (KGB Maribor)
- E - Neža Torkar (Hochschule für Musik Weimar - D)

KOMORNA GLASBA:

- C - Duo GŠ Vrhnika
- D - GHOST (GŠ Sežana)
- E - CELLACORD (Hochschule für Musik Weimar - D)

VARIE-TE:

- A - Ben Šnajder (KGB Maribor - Oddelek Lenart)
- B - Ana Kovačič (GŠ Sežana)
- C - Petar Ričko (GŠ Varaždin-HR)
- E - Aleksander Cifer

GLASBA S. V. AVSENIKA

- C - Vid Vidic (GŠ Vrhnika)
- D - Dejan Arcet

DIAT. HARMONIKA

- A - Rene Črešnar (Robert Goličnik)
- B - Simon Vrbec
- C - Žan Slemenik (GŠ Slovenj Gradec)
- D - Žan Bregar

Na srečanju so sodelovali tudi pomurski harmonikarji, ki so dosegli naslednje rezultate:

KLASIKA - solisti

- Gal Sukič (GŠ Murska Sobota, mentor Nenad Mihajlović) I. nagrada
- Jernej Jerebic (GŠ Beltinci, mentor B. Baša) I. nagrada - 1. mesto
- Jan Rantaša (GŠ Gornja Radgona, mentorica O. Radolič) II. nagrada
- Denis Pozdrec (GŠ Lendava, mentor: Denis Zver) II. nagrada
- Nikolaj Zver (GŠ Beltinci, mentor M. Zavec) I. nagrada - 2. mesto

Jan Juršnik (KGB Maribor, mentor Slavko Magdič) I. nagrada - 1. mesto

VARIE-TE

Klaudija Breznik (GŠ Lendava, mentor D. Horvat) II. nagrada

Aleksander Cifer II. nagrada - 1. mesto

GLASBA S. V. AVSENIKA

Boštjan Lubi (GŠ Ljutomer, mentor Janez Munda) II. nagrada

Denis Pozdrec (GŠ Lendava, mentor Denis Zver) II. nagrada

DIATONIČNA HARMONIKA

Niko Vršič (GŠ Gornja Radgona, mentor V. Malec) II. nagrada - 3. mesto

Domen Baša (GŠ Beltinci, mentor dejan Raj) II. nagrada, 3. mesto

Nagrado **NAJOBETAVNEJŠI POMURSKI HARMONIKAR 2011** je dobil **NIKOLAJ ZVER**, ki je dosegel 97,60 točke.

Vsi rezultati so na voljo na spletni strani www.drustvoharmonikarjev-ms.com.

V organizacijskem odboru so sodelovali učitelji pomurskih glasbenih šol: Matej Zavec, Dejan Prasl, Franek Radolič, Olga Radolič, Janez Munda, Boštjan Baša in Danijel Matković.

Matej Zavec, ravnatelj

Dom Janka Škrabana - kjer si generacije podajajo roke

Hodim po poti življenja,
iščem koticke poštenja.
Bolj ko spoznavam ljudi,
bolj svet pokvarjen se zdi.
Kaj, le kaj smo postali?
Napačne poti smo ubrali!
Ljudje, zaustavimo ta val življenja,
za sabo pušča le pogube in trpljenja!

Ni vse tako kot se vam zdi,
Odprite oči.....
Pustite srcu naj spregovori.....
(Mateja Sok)

In ko spregovori srce se pišejo čudovite zgodbe v katerih se prepletata dobrota in ljubezen, ljudje si podajamo roke in skupaj ustvarjamo boljši svet zase, zate, za nas....

Ena izmed možnih poti podajanja rok je tudi sodelovanje in srečevanje vseh generacij. V Domu Janka Škrabana se zavedamo pomembnosti in bogastva tovrstnega sodelovanja, zato si želimo biti del le-tega in s tem čim bolj uresničevati osnovno načelo medgeneracijskega sodelovanja – združevanja vseh generacij. V tem duhu smo v mesecu maju sodelovali na vseslovenskem Dnevu druženja in gibanja vseh

generacij. V okviru našega programa, Medgeneracijski prepleti, ki je namenjen širši javnosti in ki se odvija pod sloganom Najdimo čas drug za drugega, smo prisluhnili potopisnemu predavanju o Maleziji in ob tem uživali ob odkrivanju novih okusov te daljne dežele. Udeleženci popotovanja starodobnikov iz Slovenije v Moskvo so nas, z besedo in sliko, popeljali skozi »MO-SKVA TOUR« in nas popolnoma prevzeli. V okviru projekta vseživljenskega učenja smo se spomladi, skupaj z učenci OŠ Beltinci in člani DU Beltinci, podali raziskovat in spoznavat pestrost drevesnih vrst v beltinskem parku.

Še posebej smo ponosni na naše sodelovanje in uspešno izvedbo v projektu Simbioz@, ki je bil vseslovenski projekt medgeneracijskega sodelovanja. V tem projektu so mladi prostovoljci učili osnov računalništva starejšo generacijo. Interes med stanovalci doma in zunanji udeleženci je bil velik, saj smo v dopoldanski in popoldanski skupini imeli dnevno 9 do 10 udeležencev. V mesecu septembru smo se, sedaj že tradicionalno, s stanovalci odpravili na Festival za tretje življensko obdobje v Ljubljano.

Naši stalni in zvesti »medgeneracijski partnerji« so učenci OŠ Beltinci in dijaki SZŠMS, ki s svojimi programi ali v naših kulturnih prireditvah, ustvarjalnih delavnicah ali pa kot prostovoljci, prinašajo med stanovalce mladostno svežino, igrivost in radost. Nekateri med njimi pa so celo pripravljeni nekaj svojega počitniškega časa nameniti našim stanovalcem. Smejoči in nagajivi se sončki, na oknih našega stopnišča, so plod dobre volje in počitniškega ustvarjanja Horvat Gregorja, učenca zaključnega razreda OŠ Beltinci. Stanovalci so navdušeni nad polepšanimi okni za kar smo mu resnično hvaležni.

Delček prepletanja generacij v našem domu smo lahko videli, slišali in doživeli tudi na septemberskem družabnem srečanju, ki je bilo namenjeno sproščenemu in neformalnemu druženju stanovalcev, svojcev, zaposlenih, prijateljev, obiskovalcev, poslovnih partnerjev,... in je potekalo pod imenom Naše barve. V kulturnem programu smo se združili prav vsi - stanovalci, svojci, naši najmlajši, učenci, dijaki, zaposleni, naši prijatelji in gostje. Ob tej priložnosti bi se želeli zahvaliti vsem sponzorjem, ki so tako velikodušno podprli naš srečelov in nam omogočili, da so bile nagrade res bogate. Izkupiček od prodanih srečk smo namenili nakupu športnih rekvizitov in družabnih iger, ki bodo stanovalcem popestrili hladne zimske dni.

Za konec pa še nekaj utrinkov, ki so nam v preteklem letu še prav posebej ostali v lepem spominu. Izredno smo uživali ob nastopu dekliškega zbora Evterpe, otroškega pevskega zbora Metuljček in ob programu »Maj poje« v izvedbi DPM Veržej. In ker imamo glasbo in pesem še posebej radi smo se udeležili prireditve Zapijmo in zaigrajmo po domače.

Posebno presenečenje in kulinarčno doživetje so nam pripravili svoj-

Medgeneracijsko sožitje v Domu Janka Škrabana.

ci naših stanovalk. Pridne roke niso uspele dovolj hitro pripravljati »lan-gaša«, tako nam je teknil. Spet drugič smo uživali ob čudovitem ribniku, pe-čenem odojku in prijaznosti naših go-stiteljev.

Ob iztekajočem se letu bi radi iz-

rekli tudi besedo zahvale vsem soro-dnikom, prijateljem, zunanjim so-delavcem, poslovnim partnerjem, obiskovalcem...

Hvala vam, da nas v našem delu, trudu in prizadevanjih, da našim sta-novalcem nudimo kvalitetno oskrbo,

pestre vsebine in toplo vzdušje, podpi-rate in nam stojite ob strani.

Srečno 2012!

*Klavdija ZVER
socialna delavka DJŠ*

Prometna varnost v vrtcu

Že majhne otroke je treba seznaniti z varnim načinom življenja v prometu.

Skozi različnih dejavnosti so otroci spoznavali veščine povezane s pro-metno varnostjo (prečkanje ceste, prepo-znavanje nevarnih situacij v prometu, upoštevanje prometnih predpisov, izo-gibanje prometnim nezgodam).

Ob svetovnem dnevu brez avtomo-bila smo se z otroci in starši dogovori-li, da pridemo v vrtec s kolesi. Z otroci smo prekosarili okolico vrtca.

V našo načrtovano dejavnost smo vključili obisk policista. Na prijeten in zanimiv način je otrokom predsta-vil varno hojo v naselju in izven nase-lja. Skupaj smo šli na sprehod po vasi, sproti spoznali postavljene prometne znake in pravilno hojo.

Evropski dan brez avtomobila - mi pa na kolesih.

V tem šolskem letu smo se vklju-čili tudi v projekt Pasavček, katerega osnovni namen je spodbujanje pravi-lne uporabe otroških varnostnih sede-žev ter pasov med vožnjo v avtomobi-

lu.

*Simona Vöröš
Bernarda Koren
Iz vrtca »Slamica« Lipovci*

Biomonitoring kemikalij v ljudeh- pomembno za vse nas

Ministrstvo za zdravje, Urad RS za kemikalije je obvestil lokalne skupno-sti – občine o tem, da že od leta 2007 poteka večletna slovenska raziskava »BIOMONITORING KEMIKALIJ V LJUDEH«. Prvi krog te raziskave bo zaključen predvidoma do leta 2014, proučil bo izpostavljenost prebivalcev Slovenija različnim, zdravju škodljivim kemikalijam. Z njihovo raziskavo bodo določili osnovne vrednosti koncentra-cij strupenih kovin in obstojnih organ-skih onesnaževal v telesnih tekočinah in tkivih pri moških in doječih mate-rah s tem pa se bo posledično ocenila tudi izpostavljenost dojenčkov starih od 2 do 8 tednov ter odraslih v staro-

sti od 20 do 40 let. Vzorci se bodo od-vzemali s pomočjo običajnih diagno-stičnih postopkov, ki se uporabljajo v vsakodnevni praksi in nimajo nikakr-šnih škodljivih učinkov na organizem. Pridobljeni podatki bodo, kot navaja-jo v svojem dopisu št. 18430-1/2011/7 z dne 17.11.2011, služili kot neprecen-ljive vrednosti za ukrepanje države in lokalnih skupnosti v smislu prepreče-vanja in zmanjševanja izpostavljenosti ljudi najpomembnejšim onesnaževa-lom v okolju ter njihovega ozaveščanja glede potencialnih nevarnosti kemika-lij na splošno.

Kemikalije namreč vstopijo v telo preko dihal, kože ali z zaužitjem in

se prerazporedijo po telesu tako, da ustvarijo ravnovesje med telesnimi te-kočinami in tkivi. Značilna lastnost obstojnih organskih kemikalij je, da so dobro topne v maščobah, zato se ko-pičijo v tkivih z veliko vsebnostjo ma-ščob, npr. v podkožnem maščevju in materinem mleku. Nekatere kemika-lije pa se kopičijo v kosteh ali drugih tkivih, kjer lahko povzročajo škodlji-ve spremembe. Učinki teh kemikalij se lahko pokažejo šele čez dolgo časa, npr. kot zmanjšana odpornost proti boleznim, motnje hormonskega rav-novesja ali celo rak.

Ljudje namreč neposredno ali po-sredno izpuščajo v okolje številne ke-

mikalije, ki pri vsakodnevnih dejavnostih prehajajo lahko iz okolja v telo: plini, hlapi, drobceni prašni delci, pesticidi, gnojila, konzervansi, razkužila, barvila, industrijske kemikalije, odpadki, odpadne vode, baze in kisline, dišave, encimi, konzervansi, topila, elektrosmog, ftalati...) (vir: zgibanaka: Spremljanje onesnaževal iz okolja v ljudeh).

V tem, za vse nas pomembnem projektu sodelujejo: Institut Jožef Stefan, Univerzitetni klinični center Ljubla-

na, Zavod za zdravstveno varstvo Murska Sobota in Splošna bolnišnica Murska Sobota in še nekateri drugi regijski zavodi.

Vsled navedenega pozivamo vse občanke in občane, da skupaj pristopimo in nudimo moralno podporo omenjeni vseslovenski raziskavi, saj se je potrebno zavedati, da čeravno nam kemikalije lajšajo življenje, po drugi strani pa zaradi nepravilnega ravnanja lahko tudi ogrozijo naše zdravje in okolje. Zatorej je izredno pomembno,

da ljudje kemikalije uporabljamo pravilno, izključno v pomoč sebi, nepotrebni izpostavljenosti pa se čimbolj ogibamo.

Več o omenjeni raziskavi si lahko preberete v priloženi zgibanki na naši internetni strani - rubrika ZDRAVJE: <http://www.beltinci.si>, kjer imate dostop tudi do uradne spletne strani BLOMONITORINGA: <http://www.biomonitoring.si>.

»V skrbi za naše in Vaše zdravje!«

Lilijana Žižek

LJUBEZEN DELA ČUDEŽE

(Božo Rustja iz zbirke Zgodbe za dušo 6: Zgodbe s semeni upanja, Ognjišče 2004)

V bolnišnici nekega mesta v Ameriki se je rodil slep in duševno zaostal otrok. Povrh vsega je imel še celebrano paralizo, kar pomeni nezmožnost normalnega telesnega delovanja. Kazalo je, da bo samo živel, ne pa polno živel. Starši so se mu takoj odrekli.

Bolnišnica ni vedela, kaj bi z otrokom, potem pa je nekdo omenil May, medicinsko sestro, ki je živelja v bližini. Vzgojila je že pet otrok. Vprašali so jo, če bi sprejela otroka, saj tako ne bo dolgo živel.

Odgovorila je: »Če ga jaz vzamem, ne bo umrl mlad, vesela bom, če bo pri meni!«

Res ga je vzela in mu dala ime Les. Ni bilo lahko skrbeti zanj. Vsak dan ga je masirala po vsem telesu. Molila je nad njim in jokala ob njem. Sosed ji je dejal: »Samo čas izgubljaš s tem otrokom, May!«

Minilo je pet, deset, petnajst let. Šele pri šestnajstih letih ga je naučila, da je lahko sam sedel. V vsem tem času se nikoli ni odzval na njeno skrb. May pa je še naprej molila zanj in ga ljubila. Nekega dne je opazila, da Les s prstom drgne ob vrvico, s katero je bil povezan zavo. Sama pri sebi se je

vprašala, če ni otrok morda nadarjen za glasbo.

May ga je zato obdala z glasbo. Vrtela mu je najrazličnejšo glasbo, v upanju, da bo vsaj kakšna primerna zanj. May in njen mož sta nazadnje kupila klavir in ga postavila v Lesovo sobo. Žena je nato vzela v svoje roke otrokove prste in mu pokazala, kako se z njimi pritiskala na tipke. Toda več kot to, se je zdelo, Les ni razumel.

Neke zimske noči je May zbudil zvok nekoga, ki je igral klavirski koncert Čajkovskega. Takoj je zbudila svojega moža in to kar sta čez nekaj trenutkov zagledala, si niti sanjati nikoli ne bi upala premišljevali. Les je smejoč sedel ob klavirju in po posluhu igral skladbo. Do takrat ni nikoli sam vstal iz postelje. Nikoli prej ni sedel za klavir. Še na tipko ni nikoli sam pritisnil. Sedaj pa je čudovito igral.

May je padla na kolena in vzklila: »O Bog, hvala ti, ker nisi pozabil na Lesa!«

Od tedaj je Les začel živeti za klavir. Igral je klasiko, country, jazz, gospel glasbo in celo rock. Bilo je popolnoma neverjetno, čudežno! Glasba, ki mu jo je vrtela May, se je nabrala v Lesovih možganih in sedaj se je po njegovih rokah prelivala na tipke klavirja.

Ko je bilo Lesu 28 let, je začel govoriti. Ni bil sposoben dolgega pogo-

vora, toda spraševal je in na kratko odgovarjal ter kaj kratkega povedal. Les je igral cele koncerte za skupine ljudi v cerkvah, bolnišnicah, za skupine športnikov in drugih. Zaigral je tudi na državni televiziji.

Zdravniki so Lesa opisali kot avtiističnega učenjaka, talentiranega človeka, ki je izredno nadarjen, a ima poškodovane možgane. Ne znajo si razložiti tega pojava, čeprav ga že dolgo poznajo.

Tudi May si tega ni znala razložiti. Čutila pa je, kako se more tak talent uresničiti - s pomočjo potrpežljive ljubezni.

Spoštovani bralci glasila Mali rijtar. Ob tej srce parajoči zgodbi, ki sem jo izbrala za Vas v teh prazničnih dneh, naj se odprejo Vaša srca, ki so čista in nosijo v sebi tudi to t.i. potrpežljivo ljubezen. Darujte jo, ne samo v teh decembrskih, čarobnih dneh, ampak tudi vse prihodnje leto, ki trka na vrata, med svoje bližnje, prijatelje, znance in jim dajte vedeti, da so ljubljani.

Kako malo je potrebno za srečo človeka, dovolj je le lepa beseda, stisk roke, objem in posluh. Se tega sploh zavedamo? Smo pripravljeni biti kot May iz naše zgodbe in dajati brez čakanja na povračilo. Smo sposobni osrečiti svoje najdražje le s tem, da smo preprosto povedano z njimi in ob njih ko

nas potrebujejo ali pa tudi ko nas ne potrebujejo. Smo pripravljeni osrečiti ostarele, uboge, brezdomce, obbolele in jim nameniti trenutek te sreče-svoje ljubezni, ki jo tako nesebično potrebujejo. Videli boste, da se bodo dogajali čudeži, ko boste najmanj pričakovali.

Spomnimo se, ko smo bili zaljubljeni: naše navdušenje je bilo ne samo nad ljubljeno osebo, temveč nad vsemi ljudmi, nad samim seboj, nad življenjem. Nenadoma smo povsod opa-

zili lepoto in vznemirjenje. Nismo se bali izpovedati svoje ljubezni: strastno, nežno, z besedami ali molkom. Počutili smo se močne, plemenite in polne življenja. Bili smo potrpežljivi, močni in nepremagljivi v svojih dejanjih in besedah. Tako pravi v tej misli George Weinberg in kratko malo se lahko poistovetimo z njegovimi besedami, ki nam odsevajo čisto resnico. To ljubezen lahko delimo med druge tudi ko ne bomo več zaljubljeni, vsak dan in

vsak trenutek. Samo strah in sram nas ne sme biti.

V leto 2012 vstopimo odprtih, čistih src, polni potrpežljive ljubezni in rešili bomo marsikaterega »otroka« tudi tistega-v sebi bomo razveselili. Kajti ne pozabimo, še vedno smo v duši otroci, pa ni pomembno koliko let imamo v resnici.

Lilijana Žižek

Ustanovitev društva

Zbralo se nas je nekaj zanesenjakov in 21.01.2011 smo ustanovili FND (filatelistično numizmatično društvo) Klasje Beltinci. Ob tej priložnosti smo izdali priložnostni žig. Predsednik društva Davor Mesarič je pripravil filatelistično razstavo na temo Polarna območja. 20.10.2011 smo bili sprejeti v FZS (filatelistična zveza Slovenije)

Za predsednika društva je bil izbran Davor MESARIČ in za tajnika/blagajnika Marko KOLAR

Za upravni odbor izbrani 3 člani: KOLAR Marko, ŠEBJAN Slavko, MESARIČ Davor

Za nadzorni odbor izbrani 3 člani: FEKONJA Emil, RUŽIČ Mateja, BALAŽIČ Dušan

Naslednja razstava bo predvidoma 10. Marca 2012 (verska tematika).

Slavko Šebjan

Zapisnikar: Marko Kolar

Žig društva

Priložnostni žig

Priložnostni žig

Igor Kovačič, tekmovalec v avtomobilskem pospeševanju

Ker sem doma iz Bratonec in redno prebiram občinsko glasilo Mali rijtar sem se odločil, da se predstavim tudi sam saj se že nekaj let zelo uspešno ukvarjam z avtomobilskim pospeševanjem oz. dragrace-om, na koncu pa ugotavljam, da npr. tretji sosed o tem nič ne ve ... malo za šalo malo za res ...

Sem Igor Kovačič, stanujoč v Bratonicah 41, star 38 let, po poklicu komercialist in sem dolgoletni član (podpredsednik) Avto kluba Street Race Team Murska Sobota; kot že omenjeno pa se ukvarjam s tekmovanji v avtomobilskem pospeševanju.

Dovolite, da Vam predstavim tudi mojo tekmovalno pot:

Že od vsega začetka tekmovanj v pospeševanju z avtomobili v Sloveniji, se te tekmovalne zvrsti ljubiteljsko udeležujem, tako doma kot v tujini.

Začetki tega športa v Sloveniji segajo v leto 2002, ko so se začele dirke na 201 meter in so se kasneje razvile v dirke na 402m oziroma ¼ milje. Tekmuje se, kdo bo omenjeno razdaljo prevozil v čim krajšem času.

Najprej sem tekmoval z opel calibro 2.0i 115 konjskih moči in dosegel kar nekaj odličnih uvrstitev v svojem razredu, kar dokazuje tudi kopica prejetih pokalov.

Ta športna panoga se je kaj hitro razvila, tako pri nas kot tudi v tujini (na Hrvaškem, Madžarskem, Avstriji). Posledica tega je bila, da so začeli prihajati vedno hitrejši predelani avtomobili, za serijske pa več skorajda ni bilo prostora.

Tako sem se odločil, da bom tudi sam začel svoj »projekt« in sem jeseni 2005, kot osnovo za predelavo, za 200 eur, kupil opel corso A 1.2i, letnik 1992. Seveda je to bil samo začetek oziroma osnova vsega kar je potem sledilo. Za nakup omenjenega avtomobila sem se odločil zaradi majhne teže (cca. 900 kg), pa tudi po internetu in

kolegih sem se pozanimal o predelavih. Seveda je sledila temeljita predelava avtomobila in zamenjava motorja. Na samem avtomobilu so narejene določene ojačitve, zamenjane zavore in podvozje, poširjeni blatniki, večja platišča in širše gume, menjana armatura in sedeži itd. Vgradili smo motor iz opel calibre turbo s prostornino 1998 ccm. Ta motor ima v originalu 204 konjskih moči; z modifikacijo serijskega računalnika pa smo pridobili še dodatnih 100 konjski moči (vrednost celotne predelave avtomobila je s tem presegla vrednost 6000 eur). S tako pripravljenim avtomobilom sem v letu 2006 tekmoval v Zagrebu, Varaždinu (dva dni), Ljubljani, Celju, Slovenj Gradcu, Rijeki in Murski Soboti. Dosegel sem dve 2. mesti v razredu 14 sekund, in sicer v Celju in Slovenj Gradcu - kar je zadostovalo za skupno 2. mesto v 14 sekundnem razredu za pokalno prvenstvo Slovenije (katerega je razpisala Zveza za avto šport Slovenije AŠ2005).

Za leto 2007 sem si zadal cilj, in sicer: koreniti poseg v motor in pridobitev še vsaj dodatnih cca. 100 konjskih moči. Seveda so na ta poseg bili vezani tudi zelo visoki stroški. Zamenjati je bilo namreč potrebno bistvene dele motorja (bate, ojnice), turbino, brizgal-

ne šobe, celotno motorno elektroniko vključno z računalnikom, izpuh, vgraditi zaporo diferenciala... A žal me je v tem letu spremljala velika smola, in sem moral dvakrat v celoti na novo sestaviti motor in sem se lahko udeležil samo dveh dirk, in sicer v Murski Soboti in Slovenj Gradcu, ter obakrat dosegel drugo mesto.

Po veliki smoli v letu 2007 je sledila priprava na sezono 2008. Avto smo na novo sestavili in mu dvignili moč na cca. 400 konjskih moči. Kljub temu, da se je obetalo kar nekaj dirk v Sloveniji in na Hrvaškem, se je že na začetku pokazalo, da temu žal ne bo tako. Na podlagi tega sem se odločil, da bom tekmoval v Madžarskem prvenstvu, za katero se je izkazalo, da je zelo močno razvito (za stopnjo ali dve bolj, kot pri nas ali na Hrvaškem), pa tudi udeležba je mednarodna, saj nastopajo v tem prvenstvu tekmovalci iz Madžarske, Avstrije, Slovenije, Hrvaške, Poljske, Češke, Slovaške itd. Sezona 2008 je bila zelo uspešna, kar lahko razbere tudi iz spodaj navedenih rezultatov.

Seveda je sledila zopet korenita priprava na sezono 2009, avtomobil smo še dodelali in seveda tudi v tem letu niso izostali odlični rezultati (kljub uničenju in zamenjavi dveh motorjev), rezultati so navedeni spodaj.

Pred pričetkom sezone 2010 nam je prvič uspelo tudi izmeriti dejansko moč avtomobila, in sicer so merilni valji pokazali 512 konjskih moči in 550 Nm navora.

Za leto 2011 smo zopet naredili nekaj modifikacij na motorju, olajšali šasijo in zamenjali motorni računalnik ipd. Na koncu sezone sem bil prisiljen še zamenjat turbo polnilnik, in našli smo odlično kombinacijo, posledica tega je bil nov slovenski rekord na 402m; prirastek moči pa takšen, da nam ga še ni uspelo izmeriti na valjih; na podlagi doseženih časov pa se moč ocenjuje na cca. 650 konjev.

Doseženi rezultati:

2008

Osvojil skupno 1. mesto v Madžarskem prvenstvu v razredu nad 1550 ccm sprednji pogon turbo, ter skupno 2. mesto v neuradnem slovenskem Publicrace prvenstvu.

2009

Osvojil sem drugič zapored skupno 1. mesto v Madžarskem prvenstvu HHRA v razredu nad 1550 ccm sprednji pogon turbo, ter absolutno skupno 2. mesto v Madžarskem prvenstvu in še skupno 1. mesto v neuradnem slovenskem Publicrace prvenstvu

2010

Osvojil sem skupno 2. mesto v Madžarskem prvenstvu HHRA v razredu nad 1550 ccm sprednji pogon turbo, ter drugič zapored absolutno skupno 2. mesto v Madžarskem HHRA prvenstvu.

2011

Osvojil sem skupno 1. mesto v Madžarskem prvenstvu HHRA v razredu nad 1550 ccm sprednji pogon turbo, ter tretjič zapored absolutno skupno 2. mesto v Madžarskem HHRA prvenstvu. Prav tako sem osvojil skupno 3. mesto v Madžarskem MNASZ prvenstvu in skupno 3. mesto v Madžarskem Dragracing prvenstvu

Dosedanji uspehi so bili predstavljeni tudi v večih medijih (reviji Tuning scena, časopis Vestnik, Radio Viva, Radio Murski Val, na sobotainfo.com).

Naj omenim, da je bil avtomobil decembra in januarja že drugo leto zapored razstavljen pri glavnem vhodu trgovskega centra Maximus v Murski Soboti.

Kot tekmovalec v madžarskem prvenstvu, imam tudi (madžarsko) tekmovalno licenco.

Vsako leto tudi organiziramo dirko v avtomobilskem pospeševanju v Murski Soboti, na Industrijski ulici, letos je bila že deveta. To je postala edina in največja tovrstna prireditev v Sloveniji.

Z zgoraj napisanega lahko razberete, da je za mano zelo bogata športno/dirkaška pot z mednarodnimi uspehi. Zelo vesel bi bil, če bi kaj od tega objavili tudi v občinskem glasilu...

Igor Kovačič

Lukačevemu Jožeku v spomin

"Vsak človek je zase svet,
Čuden, svetel in lep
Kot zvezda na nebu..."
(Tone Pavček)

V zlatorjavi jeseni, ko se z dreves osipa zadnje listje, ko zapozneta jata ptic išče pot v južne kraje in se vsa narava pripravlja na zaslužen počitek, je tiho odšel od nas domačin Lukačev Jožek. Zibelka mu je stekla 29.10.1923 leta v Dokležovju, kjer sta si z ženo Marijo pozneje ustvarila topel dom in družino. Rojen je bil v Lukačevi družini, ki je bila znana po dobrih "mašinistih" in tako je skupaj z bratoma opravil veliko mlačev po kmetijah. Že v mladosti je vzljubil naravo, zato je postal član zelene bratovščine in ji bil zvest več kot 50 let. Bil je zelo dober pevec, zato je prepeval tudi v Lovskem zboru in bil

nepogrešljiv član zelene bratovščine in ji bil zvest več kot 50 let. Zelo je ljubil igro z žogo in bil med ustanovitelji NK Dokležovje. Nogometu je ostal zvest vse življenje, saj ni zamudil nobene tekme na domačem igrišču. Rad se je družil z ljudmi in jim pomagal. Ljudje so se velikokrat zatekli k njemu, saj so bila vrata njegovega doma vedno na stežaj odprta za vse. Rad je imel svoje otroke, toda ljubezen do vnukov je bila neizmerna. Mladi so se zavedali njegove ljubezni in so mu jo tudi vračali. Vse do upokojitve je Jožek delal v tovarni Pomurke kot kurjač, kjer je bil cenjen in spoštovan. Jesen življenja sta z ženo Micko uživala v prijaznem domu, vendar sta bila vseskozi aktivna v društvih in organizacijah. Nista se zapirala med štiri stene, ampak sta svoje bogate izkušnje in znanje prenašala na

mlajše rodove. Tako je bil Jožek nepogrešljiv tudi v našem društvu, ko smo se odpravljali na številne nastope po Sloveniji in tudi v domačem kraju. S svojo vedrino in humorjem je znal popraviti še tako moreče vzdušje v druž-

bi. Aktivno je sodeloval v borčevski organizaciji in društvu upokojencev. V njegovi družbi je bilo vedno prijetno in veselo, zato je imel mnogo prijateljev. Zelo srečen pa je bil tudi na svoji "gorci" kjer sta z ženo in prijatelji v vinogradu preživela veliko lepega in nepozabnega. Vsi, ki smo poznali Jožeka, vemo, kako navezan je bil na družino in dom. Ljubezen mu je pomagala

tudi v najtežjih trenutkih, v času bolezni. Znala sta jo deliti z ženo in kljub težkim trenutkom je med njima vedno vladalo spoštovanje.

Ob njegovem slovesu se je na domačem pokopališču zbralo velika množica ljudi in tako smo mu izkazali poslednjo čast in spoštovanje. Spominjali se ga bomo kot dobrega in pokončnega človeka, ki je ljubil svoj domači kraj

in ljudi. Hvala mu za vse, kar je dobrega storil za naš kraj in širšo družbeno skupnost.

"Nisi se izgubil kot zven v tihoto,
nisi odšel v nič in pozabo.
Po tebi merim stvarjem pomen
in tvojo pesem skušam peti za tabo."
(Tone Pavček)

Marija ZVER DP Dokležovje

Pravljica o čudežnih rjuhah

(iz knjige VEČERNE PRAVLJICE, 1968, Mladinska knjiga, Lepman Jelka)

V davnih časih, nekoč je bilo kraljestvo in to kraljestvo je obsegalo mnogo lepih mest in vasi in štelu mnogo delovnih ljudi. Kajpak je imelo tudi kralja, a prav pri njem se zgodba zaplete. Bolj so bili namreč njegovi podaniki pridni, bolj je bil kralj len. To lahko sklepamo že iz njegovega imena. Ime mu je bilo namreč: kralj Ze-e-chav.

Tega kralja Ze-e-chav ni namreč prav nič veselilo, da bi vladal in upravljal deželo ali vsaj kdaj svojemu ljudstvu spregovoril in opravljal sploh kako dolžnost, ki kralju pritiče. Že kot otrok je bil prelen, da si naučil velike ali vsaj male abecede. Komaj so ga pripravili do tega, da se je znal za silo podpisati, pa še to le napol – Kralj Ze-e-e. Tako je bil len, da je izpuščal črko j in da se mu ni ljubilo do konca napisati imena. Prišlo je tako daleč, da se je ljudstvo začeli pritoževati in godrnjati. Ob vsemu tem so se ljudje še čudili, da je vladal v deželi kljub kraljevi lenobi le še nekakšen red. Stvar pa je bila ta. Kralj je resda cele dneve in noči presmrčal v svoji postelji z baldahinom, toda rjuhe, v katerih je ležal, niso bile navadne rjuhe, kakršne bi lahko kupili v trgovini, marveč čudežne rjuhe.

Ko je bil leni kralj še samo leni princ, je namreč stari kralj sklical mo-

drece vse dežele in se posvetoval z njimi, kaj naj ukrene za primer, ko bo umrl. Posvetovanje je bilo res dolgo, dokler se ni najmodrejši med njimi spomni, da so imeli kraljevi predniki v davnih časih nekoč čudežne rjuhe in da so te rjuhe zdaj spravljene v kraljevi zakladnici. Kdor je ležal v teh rjuhah, jo opravile zanj čarodejne roke čez noč vse dolžnosti, tako da je bilo zjutraj vse nared.

Kralj se je tega silno razveselil in naročil, da se mu jih nemudoma prinese. In od tistega dne naprej je ležal princ samo še na teh čudežnih rjuhah, tako je ostalo tudi potem, ko je leni princ postal leni kralj in je njegov oče umrl. Še s prstom mu ni bilo treba migniti. Čudežne rjuhe so poskrbele, da je bilo vse opravljeno, vse do dne, ko se ni zgodilo nekaj strašnega.

Kralj Ze-e-chav je pravkar vstal in stopil za nekaj hipov v sosednjo sobano, ki se je imenovala »zrcalna dvorana«, da bi se tam malo po sprehodil med ogledali in se ogledoval, kako lepo mu stoji na glavi zlata krona. Prav takrat pa je nanoslo, da je vstopila v njegovo spalnico spletična s košaro za perilo. Bila je vesela, da je kralj končno vstal iz postelje in da bo lahko sedaj zamenjala perilo.

Dotlej se je namreč dogajalo, da je spletična jemala rjuhe s postelje le pod strogim nadzorstvom, jih pri priči oprala, posušila, zlikala in spet poste-

ljo postlala. Toda prejšnji dan se je stara spletična poročila, nova pa ni bila še priučena svojemu delu. Hotela se je izkazati in prav s tem ga je polomila. Brž je snela čudežne rjuhe s kraljeve postelje, jih vrgla v košaro med drugo umazano perilo in pregnila posteljo z opranimi, snežno belimi rjuhami. Spletična si je mislila, da bo kralj zadovoljen, da je tako hitro pospravila in preoblekla posteljo.

Toda komaj je kralj spet legel, je opazil da je nekaj narobe. Začel je kričati in razgrajati, kdo mu je zamenjal rjuhe: pa saj je bil lahko v skrbeh: le kdo bo odslej opravlja namesto njega vse kraljeve dolžnosti? Nikoli jim ni bil kos in tudi zdaj je bil prelen, da bi se začel kaj učiti. Medtem pa so ležale čudežne rjuhe skupaj z drugim umazanim perilom v pralnici in nihče več ni mogel ločiti kraljevih rjuh od ostalih navadnih rjuh.

Toda vso razgrajanje in kričanje ni kaj nič pomagalo. To je nazadnje razumel tudi sam leni kralj. Sam je odšel po dvoru, da bi poiskal svoje rjuhe. A glej ga zlomka, pa vsaj so bile vse rjuhe na videz enake. Tako pa mu ni preostalo drugega, da je spal vsako noč v drugi postelji, v drugih rjuhah. Lezel je v najtemnejše čumna-te in najzakotnejše dekelske kamre, a bilo je vse zaman, jutro za jutrom so ostajali kraljevski opravlki neopravljeni in vsak dan je bilo več nevšečnosti.

Dvorjani so se čudili, saj se z kraljem sedaj dogajalo nekaj posebnega in so govorili: «prej ne bi stopil hitreje, pa če bi mu gorelo pod petami, zdaj pa kar teka sem ter tja, ves dvor je že pretaknil!»

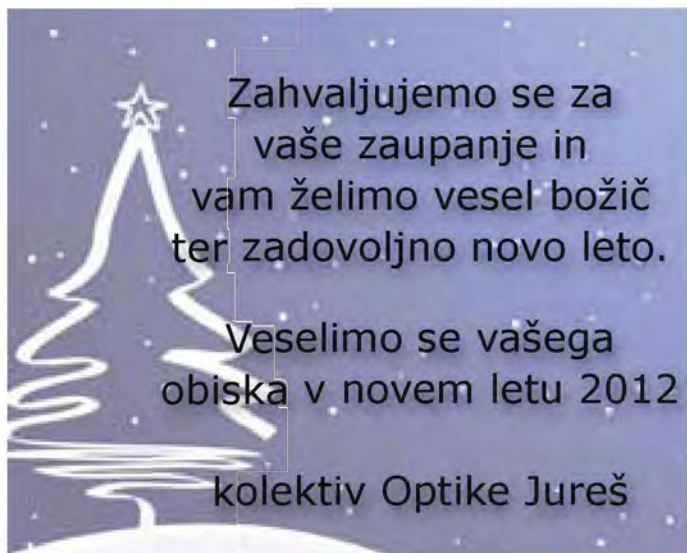
Kralj pa se ni menil za njihovo momljanje, pač pa je začel postajati pravi kralj, in če verjamete ali ne, sčasoma je celo pozabil na čudežne rjuhe. Prvič v življenju je sedel na zaprašeni prestol, se začel učiti in vladati, kot se za vladarja spodobi. Kmalu se je začel tudi pravilno podpisovati.

Čudežne rjuhe pa so izginile in še do danes nihče ne ve, kje so. Zares škoda- kako prav bi nam prišle včasih, mar ne?

Dragi otroci!

Se spomnite pravljice o kraljici na zrnju grahu. Tudi ona je spala na najfinejših pernilih z raznobarnimi rjuhami. Pobarvajte jo po želji in naj Vam v teh prazničnih dneh razsvetli in razveseli vaša srčka.

Za Vas izbrala, Lilijana Žižek

Zahvaljujemo se za
vaše zaupanje in
vam želimo vesel božič
ter zadovoljno novo leto.

Veselimo se vašega
obiska v novem letu 2012

kolektiv Optike Jureš

**Optika
Jureš**

Ljutomer,
Ormoška cesta 3
Tel.: **(02) 582 14 45**
M. Sobota,
Slovenska ul. 47
Tel.: **(02) 538 10 44**

**CVETLIČARNA
Tajda**

Želimo vam prijetne in tople praznične dni.

POROČNA FLORISTIKA ARANŽIRANJE DARIL
SOPRA ZA VSE PRILIKOSTI ŽALNI PROGRAM
ARANŽMAJE DEKORACIJA PROSTOROV Z BALON

SPAT CENTER DELTINCI Približno 43. Tbilisi T. 051 883 803

DNEVNI BAR "MAROF" &

PEKARNA ČEH

KOCLJEVO NASELJE 7, BELTINCI
DNEVNO SVEŽ KRUH
IN PECIVO

DOMAČI KEKSI
DOMAČE TESTENINE

DOSTAVA NA DOM: 02/542 20 86

*Želimo vam vesele praznike,
v letu 2012 pa obilo sreče,
zdravja in osebnega zadovoljstva!*

Radost prazničnih dni
naj prinese iskrice v oči,
srečni trenutki v družbi najdražjih
dajo vam novih moči.
Naj sanje v prihodnjem letu
postanejo resnica,
veselje pa širno na nebu kot ptica.

**BLAGOSLOVLJEN BOŽIČ
IN SREČNO 2012!**

Občinski odbor in
svetniki SDS Beltinci

STRANKAM IN POSLOVNIM PARTNERJEM
SE ZAHVALJUJEMO ZA ZAUPANJE

NAJ VAM NOVO LETO PRINESE
VELIKO NOVE ENERGIJE, SREČE
IN TOPLIH TRENUTKOV

SREČNO 2012!

SLOGA

kompleksna gospodarska družba s.p.

V Slogi je moč!

VSE ZA POLJE IN SODOBNEGA KMETA!

50
let

SLOGINA UGODNA PONUDBA IN PESTRA IZBIRA !!!

Odkup kmetijskih pridelkov, živine, lesa
Prodaja kmetijske mehanizacije

031 783 479
051 608 820

**KRMILA
GNOJILA**

**SREDSTVA ZA
VARSTVO RASTLIN**

PRODaja IN SERVIS KMETIJSKE MEHANIZACIJE

ODKUP IN PRODAJA PRODUKTOV IN LESA

TRGOVINA ZA KMETOVALCE IN VETNIČARJE

KŽK KMETIJSKO - POLJEDELSTVO IN ŽIVINOREJA

VETERINARSKA AMBULANTA

ŽELIMO VAM VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO 2012!

Vabljeni v KTC SLOGA Beltinci, Gregorčičeva 2 T: 02/ 53 52 350
Odprto vsak dan od 8. do 17. ure ter v soboto od 8. do 13. ure

OPTIKA FOCUS

Miren Božič in vse najlepše
v prihajajočem letu 2012 Vam želi

Kolektiv Optike Focus

GLEDAKAM IN GLEDALCEM TER POSLOVNIM PARTNERJEM

se iskreno zahvaljujemo za zaupanje in prijetno sodelovanje v tem letu.

V letu 2012 vam želimo, da bi se vam izpolnile vaše najbolj srčne želje in da bi v svojem življenju občutili ljubezen, navdušenje in radost.

ŠE VELIKO SKUPNIH TRENUTKOV V NAŠI DRUŽBI, VAM ŽELI KOLEKTIV **TV IDEA**

RAČUNALNIŠKI INŽENIRING

Zahvaljujemo se strankam
in poslovnim partnerjem ter
Vam želimo vesele praznike
in uspešno **2012!**

3lan, d.o.o. Lendavska 57a Murska Sobota | Tel: 05 994 10 10 | Fax: 02 528 10 16 | E-mail: info@3lan.si

